

EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Strasbourg, 2015.11.24.
COM(2015) 586 final

2015/0270 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

**a 806/2014/EU rendeletnek az európai betétbiztosítási rendszer létrehozása érdekében
történő módosításáról**

INDOKOLÁS

Ez a jogalkotási javaslat a bankunió harmadik pilléréként egy európai betétbiztosítási rendszer létrehozását célozza három egymást követő szakaszban: az első, hároméves szakaszban a részt vevő nemzeti betétbiztosítási rendszerek viszontbiztosítási rendszere, a második, négyéves szakaszban a részt vevő nemzeti betétbiztosítási rendszerek együttbiztosítási rendszere, és az egyensúlyi állapotban a részt vevő nemzeti betétbiztosítási rendszerek teljes biztosítása jön létre. A nemzeti betétbiztosítási rendszereknek csak előnyük származhat az európai betétbiztosítási rendszerből, ha pénzügyi eszközeiket egy pontosan meghatározott finanszírozási pálya mentén építik fel, és egyébiránt megfelelnek az uniós jogban lefektetett alapvető követelményeknek. Az Egységes Szanálási Testület, amelyet az európai betétbiztosítási rendszer irányítása céljából kibővítenének, felügyelné a nemzeti betétbiztosítási rendszereket, és a forrásokat csak akkor szabadítaná fel, ha az egyértelműen meghatározott feltételek teljesülnek. Az európai betétbiztosítási rendszer bevezetését ambiciózus intézkedések kísérik a tagállamok banki ágazatában fennálló kockázatok csökkentése érdekében.

1. A JAVASLAT HÁTTERE

1.1. A javaslat indokai és céljai

2012-ben a Bizottság bankunió létrehozására hívott fel, amely a gazdasági és költségvetési integrációt célzó hosszabb távú elképzelés részeként szilárd alapokra helyezné a bankszektor és visszaállítaná az euróba vetett bizalmat.¹ A bankunió a felügyelet európai szintre történő áthelyezésével, a banki válságkezelés integrált keretrendszerének és – ami ugyanilyen fontos – a közös betétvédelmi rendszer létrehozásával valósul meg. Míg az első két lépés az egységes felügyeleti mechanizmus, valamint az egységes szanálási mechanizmus létrehozásával megvalósult, a közös betétvédelmi rendszer még nem jött létre.

Az öt elnök jelentése² és a Bizottság azt követő közleménye³ világos tervet határozott meg a gazdasági és monetáris unió (GMU) elmélyítésére, beleértve a pénzügyi stabilitási kockázatok további csökkentésére irányuló lépéseket. A bankunió kiteljesítése elengedhetetlen lépés a teljes és szoros GMU megteremtése felé. A közös valuta szempontjából az egységes és teljes mértékben integrált pénzügyi rendszer kulcsfontosságú a monetáris politika hatékony transzmissziója, a kockázatok tagállamok közötti megfelelő diverzifikációja és az euróövezeti bankrendszerrel szembeni általános bizalom érdekében.

Az öt elnök jelentése a teljes értékű banki unió harmadik pilléréként – hosszú távon – egy európai betétbiztosítási rendszer létrehozását javasolja az egységes felügyeleti mechanizmus keretében megvalósuló bankfelügyelet, illetőleg az egységes szanálási mechanizmus keretében végrehajtandó bankszanálás mellett.

¹ A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak: „Egy bankunió kiépítését eredményező ütemtervről”, COM(2012) 510, 2012. szeptember 12.

² Az öt elnök 2015. június 22-i jelentése – Az európai gazdasági és monetáris unió megvalósítása http://ec.europa.eu/priorities/economic-monetary-union/docs/5-presidents-report_hu.pdf

³ A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Központi Banknak – Lépések a gazdasági és monetáris unió kiteljesítése felé, COM(2015) 600 végleges, 2015. október 21.

Az öt elnök jelentése rámutat arra, hogy mivel a nemzeti betétbiztosítási rendszerekből álló jelenlegi rendszer továbbra is kiszolgáltató a jelentős helyi sokkoknak, a közös betétbiztosítás növelné a bankunió ellenálló képességét a jövőbeni válságokkal szemben.

A Bizottság október 21-i, az öt elnök jelentését követő közleményében kötelezettséget vállalt arra, hogy 2015 végéig jogalkotási javaslatot nyújt be az európai betétbiztosítási rendszer létrehozásának első lépéseiről, azzal a céllal, hogy egy európaibb rendszert hozzanak létre, amely nem kapcsolódik az állami rendszerekhez, hogy növelni lehessen a pénzügyi stabilitást és a polgárok biztosak lehessenek abban, hogy a betétek biztonsága nem függ a földrajzi elhelyezkedéstől, illetve a stabil bankoknak se származzon hátrányuk a székhelyük földrajzi elhelyezkedéséből.

A Bizottság az öt elnök jelentésével összhangban jelezte, hogy megtennék az első lépést az egységesebb rendszer megvalósítása felé a „vizontbiztosítási alapú” megközelítésre építve, amely figyelembe veszi a nemzeti rendszerek különböző finanszírozási szintjeit és az erkölcsi kockázatokat. Létrehoznának egy közös betétbiztosítási alapot, amelyet a meglévő Egységes Szanálási Testület égisze alatt kezelnének. Az európai betétbiztosítási rendszer kötelező lenne az euróövezeti tagállamok számára és nyitott lenne azon nem euróövezeti tagállamoknak, amelyek hajlandók csatlakozni a bankunióhoz.

Az európai betétbiztosítási rendszer viszontbiztosítási rendszerből több év alatt fokozatosan továbbfejlődne egy teljes mértékben közös felhasználáson alapuló együttbiztosítási rendszerre. A GMU elmélyítése érdekében tett intézkedésekkel összefüggésben – az Egységes Szanálási Alap áthidaló finanszírozási rendszereinek létrehozását és a közös fiskális védőháló kifejlesztését célzó munkával együtt – ez a lépés szükséges ahhoz, hogy a bankunió valamennyi tagállama közötti kockázatmegosztás irányába tett lépések révén csökkentsék az egyes tagállamokban a bankok és az állam között meglévő kapcsolatokat, és ezáltal megerősítsék a bankuniót kulcsfontosságú célkitűzése elérésében. Azonban a kockázatmegosztásnak, amelyet a bankunió megerősítése érdekében tett lépések vonnak maguk után, a kockázatcsökkentő intézkedésekkel párhuzamosan kell megvalósulnia, amelyek célja, hogy közvetlenebb módon szakítsák meg a bankok és az állam közötti kapcsolatot.

1.2. A javaslatnak a szabályozási terület jelenleg érvényes rendelkezéseivel való összhangja

Ez a rendeletjavaslat összhangban van a hatályos szakpolitikai rendelkezésekkel.

Az egységes felügyeleti mechanizmus 1024/2013/EU tanácsi rendelet⁴, illetve az egységes szanálási mechanizmus 806/2014/EU rendelet⁵ által történt létrehozását követően az európai betétbiztosítási rendszer összeegyezteti egyrészt a részt vevő tagállamok bankjainak uniós felügyeletét és szanálását, másrészt a nemzeti betétbiztosítási rendszerek hatékonyságát és

⁴ A Tanács 2013. október 15-i 1024/2013/EU rendelete az Európai Központi Banknak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízásáról (HL L 287., 2013.10.29., 63. o.).

⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 2014. július 15-i 806/2014/EU rendelete a hitelintézeteknek és bizonyos befektetési vállalkozásoknak az Egységes Szanálási Mechanizmus keretében történő szanálására vonatkozó egységes szabályok és egységes eljárás kialakításáról, valamint az Egységes Szanálási Alap létrehozásáról és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 225., 2014.7.30., 1. o.).

hitelességét ugyanezen bankoknak a betétbiztosítási rendszerekről szóló 2014/59/EU irányelv⁶ (a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelv) szerinti csődje esetén.

Ez a rendeletjavaslat a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelv által szabályozott nemzeti betétbiztosítási rendszerek meglévő keretrendszerére épít. A rendeletjavaslat eredményeként javulna a betétbiztosítási keretrendszernek az európai betétbiztosítási rendszerben részt vevő tagállamokban történő egységes alkalmazása a betétbiztosítási keretrendszerrel kapcsolatos döntéshozatali, ellenőrzési és végrehajtási hatásköröknek az Egységes Szanálási és Betétbiztosítási Testületre (a továbbiakban: a Testület) történő átruházása révén.

1.3. A javaslat egyéb uniós politikákkal való összhangja

Az európai betétbiztosítási rendszer hozzájárulna az egyes tagállamok vélt költségvetési helyzete és az ezekben a tagállamokban működő bankok finanszírozási költségei közötti kapcsolat csökkentéséhez, és ezáltal segítene megszakítani az államok és a bankok közötti kapcsolatot. Ez növelné a bankrendszer ellenálló képességét a jövőbeni válságokkal szemben, és hozzájárulna a pénzügyi stabilitás általános céljához, amely **az Unió gazdasági és monetáris politikájának** alapja. A kockázatok szélesebb körben lennének szétosztva, ami a potenciális tovaryűrő hatások korlátozása révén növelné a pénzügyi stabilitást nemcsak az érintett tagállamban, hanem az egyéb részt vevő és nem részt vevő tagállamokban is. Továbbá segítene helyreállítani az egyenlő versenyfeltételeket a belső piacon, korlátozva a versenyhátrányt, amelyet a stabil bankok székhelyük holléte miatt elszenvednek. Pénzügyileg stabil környezetben a pénzügyi intézmények finanszírozási költségeinek csökkenése ösztönzi a pénzügyi intézmények szélesebb gazdaság felé irányuló hitelezési tevékenységét, ezáltal serkentve a növekedést és a foglalkoztatást, valamint javítva az Unió gazdaságának versenyképességét.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

2.1. Jogalap

A rendeletjavaslat jogalapja az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 114. cikke, amely lehetővé teszi a tagállamok rendelkezéseinek közelítésére vonatkozó azon intézkedések elfogadását, amelyek a belső piac megteremtését és működését célozzák.

A rendeletjavaslat célja a belső piac integritásának megőrzése és működésének javítása. Egy egységes betétvédelmi szabályrendszer egységes alkalmazása – egy központi hatóság által kezelt Európai Betétbiztosítási Alaphoz (a továbbiakban: a Betétbiztosítási Alap) való hozzáféréssel együtt – hozzájárulhat az uniós pénzügyi piacok rendezett működéséhez és az Unió pénzügyi stabilitásához. Ez a verseny jelentős torzítása nélkül hárítaná el az alapvető szabadságok gyakorlásának akadályait, legalábbis azokban a tagállamokban, amelyek európai szinten osztják meg a hitelintézetek felügyeletét és szanálását, valamint a betétesek védelmét.

A megfelelő jogalap következképpen az EUMSZ 114. cikke.

2.2. Szubszidiaritás (nem kizárólagos hatáskör esetén)

Az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 5. cikkének (3) bekezdésében megállapított szubszidiaritás elvének megfelelően azokon a területeken, amelyek nem tartoznak kizárólagos hatáskörébe, az Unió csak akkor és annyiban jár el, amikor és amennyiben a tervezett intézkedés céljait a tagállamok sem központi, sem regionális vagy helyi szinten nem tudják

⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 2014. április 16-i 2014/49/EU irányelve a betétbiztosítási rendszerekről (HL L 173., 2014.6.12., 149. o.)

kielégítően megvalósítani, így azok a tervezett intézkedés terjedelme vagy hatása miatt az Unió szintjén jobban megvalósíthatók.

A jelenlegi helyzetben, amelyben a betétbiztosítási rendszer tisztán nemzeti, a betétbiztosítási rendszerek ki vannak szolgáltatva a súlyos helyi sokkoknak a bankok és a szuverén államok között fennálló erős kölcsönhatás miatt. Ez a helyzet aláássa a betétek védelmének homogenitását és hozzájárulhat a bizalom hiányához a betétesek körében.

Továbbá a betétesek nemzeti szintű – a helyi sajátosságoknak és finanszírozási korlátoknak megfelelő – védelmében megnyilvánuló számottevő különbségek alááshatják a belső piac stabilitását és integritását.

Csak az európai szintű fellépés biztosíthatja a betétesek megfelelő betétbiztosítását az egész belső piacon és gyengítheti a kapcsolatot a nemzeti betétbiztosítási rendszer és az adott szuverén állam pénzügyi helyzete között.

Az egységes felügyeleti mechanizmus biztosítja az egyenlő versenyfeltételeket a bankok felügyelete tekintetében, és csökkenti a felügyeleti tétlenség kockázatát. Az egységes szanálási mechanizmus biztosítja, hogy bankcsőd esetén a szerkezetátalakítás a legalacsonyabb költség mellett valósulhasson meg, hogy az adófizetők megfelelően védettek legyenek, és a hitelezők és a hitelintézetek méltányos és egyenlő bánásmódban részesüljenek az egész belső piacon anélkül, hogy a székhelyük miatt hátrányt szenvednének. Ugyanebben a szellemben helyénvaló, hogy az Unió jogalkotási intézkedést tegyen a bankunió hatálya alá tartozó hitelintézeti betétek védelméhez szükséges feltételek megteremtése érdekében.

Továbbá az európai betétbiztosítási rendszer jelentős méretgazdaságossági előnyöket eredményezne, és segítségével megelőzhetők lennének a tisztán nemzeti szintű döntések, valamint a kizárólagos nemzeti finanszírozás esetleges negatív következményei.

2.3. Arányosság

A javaslat összhangban van az arányosság elvével. Az EUSZ 5. cikkének (4) bekezdésében megállapított arányosság elvének megfelelően az Unió intézkedése sem tartalmilag, sem formailag nem terjedhet túl azon, ami a Szerződések célkitűzéseinek eléréséhez szükséges.

A bankunióban a bankok felügyeletét és szanálását ugyanazon szintű hatóság gyakorolja. Feszültségek lépnének fel, ha egy európai szanálási hatóság döntene egy bank felszámolása vagy szanálása kérdésében anélkül, hogy képes lenne biztosítani a betétek védelmét a folyamat során, ami pénzügyi stabilitási kockázatokat idézne elő. A közelmúlt válsága rámutatott, hogy gyors és határozott, európai szintű finanszírozási megoldásokkal támogatott intézkedésekre van szükség. Az európai betétbiztosítási rendszer révén biztosítható, hogy ugyanazokat a szabályokat ugyanúgy alkalmazzák a betétek védelmére bármelyik részt vevő tagállamban. Megfelelő tartalékképzéssel mérsékelhető annak kockázata, hogy az egyes bankok problémái az adott tagállam vagy a piac által hasonló kockázatoknak kitettnek vélt egyéb tagállamok bankrendszereinek egészét megingató bizalomvesztéssé alakuljanak át.

A nagyobb jogbiztonság, a bankunió megfelelően kiigazított ösztönzői, továbbá a betétesek központosított és egységes védelmének gazdasági előnyei révén a rendeletjavaslat megfelel az arányosság elvének.

2.4. Az eszközök megválasztása

Csak akkor biztosítható a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelvben meghatározott betétbiztosítási szabályoknak a részt vevő tagállamokban való, egységes uniós hatóság általi fokozatos központi alkalmazása, ha az egymástól eltérő tagállami értelmezéseket elkerülendő az európai betétbiztosítási rendszer létrehozásának és működésének szabályai közvetlenül

alkalmazandóak a tagállamokban. Emiatt, illetve abból a tényből kifolyólag, hogy a bankunió szintjén Betétbiztosítási Alap jön létre, amelyet a bankunió valamennyi tagját képviselő Testület fog kezelni, megfelelő jogi eszközként egy rendeletre van szükség.

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELESEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

3.1. Mi a probléma és miért jelent ez problémát?

A bankunióban a betétbiztosítás tisztán nemzeti maradt, ezért a nemzeti betétbiztosítási rendszerek kiszolgáltatottak a jelentős helyi sokkoknak, és a tagállamok költségvetése továbbra is ki van téve a bankszektor kockázatainak. Ez megakadályozza a belső piac és a bankunió előnyeinek maradéktalan kihasználását és potenciálisan negatívan befolyásolja a betétesek bizalmát, illetve a hitelintézetek és a betétesek letelepedési jogát.

Betétbiztosítási rendszerek valamennyi tagállamban érvényben vannak, amint azt a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelv megköveteli. Annak ellenére, hogy főbb jellemzőik és működésük tekintetében már van néhány közös vonásuk, számos fontos szempont még a tagállamok mérlegelésére van bízva. Az Európai Bizottság jóváhagyását követően a tagállamok csökkentett célértékeket is engedélyezhetnek a rendelkezésre álló pénzügyi eszközök tekintetében.

Az EU-ban működő 38 betétbiztosítási rendszer finanszírozási szintjeiben és méretében megnyilvánuló különbségek negatívan befolyásolhatják a betétesek bizalmát, és ronthatják a belső piac működését.

3.2. Miért van szükség az EU intézkedésére?

Az európai betétbiztosítási rendszer kiegészítené a bankuniót a bankfelügyelet és a szanálás mellett. Csökkentené a banki betétesek jelentős helyi sokkokkal szembeni kiszolgáltatottságát, és tovább csökkentené a bankok és az állam közötti kapcsolatot. Továbbá egy olyan rendszerben, amelyben a bankfelügyelet és a szanálás felelőssége megosztott, a körülmények, amelyek mellett a nemzeti betétbiztosítást használni lehet, nincsenek többé nemzeti ellenőrzés alatt. A 2014/59/EU irányelv (a bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelv) és a 806/2014/EU rendelet (az egységes szanálási mechanizmusról szóló rendelet) a betétbiztosítási alapok szanálás során történő lehetséges igénybevételevel kapcsolatos rendelkezéseket tartalmaz. Ezért a betétbiztosításra kiterjedő közös rendszer kialakítása a logikus soron következő lépés a bankunió kiteljesítése irányában, amely jobban egymáshoz igazítja a felelősséget és az ellenőrzést.

3.3. Mit lehet elérni?

Kvantitatív elemzés segítségével megvizsgálták, hogy a teljes mértékben közös felhasználáson alapuló európai betétbiztosítási rendszer mennyire hatékonyan tudná kezelni a potenciális kifizetéseket. Az elemzés azt mutatta, hogy az európai betétbiztosítási rendszer keretében azon bankok száma és mérete, amelyek esetében a Betétbiztosítási Alap kifizetést tudna eszközölni, a nemzeti betétbiztosítási rendszerekkel összehasonlítva jelentősen növekszik az összes tagállam tekintetében.

Az elemzés továbbá kimutatta, hogy a kifizetés várható hiánya – a célszint százalékában kifejezve – alacsonyabb lenne az európai betétbiztosítási rendszer esetében, mint bármelyik nemzeti betétbiztosítási rendszer esetében.

A fenti értékelés arra az előfeltevésre alapul, hogy az európai betétbiztosítási rendszer esetében nem volna szükség a bankok további hozzájárulására, hanem a bankoknak a nemzeti alapok képzéséhez tervezett hozzájárulását az európai betétbiztosítási rendszer felépítéséhez használnák fel. Az eredmények azt mutatják, hogy – azonos mennyiségű forrást feltételezve, de azt az egységes európai betétbiztosítási rendszer rendelkezésére bocsátva – hatékonyabb védelmet és a pénzeszközök hatékonyabb felhasználását lehet megvalósítani, mint a kizárólag nemzeti betétbiztosítási rendszerek fenntartásával.

3.4. Milyen lehetőségek állnak rendelkezésre a célok eléréséhez?

3.4.1. Jelenlegi finanszírozási szintek a tervezett európai betétbiztosítási rendszerben

Az értékelés azt mutatja, hogy az európai betétbiztosítási rendszer a nemzeti betétbiztosítási rendszerek nagyon heterogén finanszírozási szintje mellett indulna el. Ez azt jelenti, hogy az európai betétbiztosítási rendszernek kezdeti szakaszában likviditási támogatást kell nyújtania, különben a helyi betétbiztosítási rendszerek szinte kizárólag a nemzeti alternatív finanszírozási eszközöktől függenének. Emellett az európai betétbiztosítási rendszert úgy kell kialakítani, hogy ne szerezhessenek aránytalan előnyt azok a rendszerek, amelyek még nem kezdtek el előzetesen pénzügyi eszközöket beszedni, illetve hogy ne tartsa vissza ettől a rendszereket a jövőben.

3.4.2. Az európai betétbiztosítási rendszer hatálya

Várható, hogy a finanszírozási szintek különbségei nem fogják többé vita tárgyát képezni, ha a betétbiztosítási rendszerek már teljesítették a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelvben foglalt, az előzetes pénzügyi eszközök képzésére vonatkozó kötelezettségüket. Az elemzés azt mutatja, hogy a közös rendszer hatékonyabban működne, azaz magasabb szintű védelmet nyújtana anélkül, hogy növelni kellene az általános hozzájárulást. Jobban megfelelné arra a célra is, hogy csökkentse a tagállamok hazai bankrendszerrel szembeni kitétségét.

3.4.3. Hozzájárulások

Az elemzés azt mutatja, hogy i. a hozzájárulások kockázati súlyozása megváltoztatja a pénzügyi teher megoszlását egy adott bankszektor bankjai között, ii. egy adott bank kockázatának a bankunió bankjaihoz képest történő értékelése – a nemzeti bankszektor vagy a betétbiztosítási rendszer bankszektorának bankjaihoz képest történő értékelése helyett – valószínűleg megváltoztatja az egyes bankok által fizetendő hozzájárulás mértékét. Nem találtak azonban olyan bankcsoportot, amelyet ez előnyösen vagy hátrányosan érintene.

Annak valószínűsége, hogy egy betétbiztosítási rendszernek pénzügyi eszközöket kell mozgósítania a betétesek kártalanítása céljából, az adott bank kockázatával együtt növekszik. Ezért a javaslat előirányozza, hogy a hozzájárulásokat a kockázattal ki kell igazítani, azaz fenntartja a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelv által már megállapított elv alkalmazását.

Emellett az elemzés azt mutatja, hogy az összehasonlításhoz használt csoport hatással van az egyes intézmények által befizetett hozzájárulásokra. Ezért az európai betétbiztosítási rendszer viszontbiztosítási szakaszában, amelyben a kockázatok túlnyomórészt nemzeti szinten maradnak, az egyes bankok kockázati profilját a nemzeti bankrendszer többi bankjához viszonyítva kell meghatározni. Onnantól kezdve, hogy az európai betétbiztosítási rendszer a bankunió szintjén közös felelősséget viselő rendszerré válik, a bankok kockázati profilját a bankunió összes bankjához viszonyítva határozzák majd meg. Ez biztosítaná azt, hogy az európai betétbiztosítási rendszer összességében költségsemleges maradjon a bankok és a nemzeti betétbiztosítási rendszerek számára, és elkerülhetők legyenek a bankok kockázati

profiljának meghatározásával kapcsolatos komplikációk a Betétbiztosítási Alap felépítésének szakaszában.

3.5. Alapvető jogok

A rendeletjavaslatnak nincs következménye az alapvető jogok szempontjából, kivéve a rendeletben és az általa módosítandó irányelvben szereplő jogokat, amelyekkel az egységes szanálási alap létrehozásáról szóló 806/2014/EU rendelet indokolása foglalkozik.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A Testületet az európai betétbiztosítási rendszerhez kapcsolódó feladatai tekintetében teljes mértékben a részt vevő betétbiztosítási rendszerekhez csatlakozott hitelintézetek igazgatási költségeikhez való hozzájárulásából finanszíroznák. Ez ugyanakkor azt jelenti, hogy az európai betétbiztosítási rendszerrel kapcsolatos funkciók nem igényelnek hozzájárulást az EU költségvetéséből. A Testület kiegészítő emberi erőforrásai 22 teljes munkaidős egyenértéket tesznek ki a létszámtervben szereplő álláshelyek, szerződéses alkalmazottak és kirendelt nemzeti szakértők formájában a kilencedik évben, a teljes biztosítás szakaszának elérése után, azoknak a feladatoknak megfelelően, amelyeket a rendeletjavaslat ruház a Testületre. Ugyanúgy, mint az Egységes Szanálási Testület létrehozásával kapcsolatban, az új testület feladatainak kibővítéséhez szükséges álláshelyek kívül esnek az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak előterjesztett, 2013. július 10-i COM(2013) 519 bizottsági közleményben meghatározott 5 %-os létszám-leépítési cél hatályán.

A Testületet az európai betétbiztosítási rendszerhez kapcsolódó feladatai tekintetében teljes mértékben a részt vevő betétbiztosítási rendszerekhez csatlakozott hitelintézetek igazgatási költségeikhez való hozzájárulásából finanszíroznák. A Testület kiegészítő forrásai arányban vannak a rendeletjavaslat által rábízott feladatokkal.

5. A JAVASLAT RÉSZLETES MAGYARÁZATA

5.1. Európai betétbiztosítási rendszer

A javaslat az európai betétbiztosítási rendszer létrehozását célozza a 806/2014/EU rendelet („az egységes szanálási mechanizmusról szóló rendelet”) módosítása révén. A módosítás nem érintené az egységes szanálási mechanizmus működésére vonatkozó szabályokat.

5.1.1. Az európai betétbiztosítási rendszer fokozatos kiépítése

Az egységes szanálási mechanizmusról szóló rendelet javasolt módosítása három egymást követő szakaszban hozza létre az európai betétbiztosítási rendszert (2. cikk (2) bekezdés): viszontbiztosítási rendszer, együttbiztosítási rendszer és teljes biztosítási rendszer. Az európai betétbiztosítási rendszert a Testület irányítaná valamennyi szakaszban, a részt vevő betétbiztosítási rendszerekkel együtt, illetve ha egy betétbiztosítási rendszer nem irányítja saját magát, akkor az adott részt vevő betétbiztosítási rendszer igazgatására kijelölt felelős nemzeti hatóság irányítaná (2. cikk (2) bekezdés második albekezdés). A Betétbiztosítási Alap az európai betétbiztosítási rendszer része. A bankok által közvetlenül a Testületnek befizetendő és befizetett hozzájárulásokból kerülne feltöltésre, amelyeket a részt vevő betétbiztosítási rendszerek számítanának és számláznának ki.

5.1.2. Az európai betétbiztosítási rendszer hatálya

Az európai betétbiztosítási rendszer hatálya valamennyi betétbiztosítási rendszerre kiterjed, amelyet valamely részt vevő tagállam hivatalosan elismert, valamint az ezekhez a rendszerekhez csatlakozó valamennyi hitelintézetre. A részt vevő tagállamok azok, amelyek

pénzneme az euró, valamint azok az egyéb tagállamok, amelyek szoros együttműködést alakítottak ki az Európai Központi Bankkal az egységes felügyeleti mechanizmusban történő részvétel céljából (4. cikk (1) bekezdés).

Mivel az európai betétbiztosítási rendszer által biztosított kártalanítás a betétbiztosítási rendszereknek az irányelvben meghatározott kötelező funkcióira korlátozódik, azaz a betéteseknek történő kifizetésre és a szanáláshoz történő hozzájárulásra, az európai betétbiztosítási rendszer minden olyan rendszerre érvényes, amely elvben kifizetési eseményekkel kerülhet szembe, vagy amelyet arra kérhetnek, hogy járuljon hozzá valamely szanálási eljáráshoz. Ez magában foglalja a kötelező betétbiztosítási rendszereket, az intézményvédelmi rendszereket és az olyan önkéntes betétbiztosítási rendszereket, amelyeket valamely tagállam betétbiztosítási rendszerként hivatalosan elismert (a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelv 1. cikkének (2) bekezdése). Betétbiztosítási rendszerként való elismerésük elválaszthatatlanul kapcsolódik a betétesek kifizetésére vonatkozó kötelezettségükhöz, ha a betétek nem hozzáférhetőek, illetve a szanálási eljárásokhoz való hozzájárulási kötelezettségükhöz.

A részt vevő betétbiztosítási rendszerek európai betétbiztosítási rendszeren belüli jogai és kötelezettségei megegyeznek a kijelölt hatóság jogaival és kötelezettségeivel, amennyiben a betétbiztosítási rendszert nem egy magánjogi jogalany igazgatja, hanem maga a kijelölt hatóság (2. cikk (2) bekezdés 2. albekezdés). Ez figyelembe veszi a tagállamok mérlegelési jogkörét a betétbiztosítási rendszerek nemzeti szinten történő bevezetése, elismerése és irányítása tekintetében (lásd az irányelv 2. cikkének 18. pontját).

Amennyiben valamely euróövezeten kívüli tagállam szoros együttműködése felfüggesztésre vagy megszüntetésre kerül, az egységes szanálási mechanizmusról szóló rendelet az egységes szanálási mechanizmus és az európai betétbiztosítási rendszer tekintetében a továbbiakban nem terjed ki az e tagállamban hivatalosan elismert részt vevő betétbiztosítási rendszerekre, valamint az e betétbiztosítási rendszerekhez csatlakozó hitelintézetekre (4. cikk). Kizárólag felmondás esetén minden ilyen betétbiztosítási rendszer jogosult egy meghatározott részre azon rendelkezésre álló pénzügyi eszközökből, amelyekkel a Betétbiztosítási Alap a felmondás időpontjában rendelkezik. Ez a jogosultság arra szolgál, hogy az adott betétbiztosítási rendszert ellássák azokkal a pénzügyi eszközökkel, amelyekre az irányelv szerinti finanszírozási kötelezettségeinek teljesítéséhez szüksége van. A részesedést, amelyre az adott betétbiztosítási rendszer igényt tarthat, egy meghatározott számítási módszerrel kell kiszámítani. Tekintettel az elegendő mértékű finanszírozásnak a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelv 11. cikke (5) bekezdésének a) pontjában megállapított alsó küszöbértékére, a betétbiztosítási rendszer nem igényelhet nagyobb összeget a Betétbiztosítási Alapból, mint amennyire ahhoz van szüksége, hogy a rendelkezésre álló pénzügyi eszközeit a célszint kétharmadára egészítse ki. A Testület – egyetértésben a tagállammal – három hónapon belül dönt a pénzügyi eszközök adott betétbiztosítási rendszer részére történő átadásának módozatairól és feltételeiről.

5.1.3. Az európai betétbiztosítási rendszerre vonatkozó általános elvek

A 6. cikk általános elveket határoz meg, amelyek az egységes szanálási mechanizmusra és az európai betétbiztosítási rendszerre egyaránt vonatkoznak. Ezeknek az elveknek akkor lesz jelentőségük, ha a Testület vagy az egyéb hatóságok és szervek saját belátásuk szerint hozhatnak határozatokat, vagy tehetnek meg intézkedéseket.

A Testület és a részt vevő betétbiztosítási rendszerek sem alkalmazhatnak megkülönböztetést a szervezetekkel (beleértve a betétbiztosítási rendszereket és tagbankjaikat), a betétesekkel, a befektetőkkel vagy az Unióban letelepedett egyéb hitelezőkkel szemben nemzeti hovatartozásuk vagy tevékenységük helye alapján (6. cikk (1) bekezdés). Ez a szabály az

uniós jog egyik alapelve és különösen nagy jelentőséggel bír a pénzügyi piacokon, ahol elterjedtek a különböző nemzetiségű és különböző tevékenységi hellyel rendelkező vállalkozások közötti tranzakciók.

A Testület és a részt vevő betétbiztosítási rendszerek valamennyi intézkedése, javaslata vagy politikája teljes mértékben figyelembe kell, hogy vegye a belső piac egységét és integritását (6. cikk (2) bekezdés). A szétagolt pénzügyi rendszer megszüntetése a bankunió egyik fő hajtóereje, és az európai betétbiztosítási rendszert irányító hatóságoknak alaposan fel kell mérnie a tervezett, saját mérlegelési jogkörükben hozott intézkedések vagy döntések hatását, tekintettel a belső piac működésére.

Míg a 6. cikk csoportok kezeléséről szóló (3)–(5) bekezdése nem alkalmazható az európai betétbiztosítási rendszer vonatkozásában, a 6. cikk (6) bekezdése megtiltja a Testületnek, hogy olyan döntéseket hozzon az európai betétbiztosítási rendszeren belül, amelyek rendkívüli állami pénzügyi támogatás biztosítását írják elő a tagállamoknak, vagy amelyek sérthetik a tagállamok költségvetési szuverenitását vagy költségvetési hatásköreit.

Az európai betétbiztosítási rendszer keretében a Testület a részt vevő betétbiztosítási rendszereknek címzett határozatokat fogadhat el (74f. cikk). A részt vevő betétbiztosítási rendszereknek meg kell felelniük ezeknek a határozatoknak, de a 6. cikk (7) bekezdése lehetővé teszi, hogy részletesebben meghatározzák a meghozandó intézkedéseket, feltéve, hogy ezek az intézkedések összhangban vannak a Testület kérdéses határozatával.

5.2. Az európai betétbiztosítási rendszer szakaszai

Mindhárom szakaszban (viszontbiztosítás, együttbiztosítás és teljes biztosítás) az európai betétbiztosítási rendszer finanszírozást biztosítana és egyúttal megtérítené a részt vevő betétbiztosítási rendszerek veszteségeit.

Az európai betétbiztosítási rendszer által nyújtott finanszírozás kielégíti a betétbiztosítási rendszer kezdeti likviditási igényét, hogy az irányelv által meghatározott kifizetési határidőn belül (általában hét munkanap) kártalanítani tudja a betéteseket, illetve hogy időben teljesíteni tudja a szanálási eljáráshoz való hozzájárulásra vonatkozó kérést. A finanszírozást a részt vevő betétbiztosítási rendszer köteles megtéríteni a Testületnek.

Az európai betétbiztosítási rendszer – minden szakaszában – fedezné a veszteségeket, amelyet a részt vevő betétbiztosítási rendszer a betétesek kártalanítása vagy a szanáláshoz nyújtott hozzájárulás révén elszenved. A részt vevő betétbiztosítási rendszer végső vesztesége általában kisebb, mint a betéteseknek kifizetett kártalanítás vagy a szanáláshoz történt hozzájárulás. A kifizetést követően a betétbiztosítási rendszer bevételeire tehet szert a (biztosított) betétek visszafizetésére vonatkozó igényekkel kapcsolatban, amelyekkel a biztosítottak éltek a fizetéseképtelen bankkal szemben, és amelyeket a betéteseknek nyújtott kártalanítás erejéig átadnak a részt vevő betétbiztosítási rendszernek (a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelv 9. cikke (2) bekezdésének első mondata). Ugyanakkor, ha egy bank fizetéseképtelenné válik, és így a kártalanítási igényeket nem elégítik ki teljes mértékben, a fizetéseképtelenségi eljárás alá vont vagyonból származó bevételek is csökkentik a betétbiztosítási rendszer végső veszteségét.

Ha a betétbiztosítási rendszer hozzájárult a szanáláshoz, a vesztesége kisebb lehet, mint a hozzájárulás összege, különösen, ha azt az összeget, amellyel a betétbiztosítási rendszer hozzájárulásként tartozik a későbbi értékelés alapján lecsökkentik (a 109. cikk (1) bekezdésének 4. albekezdése, összhangban a BRRD 75. cikkével).

Az európai betétbiztosítási rendszer nem a részt vevő betétbiztosítási rendszer részére történő további kifizetések révén fedezi az elszenvedett veszteségeket. Ehelyett a kezdeti

finanszírozás összegét, amelyet a részt vevő betétbiztosítási rendszernek vissza kell fizetnie, lecsökkentik a veszteségnek az európai betétbiztosítási rendszer alá tartozó részével.

A nyújtott finanszírozás szintje és a veszteség európai betétbiztosítási rendszer alá tartozó része minden szakaszban növekszik.

5.2.1. Viszontbiztosítás

A viszontbiztosítási szakaszban, amely a javaslat szerint három évig tart, az európai betétbiztosítási rendszer korlátozott finanszírozást biztosíthat, és a részt vevő betétbiztosítási rendszer veszteségének kisebb részét fedezi, ha a betétbiztosítási rendszer kifizetési eseménnyel kerül szembe, vagy arra kéri, hogy járuljon hozzá egy szanáláshoz (41a. cikk).

A viszontbiztosítás kezdeti szakaszában a kártalanítás a Testület által lefolytatott szanálási eljárásokra korlátozódik (a 41a. cikk (2) bekezdése és a 79. cikk). A tisztán nemzeti szanálási eljárások csak az együttbiztosítás és a teljes biztosítás alá tartoznak.

5.2.1.1. Finanszírozás nyújtása a viszontbiztosítási szakaszban

A viszontbiztosítási szakaszban finanszírozás akkor biztosítható, ha a részt vevő betétbiztosítási rendszernél likviditási hiány jelentkezik (a 41a. cikk (2) bekezdése). A likviditási hiány megállapításának folyamata eltérő attól függően, hogy a) a részt vevő betétbiztosítási rendszer kifizetési eseménnyel szembesül vagy b) szanáláshoz kell hozzájárulnia.

- a) Kifizetési esemény esetén a részt vevő betétbiztosítási rendszernek (41b. cikk (1) bekezdés) likviditási hiánya van, ha a biztosított betétek összege a csődbe jutott bankban nagyobb, mint a következők összege: a) a rendelkezésre álló pénzügyi eszközök összege, amellyel a részt vevő betétbiztosítási rendszernek elméletileg rendelkeznie kellene, figyelembe véve a 41j. cikk által létrehozott finanszírozási pályát, és b) a rendkívüli (utólagos) hozzájárulások összege, amelyet a részt vevő betétbiztosítási rendszer a kifizetési eseményt követő három napon belül be tud szedni.

A likviditási hiány kiszámításához használt biztosított betétek összege csak a biztosítható betéteket tartalmazza 100 000 EUR standard kártalanítási szintig vagy az annak nemzeti valutában megfelelő összegig (a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelv 6. cikkének (1) bekezdése). A betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelv 6. cikkének (2) bekezdésében meghatározott ideiglenesen magas egyenlegek, illetve azok a levonások, amelyeket a betétbiztosítási rendszer a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelv 7. vagy 8. cikkével összhangban a betétesek kártalanítása előtt eszközölhet, a kifizetési esemény időpontjában általában még nem ismertek, ezért azokat nem kell figyelembe venni. A rendelkezésre álló pénzügyi eszközök *elméleti* szintjének használata a tényleges szint helyett azt a célt szolgálja, hogy gyengítse a részt vevő betétbiztosítási rendszer potenciális ösztönzését arra, hogy ne teljesítse kötelezettségét az előzetes hozzájárulások egy pontosan meghatározott finanszírozási pályával összhangban történő előteremtésére. Végül a rendkívüli (utólagos) hozzájárulások (10. cikk (8) bekezdés), amennyiben azokat nagyon rövid időn belül be lehet szedni, a likviditás további forrásaiként szolgálnak, és csökkenthetik a részt vevő betétbiztosítási rendszer likviditási hiányát. A háromnapos időtartam megfelelő egyensúlyt biztosít a betétbiztosítási rendszer likviditási forrásainak elsőként történő kimerítésére vonatkozó cél, valamint annak szükségessége között, hogy a betéteseket a kifizetési eseménytől számított hét munkanapon belül kártalanítsák.

- b) Szanálás esetén (41b. cikk (2) bekezdés) a likviditási hiány az az összeg, amellyel a részt vevő betétbiztosítási rendszernek a szanáláshoz hozzá kell járulnia, levonva belőle a rendelkezésre álló pénzügyi eszközöket, amelyekkel a részt vevő betétbiztosítási rendszernek elméletileg rendelkeznie kellene, tekintetbe véve a 41j. cikk által létrehozott finanszírozási utat. A rendelkezésre álló pénzügyi eszközök elméleti szintje az egyetlen likviditási forrás, amelyet a részt vevő betétbiztosítási rendszernek igénybe kell vennie, hogy csökkentse a likviditási hiányát. Szanálás esetén nincs szükség arra, hogy a részt vevő betétbiztosítási rendszer rövid távú utólagos hozzájárulást szedjen be, mivel a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelv 10. cikkének (8) bekezdése csak a kifizetési eseményekre vonatkozik.

Ha a részt vevő betétbiztosítási rendszernek likviditási hiánya van, a hiány legfeljebb 20 %-ának mértékéig finanszírozást kérhet a Betétbiztosítási Alaptól. A likviditási hiány fennmaradó 80 %-át más finanszírozási forrásokból kell fedeznie. Annak alapján, hogy a likviditás hiány kiszámításához a rendelkezésre álló pénzügyi eszközök *elméleti* szintjét kell alkalmazni, az európai betétbiztosítási rendszer lehetővé teszi azon részt vevő betétbiztosítási rendszerek számára, amelyeknek a kifizetési esemény időpontjában a megkövetelnél *több* rendelkezésre álló pénzügyi eszközük van, hogy pénzügyi eszközöket kérjenek az európai betétbiztosítási rendszertől (technikai) likviditási hiányuk finanszírozásához, és további forrásaikat a likviditási hiány fennmaradó 80 %-ának (részbeni) fedezésére fordítsák. Az európai betétbiztosítási rendszer által nyújtott finanszírozás tehát korlátozott.

5.2.1.2. A veszteségek megtérítése a viszontbiztosítási szakaszban

A likviditási hiány fedezésére biztosított finanszírozáson felül, a viszontbiztosítási szakaszban az európai betétbiztosítási rendszer második lépésként fedezi a részt vevő betétbiztosítási rendszerek *többletveszteségének* 20 %-át is. A többletveszteség fogalma eltérő lehet attól függően, hogy a részt vevő betétbiztosítási rendszer kifizetési eseménnyel szembesült vagy szanálási hozzájárulást kértek tőle.

Kifizetés esetén (41c. cikk (1) bekezdés) a részt vevő betétbiztosítási rendszer többletveszteséget szenved el, ha a betéteseknek visszafizetett teljes összeg (az irányelv 8. cikke) meghaladja az alábbi tételek összegét: a) a betétesek kártalanítása révén megszerzett betéti követelések alapján a fizetéseképtelenségi eljárásokban beszedett összeg (a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelv 9. cikk (2) bekezdésének első mondata), b) a rendelkezésre álló pénzügyi eszközök összege, amellyel a részt vevő betétbiztosítási rendszernek elméletileg rendelkeznie kellene, tekintetbe véve a 41j. cikk által létrehozott finanszírozási pályát, és c) a rendkívüli (utólagos) hozzájárulások összege, amelyet a részt vevő betétbiztosítási rendszer a kifizetési eseménytől számított egy éven belül be tud szedni.

Míg a likviditási hiányt a biztosított betétek összege alapján számítják ki (a legfeljebb 100 000 EUR összegű betétek számítanak jogosultnak), a többletveszteség kiszámítása – amelyre később, a viszontbiztosítási eljárás során kerül sor – a betéteseknek ténylegesen visszafizetett összegeken alapulhat. Ez az összeg csökken a fizetéseképtelenségi eljárás alá vont vagyontól származó bevétellel, amelyet a részt vevő betétbiztosítási rendszer kapott. Le kell vonni továbbá a rendelkezésre álló pénzügyi eszközök *elméleti* összegét is, amellyel a részt vevő betétbiztosítási rendszernek a kifizetési esemény időpontjában rendelkeznie kellett volna. Végül, a részt vevő betétbiztosítási rendszerről feltételezik, hogy sikerült összegyűjtenie az utólagos hozzájárulások összegét, amelyet a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelv alapján a kifizetési eseménytől számított egy éven belül van lehetősége beszedni. Ez a tagbankok összes biztosított betéteinek 0,5 %-a (a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelv 10. cikkének (8) bekezdése) az utólagos hozzájárulásokkal

együtt, amelyeket a kifizetési eseményt követő háromnapos időszak alatt szedtek be. Az így kapott összeg a részt vevő betétbiztosítási rendszer többletvesztesége.

Szanálás esetén (41c. cikk (2) bekezdés) a többletveszteség az az összeg, amellyel a részt vevő betétbiztosítási rendszernek hozzá kell járulnia a szanáláshoz, *mínusz* az alábbi tételek összege:

- a) az összeg, amelyet visszatéríthetnek a betétbiztosítási rendszernek, ha az utólagos értékelés során kiderül, hogy a hozzájárulásának alacsonyabbnak kellett volna lennie, mint amennyit a szanálási hatóság eredetileg igényelt⁷, valamint
- b) a rendelkezésre álló pénzügyi eszközök összege, amellyel a részt vevő betétbiztosítási rendszernek rendelkeznie kellene, tekintettel a 41j. cikk által létrehozott finanszírozási pályára.

Itt sincs szükség arra, hogy a részt vevő betétbiztosítási rendszer rendkívüli hozzájárulást szedjen be, mivel az irányelv 10. cikkének (8) bekezdése csak a kifizetési eseményekre vonatkozik.

A többletveszteség 20 %-ának megtérítése úgy történik, hogy a finanszírozási összegből, amelyet a betétbiztosítási rendszer köteles az európai betétbiztosítási rendszer számára visszafizetni, levonják a veszteség fedezésére fordított összeget. Az európai betétbiztosítási rendszer tehát korlátozott mértékben fedezi a veszteséget.

5.2.2. Együttbiztosítás

A kezdeti hároméves viszontbiztosítási szakasz után az európai betétbiztosítási rendszer négyéves időszakra együttbiztosítást nyújt a részt vevő betétbiztosítási rendszerek számára. A részt vevő betétbiztosítási rendszerek finanszírozást és veszteségeik fedezését egyaránt kérhetik a Betétbiztosítási Alaptól, ha kifizetési esemény merül fel náluk vagy szanálási hozzájárulást kérnek tőlük (41d cikk). Az európai betétbiztosítási rendszer finanszírozást biztosít a nemzeti szanálási eljáráshoz való hozzájáruláshoz és megtéríti az abból származó veszteségeket.

A különbség a viszontbiztosítási szakasszal szemben az, hogy az „első eurótól” biztosítják a finanszírozást és térítik meg a veszteségeket, és az európai betétbiztosítási rendszer által viselt rész fokozatosan növekszik az együttbiztosítási időszak alatt.

Az európai betétbiztosítási rendszer a részt vevő betétbiztosítási rendszernek a kifizetési eseményből vagy a szanálási hozzájárulásra vonatkozó kérésből eredő likviditási igénye adott százalékaiban biztosít finanszírozást. Megtéríti a részt vevő betétbiztosítási rendszer ezekből az eseményekből kifolyólag elszenvedett veszteségének azonos százalékát is. A részesedés 20 % lenne az együttbiztosítási szakasz első évében, majd minden évben 20 százalékponttal növekedne, és az együttbiztosítás utolsó évében elérné a 80 %-os mértéket.

Kifizetési esemény esetén a likviditási igény megegyezik a csődbe jutott bank biztosított betéteinek teljes összegével, azaz a legfeljebb 100 000 EUR összegű betétek számítanak jogosultnak (41f. cikk (1) bekezdés). A veszteséget úgy határozzák meg, hogy a részt vevő betétbiztosítási rendszernek a fizetéseképtelenségi eljárás alá vont vagyonból származó bevételeit levonják (41g. cikk (1) bekezdés).

⁷

A különbség összegének kifizetése a 2014/59/EU irányelv 75. cikke szerint: feltételezve, hogy ez a szabály értelemszerűen a 79. cikk szerinti egységes szanálási mechanizmus alá tartozó szanálási esetekben is alkalmazandó.

Szanálás esetén a likviditási igény megegyezik a Testület és a nemzeti szanálási hatóság által kért hozzájárulás összegével (41f. cikk (2) bekezdés). A veszteséget úgy határozzák meg, hogy levonják a különbséget, amelyet a részt vevő betétbiztosítási rendszernek visszafizettek, miután az utólagos értékelés megállapította, hogy a kezdeti hozzájárulásnak alacsonyabbnak kellett volna lennie (41g. cikk (2) bekezdés).

A finanszírozás és a veszteségek megtérítése nem lenne korlátozva.

5.2.3. Teljes biztosítás

A négyéves együttbiztosítási szakasz után a részt vevő betétbiztosítási rendszereket az európai betétbiztosítási rendszer teljes mértékben biztosítaná. A teljes biztosítás a likviditási igény teljes körű finanszírozását biztosítja, és megtéríti a kifizetési eseményekből vagy a szanálási hozzájárulásokra vonatkozó kérésekből származó összes veszteséget. A mechanizmus ugyanaz, mint az együttbiztosítási szakaszban, de az európai betétbiztosítási rendszer részesedése 100 %.

5.2.4. Az európai betétbiztosítási rendszer által nyújtott kártalanítás biztosítékai

A javaslat biztosítékokat tartalmaz a nemzeti betétbiztosítási rendszerek európai betétbiztosítási rendszerhez történő helytelen vagy indokolatlan hozzáféréseinek megakadályozására. A nemzeti betétbiztosítási rendszerek kizárásra kerülnek, ha nem tettek eleget a rendeletben vagy az irányelv kulcsfontosságú rendelkezéseit végrehajtó nemzeti jogszabályokban foglalt kötelezettségeiknek, vagy ha az adott tagállam nem megfelelően hajtotta végre ezeket a cikkeket (41i. cikk). Csak akkor részesülnek kártalanításban az európai betétbiztosítási rendszer keretében, ha rendelkezésre álló pénzügyi eszközeik összege megfelel legalább a rendeletben meghatározott összehangolt finanszírozási pályának (41j. cikk). Ez biztosítja azt, hogy csak azok a részt vevő betétbiztosítási rendszerek részesülhetnek az európai betétbiztosítási rendszer nyújtotta védelemben, amelyek teljesítették azokat a kötelezettségeiket, amelyek csökkentik a kockázatot az európai betétbiztosítási rendszer szintjén. A Testület különleges szavazási követelményeknek megfelelően úgy dönthet, hogy kizár egy adott részt vevő betétbiztosítási rendszert az európai betétbiztosítási rendszer általi kártalanításból.

5.3. Az állami támogatás értékelése

Míg a betétbiztosítási rendszer által a betéteseknek kifizetett kártalanítás nem minősül állami támogatásnak, a szanáláshoz nyújtott hozzájárulás – bár a célja annak biztosítása, hogy a betétesek továbbra is hozzáférhessenek a betéteikhez – előnnyel jár a szanálás alatt álló intézmény számára. A hozzájárulást ennél fogva állami támogatásnak lehet tekinteni, és ezért a Bizottsághoz történő bejelentésére és a Bizottság általi jóváhagyására lehet szükség. Ha a hozzájárulást európai szintű alapokból (Egységes Szanálási Alap és Betétbiztosítási Alap) fizetik ki, az állami támogatásokra vonatkozó eljárás analógia alapján alkalmazandó (19. cikk).

5.4. Az európai betétbiztosítási rendszer igazgatása

Az európai betétbiztosítási rendszert a Testület igazgatná a részt vevő betétbiztosítási rendszerekkel (vagy a részt vevő betétbiztosítási rendszert igazgató kijelölt hatósággal) együtt. Az eljárást nagyjából két szakaszra lehet osztani: a finanszírozás biztosításához vezető szakaszra és a finanszírozás biztosítása utáni szakaszra.

5.4.1. A finanszírozáshoz vezető eljárás

A részt vevő betétbiztosítási rendszerek haladéktalanul figyelmeztetni kötelesek a Testületet, amint olyan körülményekről szereznek tudomást, amelyek valószínűleg kifizetési eseményt vagy a szanálási hatóság részéről szanálási hozzájárulásra vonatkozó kérést eredményeznek

(41i. cikk). Becslést kell adniuk a Testület részére a várható likviditási hiány (viszontbiztosítási szakasz) vagy likviditási igény (együttbiztosítási és teljes biztosítási szakasz) tekintetében. Ez lehetővé teszi a Testületnek, hogy felkészüljön a finanszírozás azonnali biztosítására kifizetési esemény vagy szanálási hozzájárulásra vonatkozó kérés esetén.

A részt vevő betétbiztosítási rendszereknek haladéktalanul értesíteniük kell a Testületet a kifizetési eseményről vagy a szanálási hozzájárulásra vonatkozó kérésről (41l. cikk). Még ha a Testület maga kérte is a szanáláshoz való hozzájárulást (79. cikk), ezt a bejelentést hivatalosan akkor is meg kell tenni, mivel az európai betétbiztosítási rendszer Testületének összetétele eltér az egységes szanálási mechanizmus Testületének összetételétől (lásd alább) és a részt vevő betétbiztosítási rendszernek *nem kell* finanszírozást vagy vesztesége megtérítését kérnie az európai betétbiztosítási rendszertől. A bejelentéssel együtt a részt vevő betétbiztosítási rendszernek információt kell szolgáltatnia a Testület részére annak vizsgálatához, hogy a vonatkozó feltételek teljesültek-e (41k. cikk):

- A biztosított betétek összege a likviditási hiány vagy likviditási igény kiszámításához.
- A rendelkezésre álló pénzügyi eszközök a kifizetési esemény vagy a szanálás során történő igénybevétel időpontjában annak meghatározásához, hogy a rendelkezésre álló pénzügyi eszközök milyen szintjével *kellene rendelkeznie* a részt vevő betétbiztosítási rendszernek a kifizetési esemény vagy a szanálás során történő igénybevétel időpontjában, tekintettel a 41j. cikk által létrehozott finanszírozási pálya.
- A rendkívüli utólagos hozzájárulások becsült összege, amelyet a betétbiztosítási rendszer a kifizetési eseményt vagy a szanálásban való igénybevételt követő három napon belül be tud szedni.
- Minden egyéb materiális akadály, amely meggátolja, hogy a részt vevő betétbiztosítási rendszer teljesítse a betétesek vagy a szanálási hatóság felé felmerülő pénzügyi kötelezettségeit, valamint a lehetséges korrekciós intézkedések.

A Testület 24 órán belül meghatározza, hogy az európai betétbiztosítási rendszerrel kapcsolatban a 41a. cikkben (viszontbiztosítás), a 41d. cikkben (együttbiztosítás) vagy a 41h. cikkben (teljes biztosítás) meghatározott feltételek teljesülnek-e (a 41l. cikk (1) bekezdése). Ezenkívül meg kell határoznia – általában ugyanolyan időtartamon belül – azt a finanszírozási összeget, amelyet a részt vevő betétbiztosítási rendszernek biztosítana (a 41l. cikk (2) bekezdésének 2. albekezdése).

Ha egy vagy több részt vevő betétbiztosítási rendszer egymással párhuzamosan több kifizetési eseménnyel vagy szanálás keretében történő igénybevétellel (események) kerül szembe, a Betétbiztosítási Alap rendelkezésre álló pénzügyi eszközei esetleg nem lesznek elegendők. Ebben az esetben a finanszírozás, amelyet az egyes részt vevő betétbiztosítási rendszerek az egyes eseményekkel kapcsolatban kaphatnak, a Betétbiztosítási Alap rendelkezésére álló pénzügyi eszközeinek arányában korlátozott lenne, egy arányos számítás módszer szerint (a 41l. cikk (3) bekezdése).

A Testületnek haladéktalanul tájékoztatnia kell a részt vevő betétbiztosítási rendszereket arról, hogy az európai betétbiztosítási rendszer általi kártalanítás feltételei teljesülnek-e, valamint arról a finanszírozási összegről, amelyet az európai betétbiztosítási rendszer a részt vevő betétbiztosítási rendszernek biztosítana. A részt vevő betétbiztosítási rendszerek 24 órán belül a Testület döntésének/döntéseinek felülvizsgálatát kérhetik, amelyről a Testület további 24 órán belül dönt (41m. cikk).

A finanszírozást közvetlenül azután biztosítják, hogy a Testület megállapította az összeget, és pénzbeli hozzájárulás formájában kerül kifizetésre a részt vevő betétbiztosítási rendszer részére (41n. cikk). Amennyiben a Testület, miután a részt vevő betétbiztosítási rendszer kérésére felülvizsgálta első döntését, megemeli a finanszírozás összegét, az összeget akkor kell fizetni, amikor a Testület elfogadta a felülvizsgálati kérelemre vonatkozó döntését.

5.4.2. *A finanszírozás utáni eljárás*

A finanszírozás biztosítását követően a Testületnek meg kell határoznia a részt vevő betétbiztosítási rendszer többletveszteségét (viszontbiztosítás) vagy veszteségét (együttbiztosítás, teljes biztosítás), ellenőriznie kell a nyújtott finanszírozásnak a betétesek kifizetésére vagy a szanáláshoz való hozzájárulásra történő igénybevételét, és figyelemmel kell kísérnie a részt vevő betétbiztosítási rendszernek a betéti követelések fizetéseképtelenségi eljárás alá vont vagyonból történő behajtására irányuló erőfeszítéseit.

Kifizetési esemény után a (többlet) veszteség összege idővel egyértelművé válik, mivel a részt vevő betétbiztosítási rendszer utólagos hozzájárulást fog beszédni, és időről időre bevételei keletkeznek a fizetéseképtelenségi eljárás alá vont vagyonból. Szanáláshoz való hozzájárulás esetén, amennyiben a részt vevő betétbiztosítási rendszer nem szedhet be utólagos hozzájárulást és nincsenek megtérítési igényei harmadik személlyel szemben, a (többlet) veszteséget már azután meg lehet határozni, hogy a részt vevő betétbiztosítási rendszer megkapta azt a különbözetet, amelyre akkor lehet jogosult, ha az utólagos értékelés megállapította, hogy a kezdeti hozzájárulásnak alacsonyabbnak kellett volna lennie. Ezért – kizárólag kifizetési esemény után – a Testületnek folyamatosan értékelnie kell a (többlet) veszteség alakulását, mielőtt meghatározná az (többlet) veszteség végleges értékét. Ezzel párhuzamosan a részt vevő betétbiztosítási rendszer köteles visszafizetni a Testületnek a kapott finanszírozást az utólagos hozzájárulásoknak vagy a fizetéseképtelenségi eljárás alá vont vagyonból származó bevételeknek megfelelő részletekben, amint azok elérhetővé válnak a részt vevő betétbiztosítási rendszer számára (41o. cikk).

A kezdeti finanszírozás, amelyet a részt vevő betétbiztosítási rendszer a Betétbiztosítási Alaptól kap, illetve a betétbiztosítási rendszer részéről a Testületnek végső soron visszafizetendő finanszírozási összeg közötti különbözet adja azt a (többlet) veszteséget, amely az európai betétbiztosítási rendszer alá tartozik.

Kifizetési esemény után a Testület szigorúan ellenőrizné a kifizetési eljárást, és különösen az általa a részt vevő betétbiztosítási rendszernek nyújtott finanszírozás erre a célra történő felhasználását, illetve hogy a részt vevő betétbiztosítási rendszer hogyan próbálta behajtani betéti követeléseit a fizetéseképtelenségi eljárásban. A részt vevő betétbiztosítási rendszer köteles – a Testület által megállapított rendszeres időközönként – pontos, megbízható és teljes körű információt szolgáltatni, különösen a kifizetési eljárásról, illetve az átruházott jogok gyakorlásáról a fizetéseképtelenségi eljárásokban. A részt vevő betétbiztosítási rendszernek arra kell törekednie, hogy maximalizálja bevételeit a fizetéseképtelenségi eljárás alá vont vagyonból. A részt vevő betétbiztosítási rendszer gondatlan magatartása a Testület kártalanítási igényéhez vezethet, de a Testület – a részt vevő betétbiztosítási rendszer meghallgatását követően – úgy is dönthet, hogy maga gyakorolja a betéti követelésekből eredő jogokat, amelyek a részt vevő betétbiztosítási rendszerre átszálltak. A Testület ezután közvetlenül a saját számlájára is gyűjtheti a bevételeket, hogy kielégítse a részt vevő betétbiztosítási rendszernek nyújtott finanszírozás visszatérítése iránti igényét (41q. cikk)

5.5. Pénzügyi eszközök biztosítása az európai betétbiztosítási rendszer részére

A európai betétbiztosítási rendszer működéséhez anyagi erőforrásokra van szükség, hogy fedezni tudja az adminisztratív kiadásokat és biztosítani tudja a szükséges kártalanítást (finanszírozás és veszteségek fedezése) a részt vevő betétbiztosítási rendszereknek.

5.5.1. Általános költségvetési rendelkezések és adminisztratív hozzájárulások

A költségvetés jelenleg két részből áll: Az I. rész a Testület igazgatására, a II. rész az Egységes Szanálási Alap kezelésére vonatkozik.

Az európai betétbiztosítási rendszer igazgatási költségeit a meglévő igazgatási hozzájárulások fedeznék, amelyek a Testület költségvetésének I. részében szerepelnek, figyelembe véve az európai betétbiztosítási rendszer következtében keletkező további adminisztratív terheket, valamint a tényt, hogy az egységes szanálási mechanizmus és az európai betétbiztosítási rendszer személyi hatálya nem egyezik meg (65. cikk (5) bekezdés).

A Betétbiztosítási Alap a Testület költségvetésének új III. részében szerepelne. Bevételeinek és kiadásainak szerkezete (60a. cikk) megfelel a költségvetés Egységes Szanálási Alap kezelésére vonatkozó II. része szerkezetének (60. cikk), és az 5.5.2 pontban részletesen tárgyaljuk.

Az általános költségvetési rendelkezéseket (57., 58., 61–64. és 66. cikk) a költségvetés III. részére is alkalmazni kell.

A Testület feladata lenne az Egységes Szanálási Alap és a Betétbiztosítási Alap igazgatása egyaránt, valamint pénzeszközök befektetése az egységes szanálási mechanizmusról szóló rendelet szabályai és a Bizottság által elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusok szerint (75. cikk).

5.5.2. Előzetes hozzájárulások a Betétbiztosítási Alaphoz

A Betétbiztosítási Alap az előzetes hozzájárulásokból kerülne feltöltésre, amelyeket a bankok közvetlenül a Testületnek fizetnek és amelyeket a részt vevő betétbiztosítási rendszerek számítanak és számláznak ki a Testület nevében (a 74a. cikk (1) bekezdése). Ez az előzetes hozzájárulás olyan kötelezettség, amely független a részt vevő betétbiztosítási rendszernek a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelv 10. cikke (1) bekezdésének 2. albekezdésével összhangban fizetendő előzetes hozzájárulásra vonatkozó fizetési kötelezettségtől. Annak érdekében azonban, hogy megvalósuljon a bankszektor költségsemlegessége, a Betétbiztosítási Alapnak fizetett előzetes hozzájárulásokat a részt vevő betétbiztosítási rendszer szintjén kompenzálni lehet (lásd alább, 5.5.2.2 szakasz).⁸

5.5.2.1. A Betétbiztosítási Alap célszintjei

A Betétbiztosítási Alap rendelkezésére álló pénzügyi eszközöknek a követő két célszintet kell elérniük (a 74b. cikk (1) és (2) bekezdése): a) a kezdeti célszintet, amely a hároméves viszontbiztosítási szakasz végére elérendő összes nemzeti minimális célszint négykilencedének 20 %-a és b) a végső célszintet, amely megegyezik a részt vevő betétbiztosítási rendszerek által az irányelv értelmében a négyéves együttbiztosítási szakasz végére elérendő minimális célszintek összegével. A minimális célszinteket valamennyi részt vevő betétbiztosítási rendszer tekintetében teljes mértékben harmonizálnák. A 2024-ig tartó

⁸ Az európai betétbiztosítási rendszer és egy részt vevő betétbiztosítási rendszer pénzeszközeit összehasonlító grafikon – abban az esetben, ha a tagállam és a részt vevő betétbiztosítási rendszer úgy dönt, hogy kompenzálja tagbankokat az európai betétbiztosítási rendszernek fizetett előzetes hozzájárulásokért – megtalálható a Bizottság honlapján: http://ec.europa.eu/finance/general-policy/banking-union/európean-deposit-insurance-scheme/index_en.htm

időszakban a Betétbiztosítási Alap és a részt vevő betétbiztosítási rendszerek minimális célszintjei együtt lineárisan növekednének minden évben egykilenceddel.

A bankok által fizetendő előzetes hozzájárulásokat a kezdeti és végső célszint eléréséig időben lehetőleg egyenletesen szét kell teríteni. A viszontbiztosítási szakasz után, ha a rendelkezésre álló pénzügyi eszközöket finanszírozásra vagy veszteségek fedezésére fordították és a kezdeti célszint alá süllyedtek, akkor meg kell azokat emelni, amíg újra el nem érik a célszintet.

Az egyes bankok tartozásaként jelentkező és általuk a Testületnek fizetendő előzetes hozzájárulást minden évben két lépésben kell meghatározni: a) a Testület meghatározza az előzetes hozzájárulások teljes összegét, amelyet az egyes részt vevő betétbiztosítási rendszerek tagbankjaitól kérni fog (a 74d. cikk (1) bekezdése). b) Ezután a Testület által meghatározott rá vonatkozó teljes összeg alapján minden részt vevő betétbiztosítási rendszer kiszámítja a tagbankjai által fizetendő hozzájárulást (a 74d. cikk (2) bekezdése), és a Testület nevében kiszámlázza ezt az összeget.

A viszontbiztosítási szakaszban az egyes tagbankok Betétbiztosítási Alap számára fizetendő kockázat-alapú előzetes hozzájárulását a részt vevő betétbiztosítási rendszer az egyéb tagbankjai összességéhez viszonyítva számítaná ki. A viszontbiztosítási szakasz után az egyes bankok kockázat-alapú előzetes hozzájárulását az európai betétbiztosítási rendszer hatálya alá tartozó összes bankhoz viszonyítva számítanák ki. Ezt a munkát – a részt vevő betétbiztosítási rendszerek közreműködésével – a Testület végezné el a Bizottság által felhatalmazáson alapuló jogi aktussal megállapított kockázatalapú módszerek alapján.

A részt vevő betétbiztosítási rendszer által a Testület nevében kiszámlázott előzetes hozzájárulást a banknak közvetlenül a Testület részére kell megfizetnie, amely a Betétbiztosítási Alapban írja jóvá az összeget (valamint bevételként a költségvetése III. részében).

5.5.2.2. Kompenzáció a részt vevő betétbiztosítási rendszerek szintjén

Ez a javaslat lehetővé teszi a részt vevő tagállamoknak, hogy költségsemlegességet valósítsanak meg a részt vevő betétbiztosítási rendszereik tagbankjai számára. A tagállamok olyan döntést hozhatnak, hogy a külön kötelezettség létrehozása, mely szerint a bankoknak előzetes hozzájárulást kell fizetniük a Betétbiztosítási Alap részére, kompenzációt tesz indokolttá a részt vevő betétbiztosítási rendszer szintjén. E döntés meghozatala során a tagállamoknak figyelemmel kell lenniük az arányosság elvére és meg kell vizsgálniuk, hogy az európai betétbiztosítási rendszer fokozatos létrehozásával kiépülő betétvédelmi szint indokolttá teszi-e a betétvédelemre fordított pénzügyi források csökkentését a részt vevő betétbiztosítási rendszer szintjén.

A költségsemlegességet a 74c. cikk (4) bekezdése írja elő: a) a bankok által a Betétbiztosítási Alap részére fizetett előzetes hozzájárulás beleszámít a célszintbe, amelyet az adott részt vevő betétbiztosítási rendszernek az irányelv értelmében el kell érnie; b) ha a felépítési szakasz végére (2024. július 3. vagy egy későbbi időpont) a nemzeti betétbiztosítási rendszer teljesítette a pontosan meghatározott finanszírozási pályát (41j. cikk), valamint tagbankjai maradéktalanul befizették Betétbiztosítási Alapnak járó hozzájárulásokat, és ezek a hozzájárulások elegendőek a 0,8 %-os nemzeti célszint eléréséhez; és c) a részt vevő tagállamok engedélyezhetik betétbiztosítási rendszereiknek, hogy a hozzájárulások szintjének kiszámításakor figyelembe vegyék a tagbankjaik által az európai betétbiztosítási rendszernek fizetett hozzájárulásokat és/vagy a rendelkezésre álló pénzügyi eszközeikből olyan mértékű visszatérítést fizessenek a tagbankjaiknak, amennyivel azok az éves célszintjüket meghaladják.

A részt vevő betétbiztosítási rendszer által már beszedett rendelkezésre álló pénzügyi eszközök szintjétől függően a betétbiztosítási rendszer a tagbankjait alacsonyabb hozzájárulások vagy a tagbankoktól már megkapott hozzájárulások visszatérítése útján kompenzálhatja.

5.5.3. Rendkívüli utólagos hozzájárulások

Az együttbiztosítási szakasz kezdetétől a Testület rendkívüli utólagos hozzájárulás fizetését is kérheti a részt vevő betétbiztosítási rendszerekhez csatlakozott bankoktól, ha a Betétbiztosítási Alap rendelkezésére álló eszközök nem elegendők a finanszírozásra és a veszteségek fedezésére. A nemzeti betétbiztosítási rendszer felelőssége maradna az utólagos hozzájárulások beszedése a nemzeti bankszektortól a nemzeti rendszer valamely kifizetési esemény vagy szanálási hozzájárulás utáni feltöltése céljából.

Az utólagos hozzájárulásokat bankok közvetlenül a Testületnek fizetik és – az együttbiztosítási szakaszban – az adott részt vevő betétbiztosítási rendszer számítja és számlázza ki azokat a Testület nevében. A Testület meghatározza az utólagos hozzájárulások teljes összegét, amelyet az egyes részt vevő betétbiztosítási rendszerek tagbankjaitól a Bizottság által felhatalmazáson alapuló jogi aktussal megállapított korlátokon belül kérni fog. A részt vevő betétbiztosítási rendszer az egyes tagbankjai által fizetendő utólagos hozzájárulást a Testület által meghatározott teljes összeg alapján számítja ki, ugyanazt a kockázat-alapú módszert alkalmazva, amelyet az irányelv 10. cikkének (1) bekezdése szerinti előzetes hozzájárulás kiszámításához használ.

Az együttbiztosítási szakasz után az egyes bankok által fizetendő utólagos hozzájárulást a Testület számítja ki a Bizottság által felhatalmazáson alapuló jogi aktussal megállapított ugyanazon kockázat-alapú módszerek alapján, amelyeket az együttbiztosítási szakasz után az előzetes hozzájárulások kiszámításához is alkalmaz. Az utólagos hozzájárulást a részt vevő betétbiztosítási rendszer számlázza ki a Testület nevében.

Az együttbiztosítási és a teljes biztosítási szakaszban egyaránt, a Testület – saját kezdeményezésére vagy az illetékes hatóság javaslata alapján – részben vagy egészben elhalaszthatja valamely bank utólagos hozzájárulásának befizetését. A haladéknak indokoltnak kell lennie a bank pénzügyi helyzetének védelme szempontjából, és nem lehet hosszabb hat hónapnál, de a bank kérésére meg lehet újítani.

A Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktussal fogja meghatározni az európai betétbiztosítási rendszer által beszedhető utólagos befizetések maximális szintjét, figyelembe véve a nemzeti utólagos hozzájárulásokat.

5.5.4. A Betétbiztosítási Alap további pénzügyi forrásai

Az előzetes és utólagos hozzájárulásokon felül a Testület a Betétbiztosítási Alap részére szánt további pénzügyi forrásokra vonatkozó szerződéseket is köthet. Fokozatosan felváltva a részt vevő betétbiztosítási rendszerek szintjén történő finanszírozást, a Testület kölcsönt kérhet a nem részt vevő tagállamokban elismert betétbiztosítási rendszerektől, amelyek a kérésről az irányelv 12. cikkével összhangban dönthetnek (74g. cikk). A viszonyosság elérése céljából a Testület pedig úgy dönthet, hogy kölcsönt nyújt a nem részt vevő tagállamokban működő betétbiztosítási rendszereknek.

A Testület harmadik személyektől származó egyéb alternatív finanszírozási eszközökre vonatkozó szerződéseket is köthet a Betétbiztosítási Alap részére, különösen ha a Testület által az előzetes és utólagos hozzájárulások útján beszedhető pénzügyi eszközök nem (azonnal) érhetők el (74h. cikk). A visszafizetendő pénzügyi eszközöket a futamidő alatt előzetes és utólagos hozzájárulásokkal kell ellentételezni.

5.5.5. Európai betétbiztosítási rendszer - Döntéshozatal

Az európai betétbiztosítási rendszert a Testület igazgatná az ügyvezetői és a plenáris testületben. Az ügyvezetői testület ugyanazokból a tagokból állna az európai betétbiztosítási rendszerrel és az egységes szanálási mechanizmussal kapcsolatos döntések és feladatok esetében egyaránt. Az európai betétbiztosítási rendszer speciális feladatai miatt a plenáris testület speciális összetételére lenne szükség a csak az európai betétbiztosítási rendszerre vonatkozó döntések esetében. A plenáris testületben a nemzeti szanálási hatóságokat képviselő tagok helyébe a kijelölt nemzeti hatóságokat képviselő tagok lépnének.

A plenáris testületnek meghatározott feladatai lennének.

Mivel a Testület egyes döntései a Testület összességére vagy az egységes szanálási mechanizmusra és az európai betétbiztosítási rendszerre egyaránt vonatkoznak, ezeket a döntéseket egy új közös plenáris testületben hoznák meg, amelynek meghatározott képviselői és szavazási eljárásai lennének.

Az európai betétbiztosítási rendszerrel kapcsolatos minden egyéb döntést a Testület ügyvezetői testületében fogadnának el.

5.6. Egyéb szabályok

Az egységes szanálási mechanizmusra alkalmazandó, adott tárggyal kapcsolatos rendelkezések akkor is alkalmazandók a Testületre, amikor az funkcióit az európai betétbiztosítási rendszeren belül gyakorolja: kiváltságok és mentességek, nyelvhasználat, személyzet és személyzetcsere, belső bizottságok, fellebbviteli testület, kereset benyújtása a bírósághoz, a Testület felelőssége, a szakmai titoktartás és információcsere, adatvédelem, hozzáférés a dokumentumokhoz, az érzékeny vagy minősített információkra vonatkozó biztonsági szabályok, számvevőszék.

A európai betétbiztosítási rendszert bevezető módosítások a módosító rendelet hatálybalépésétől lennének alkalmazandók.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

a 806/2014/EU rendeletnek az európai betétbiztosítási rendszer létrehozása érdekében történő módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére⁹,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére¹⁰,

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) Az Unió az elmúlt években eredményeket ért el a banki szolgáltatások belső piacának megteremtése terén. Az uniós gazdasági növekedés elősegítése, a bankrendszer stabilitásának biztosítása és a betétesek védelme érdekében elengedhetetlenül fontos a banki szolgáltatások belső piacának fokozott integrációja.
- (2) Az Európai Tanács 2012. október 18-án megállapította, hogy „A gazdasági és monetáris uniót (GMU) az előtte álló kihívások fényében meg kell erősíteni a gazdasági és társadalmi jólét, valamint a stabilitás és a tartós prosperitás érdekében”, valamint hogy „a gazdasági és monetáris unió elmélyítését célzó folyamat alapjául az Unió intézményi és jogi keretének kell szolgálnia, a folyamatnak nyitottnak és átláthatónak kell lennie azon tagállamok számára, amelyek pénzneme nem az euró, és tiszteletben kell tartania a belső piac integritását”. E célból létrejött a bankunió, amelyet egy, a pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó átfogó és részletes, az egységes piac egészére irányadó egységes szabálykönyv segít. A bankunió létrehozására irányuló folyamatot meghatározta a nyitottság és átláthatóság a részt nem vevő tagállamok szempontjából, valamint a belső piac integritásának tiszteletben tartása.
- (3) Az Európai Parlament 2012. november 20-i „A valódi gazdasági és monetáris unió felé” című állásfoglalásában azt is megállapította, hogy az államok, a bankok és a reálgazdaság közötti negatív visszacsatolási spirál megszakítása elengedhetetlen a GMU zökkenőmentes működéséhez, hangsúlyozta, hogy sürgősen további és messzemenő intézkedésekre van szükség a teljes mértékben működőképes európai bankunió megvalósítására, biztosítva mindeközben a pénzügyi szolgáltatások belső piacának további megfelelő működését és a tőke szabad mozgását.
- (4) Bár kulcsfontosságú lépésekre került sor a bankunió hatékony működésének biztosítása felé az 1024/2013/EU rendelettel¹¹ létrehozott egységes felügyeleti mechanizmussal, amely biztosítja, hogy az Uniónak az euróövezeti tagállamokban és az egységes felügyeleti mechanizmusban való részvétel mellett döntő, euróövezeten

⁹ HL C , , . o.

¹⁰ HL C , , . o.

¹¹ A Tanács 2013. október 15-i 1024/2013/EU rendelete az Európai Központi Banknak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízásáról (HL L 287., 2013.10.29., 63. o.).

kívüli tagállamokban („rész vevő tagállamok”) működő hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikáját koherens és hatékony módon hajtják végre, valamint a 806/2014/EU rendelettel létrehozott egységes szanálási mechanizmussal, amely egységes keretet biztosít a részt vevő tagállamokban a fizetéseképtelen vagy valószínűleg fizetéseképtelenné váló bankok szanálására, további lépések szükségesek a bankunió kiteljesítéséhez.

- (5) 2015 júniusában az öt elnöknek az európai gazdasági és monetáris unió kiteljesítéséről szóló jelentése rámutatott, hogy egy egységes bankrendszer csak akkor lehet valóban egységes, ha a bankbetétek biztonságába vetett bizalom ugyanakkora, függetlenül attól, hogy a bank melyik tagállamban működik. Ehhez pedig egységes bankfelügyeletre, egységes bankszanálásra és egységes betétbiztosításra van szükség. Az öt elnök jelentése ezért a bankunió kiteljesítését javasolta az európai betétbiztosítási rendszer létrehozása révén, amely a bankfelügyelet és a bankszanálás mellett a teljes értékű bankunió harmadik pillére lenne. Az ebbe az irányba tett konkrét lépéseket prioritásként kell kezelni, és a nemzeti betétbiztosítási rendszerek európai szintű viszontbiztosítási rendszerének kell a teljes mértékben közös felhasználáson alapuló rendszer irányába tett első lépésnek lennie. E viszontbiztosítási rendszer alkalmazási körének egybe kell esnie az egységes felügyeleti mechanizmus alkalmazási körével.
- (6) A közelmúltbeli válság rámutatott, hogy a belső piac működése veszélybe kerülhet, és hogy egyre növekszik a pénzügyi fragmentáció kockázata. Egy a nemzeti bankszektorhoz viszonyítva nagy bank csődje vagy a nemzeti bankszektor egy részének egyidejű csődje következtében a nemzeti betétbiztosítási rendszerek sebezhetővé válhatnak a súlyos helyi sokkokkal szemben, még a 2014/49/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv által biztosított további finanszírozási mechanizmusok figyelembevételével is¹². A nemzeti betétbiztosítási rendszerek súlyos helyi sokkokkal szembeni sebezhetősége hozzájárulhat a bankok és az államok közötti kedvezőtlen visszacsatoláshoz, ami aláássa a betétek védelmének homogenitását, erősíti a bizalomvesztést a betétesek körében, illetve piaci bizonytalanságot eredményez.
- (7) A betétesek védelme homogén szintjének hiánya torzíthatja a versenyt, és tényleges akadályát képezheti a belső piacon a hitelintézetek letelepedésének és szabad szolgáltatásnyújtásának. A közös betétbiztosítási rendszer ezért elengedhetetlen a pénzügyi szolgáltatások belső piacának kiteljesítéséhez.
- (8) Noha a 2014/49/EU irányelv jelentősen javítja a nemzeti rendszerek kapacitását a betétesek kártalanítására, a bankunió szintjén hatékonyabb betétbiztosítási rendszerekre van szükség a megfelelő pénzügyi eszközök biztosításához, amelyek megalapozzák a betétesek bizalmát és ezáltal megőrzik a pénzügyi stabilitást. A kockázatok szélesebb körben történő megosztásával az európai betétbiztosítási rendszer növelné a bankunió ellenálló képességét a jövőbeni válságokkal szemben és egyenlő védelmet kínálna a biztosított betéteseknek, támogatva a belső piac megfelelő működését.
- (9) A betétbiztosítási rendszerek által a 2014/49/EU irányelv 8. cikkének megfelelően a befagyasztott biztosított betétek betéteseknek történő visszafizetésére használt pénzügyi eszközök nem minősülnek állami támogatásnak vagy az Alapból származó támogatásnak. Amennyiben azonban ezeket a pénzügyi eszközöket hitelintézetek

¹²

Az Európai Parlament és a Tanács 2014. április 16-i 2014/49/EU irányelve a betétbiztosítási rendszerekről (HL L 173., 2014.6.12., 149. o.)

szerkezetátalakítására használják fel és állami támogatásnak vagy az Alapból származó támogatásnak minősülnek, meg kell felelniük az Európai Unió működéséről szóló szerződés 108. cikkének, illetve a 806/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet¹³ 19. cikkének, amelyet e célból módosítani kell.

- (10) A 2014/49/EU irányelv által bevezetett további harmonizáció ellenére a nemzeti betétbiztosítási rendszerek megtartottak bizonyos választási és mérlegelési lehetőségeket, beleértve egyes lényeges elemekkel – mint például a célszintek, a hitelintézetek hozzájárulásának értékelésekor használt kockázati tényezők, a törlesztési időszakok vagy a pénzeszközök felhasználása – kapcsolatos lehetőségeket. Ezek a nemzeti szabályok közötti különbségek is akadályozzák a szabad szolgáltatásnyújtást és a verseny torzulását okozzák. Egy magas fokon integrált bankszektorban egységes szabályokra és megközelítésekre van szükség, hogy az Unió egész területén biztosítani lehessen a betétesek következetesen magas szintű védelmét, és így garantálható legyen a pénzügyi stabilitás.
- (11) Az európai betétbiztosítási rendszer létrehozása – a centralizált és az Egységes Szanálási és Betétbiztosítási Testületre (a továbbiakban: a Testület) ruházott döntéshozatali, ellenőrzési és végrehajtási jogkörökkel – alapvető fontosságú a harmonizált betétbiztosítási keretrendszerre vonatkozó célkitűzés teljesítéséhez. A betétbiztosítási követelmények részt vevő tagállamokban történő egységes alkalmazását előmozdítja, hogy egy központi hatóság feladata lesz. Ily módon az európai betétbiztosítási rendszer működésének elő kell segítenie – a betétbiztosítási rendszerekre vonatkozó egységes szabályok kialakításának és későbbi végrehajtásának támogatása és keretrendszerének biztosítása révén – a pénzügyi szolgáltatások harmonizációs folyamatát.
- (12) Továbbá az európai betétbiztosítási rendszer része a prudenciális felügyeletet, a helyreállítást és a szanálást harmonizáló tágabb uniós szabályoknak, amelyek a banki szolgáltatások belső piacának egymást kiegészítő aspektusai. A felügyelet csak akkor lehet hatékony és csak akkor van értelme, ha olyan betétbiztosítási rendszert hoznak létre, amely megfelel a felügyelet terén tapasztalható fejlődésnek. Az európai betétbiztosítási rendszer ezért nagymértékben hozzájárul a harmonizáció tágabb folyamatához, és célkitűzései szorosan kapcsolódnak az Unió prudenciális felügyeleti, helyreállítási és szanálási keretrendszeréhez, amelyek központosított alkalmazása kölcsönösen függ egymástól. Például a felügyelet és a betétbiztosítás megfelelő szintű koordinálására van szükség azokban az esetekben, amikor az Európai Központi Bank (EKB) egy hitelintézet engedélyének visszavonását tervezi, vagy ha a hitelintézet nem teljesíti azon kötelezettségét, hogy tagja legyen egy betétbiztosítási rendszernek. A Testületre bízott szanálási intézkedések és betétbiztosítási feladatok hasonlóan magas szintű integrációjára van szükség.
- (13) E rendelet kizárólag azokra az intézményekre alkalmazandó, amelyek székhely szerinti felügyeleti hatósága az EKB vagy a nemzeti illetékes felügyeleti hatóság az olyan tagállamokban, amelyek pénzneme az euró, illetve az olyan tagállamokban, amelyek pénzneme nem az euró, de az 1024/2013/EU tanácsi rendelet 7. cikkével összhangban szoros együttműködést alakítottak ki. E rendelet hatálya összekapcsolódik az 1024/2013/EU tanácsi rendelet alkalmazási körével. Valójában,

¹³ Az Európai Parlament és a Tanács 2014. július 15-i 806/2014/EU rendelete a hitelintézeteknek és bizonyos befektetési vállalkozásoknak az Egységes Szanálási Mechanizmus keretében történő szanálására vonatkozó egységes szabályok és egységes eljárás kialakításáról, valamint az Egységes Szanálási Alap létrehozásáról és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 225., 2014.7.30., 1. o.).

tekintettel arra, hogy az egységes felügyeleti mechanizmus feladatává vált felügyeleti feladatok milyen jelentős mértékben összefonódnak a betétvédelmi tevékenységgel, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 127. cikkének (6) bekezdése szerint működő központi felügyeleti rendszer alapvető jelentőséggel bír a betétvédelem részt vevő tagállamokban történő harmonizációjának folyamata szempontjából. Az, hogy az 1024/2013/EU rendelet alkalmazási körébe tartozó intézmények az egységes felügyeleti mechanizmus hatálya alá tartoznak, olyan egyedi sajátosság, amely a betétbiztosítás szempontjából objektíven kitüntetett pozícióba helyezi őket. Olyan intézkedések elfogadására van szükség, amelyek a belső piac megfelelő és stabil működésének elősegítése érdekében az egységes felügyeleti mechanizmusban részt vevő valamennyi tagállam számára egységes betétbiztosítási rendszert hoznak létre.

- (14) Az egységes felügyeleti mechanizmussal és az egységes szanálási mechanizmussal való párhuzam biztosítása érdekében az európai betétbiztosítási rendszert csak a részt vevő tagállamok esetében kell alkalmazni. Az egységes felügyeleti mechanizmusban részt nem vevő tagállamokban letelepedett bankokra nem kell kiterjeszteni az európai betétbiztosítási rendszert. Mindaddig, amíg egy tagállamban az egységes felügyeleti mechanizmus hatályán kívül marad a felügyelet, az adott tagállamnak kell felelősséget vállalnia a betétesek védelméért a hitelintézetek fizetéseképtelenségéből eredő következményekkel szemben. Ahogy a tagállamok csatlakoznak az egységes felügyeleti mechanizmushoz, automatikusan az európai betétbiztosítási rendszer résztvevőjévé kell válniuk. Az európai betétbiztosítási rendszer idővel akár a belső piac egészére is kiterjedhet.
- (15) Az egyenlő versenyfeltételek belső piac egészén való biztosítása érdekében ez a rendelet összhangban áll a 2014/49/EU irányelvvel. Kiegészíti az irányelv szabályait és alapelveit, és biztosítja az európai betétbiztosítási rendszer megfelelő működését, valamint hogy megfelelő finanszírozás álljon rendelkezésre az utóbbi számára. A betétbiztosításra vonatkozó, az európai betétbiztosítási rendszer keretében alkalmazandó alapvető jog tehát összhangban lesz a nemzeti betétbiztosítási rendszerek vagy a részt nem vevő tagállamok kijelölt hatóságai által alkalmazandó, a 2014/49/EU irányelv által harmonizált alapvető joggal.
- (16) Az integrált pénzügyi piacokon a betétesek kifizetéséhez igénybe vett bármely pénzügyi támogatás javítja a pénzügyi stabilitást – nemcsak az érintett részt vevő tagállamban, hanem az egyéb tagállamokban is – azáltal, hogy megakadályozza a bankválságok tovagyűrűzését a részt nem vevő tagállamokba. A betétbiztosítási feladatok Testületre való átruházása semmiképpen nem akadályozhatja a pénzügyi szolgáltatások belső piacának működését. Az Európai Bankhatóság (EBH) szerepét ezért fenn kell tartani és meg kell tartania meglévő hatásköreit és feladatait: ki kell dolgoznia az összes tagállamra alkalmazandó uniós szabályozást és hozzá kell járulnia annak következetes végrehajtásához, illetve erősítenie kell a betétvédelmi gyakorlatok konvergenciáját az Unió egészében.
- (17) Az európai betétbiztosítási rendszernek viszontbiztosítási rendszerből több év alatt fokozatosan tovább kell fejlődnie egy teljesen kölcsönös együttbiztosítási rendszerre. A GMU elmélyítése érdekében tett intézkedésekkel összefüggésben – az Egységes Szanálási Alap áthidaló finanszírozási rendszereinek létrehozását és a közös fiskális védőháló kifejlesztését célzó munkával együtt – ez a lépés szükséges ahhoz, hogy a bankunió valamennyi tagállama közötti kockázatmegosztás irányába tett lépések révén lecsökkentsék az egyes tagállamokban a bankok és az állam között meglévő kapcsolatokat, és ezáltal megerősítsék a bankuniót kulcsfontosságú célkitűzése elérésében. A kockázatmegosztásnak azonban, amelyet a bankunió megerősítése

érdekében tett lépések maguk után vonnak, párhuzamosan kell haladnia a kockázatsökkentő intézkedésekkel, amelyek célja, hogy közvetlenebb módon szakítsák meg a bankok és a szuverén állam közötti kapcsolatot.

- (18) Az európai betétbiztosítási rendszert három egymást követő lépésben kell létrehozni: először a viszontbiztosítási rendszert, amely a részt vevő betétbiztosítási rendszerek likviditási hiányának és többletveszteségének egy részét fedezi, majd az együttbiztosítási rendszert, amely a részt vevő betétbiztosítási rendszerek likviditási hiányának és veszteségének fokozatosan növekvő részére terjed ki, és amely végül egy teljes biztosítási rendszert eredményez, amely a részt vevő betétbiztosítási rendszerek valamennyi likviditási igényét és veszteségét lefedi.
- (19) A viszontbiztosítási szakaszban, illetve az Európai Betétbiztosítási Alap (a továbbiakban: a Betétbiztosítási Alap) felelősségének korlátozása és a nemzeti szintű erkölcsi kockázat csökkentése érdekében a Betétbiztosítási Alaptól csak akkor kérhető segítség, ha a nemzeti betétbiztosítási rendszer a pontos finanszírozási pályával összhangban szedte be az előzetes hozzájárulásokat, és ha először ezeket a pénzügyi eszközöket meríti ki. Amennyiben azonban a nemzeti betétbiztosítási rendszer a finanszírozási pálya által előírt szint fölött gyűjtött pénzügyi eszközöket, csak azokat a pénzügyi eszközöket kell felhasználnia, mielőtt kártalanítást kaphatna az európai betétbiztosítási rendszertől, amelyeket a finanszírozási pályának való megfelelés érdekében kellett összegyűjtenie. Ezért azok a betétbiztosítási rendszerek, amelyek már több pénzügyi eszközt összegyűjtöttek, mint amennyi a finanszírozási pályának való megfeleléshez szükséges, nem lehetnek rosszabb helyzetben, mint azok a betétbiztosítási rendszerek, amelyek által beszedett pénzügyi eszközök nem haladják meg a finanszírozási pálya által meghatározott szintet.
- (20) Mivel a viszontbiztosítási szakaszban a Betétbiztosítási Alap csak kiegészítő finanszírozási forrást biztosítana és csupán gyengítené a bankok és a szuverén államok közötti kapcsolatot, nem biztosítva azonban azt, hogy a bankunióban az összes betétes egyenlő szintű védelmet élvezzen, a viszontbiztosítási szakasznak három év után fokozatosan egy együttbiztosítási rendszerré kell továbbfejlődnie, majd végül egy teljesen kölcsönös betétbiztosítási rendszerré.
- (21) Míg a viszontbiztosítási és az együttbiztosítási szakaszban nagyon sok lenne a közös jellemző, ami zökkenőmentes és fokozatos fejlődést biztosítana, az együttbiztosítási szakaszban a kifizetéseket a nemzeti betétbiztosítási rendszerek és a Betétbiztosítási Alap az első euró veszteségtől kezdve megosztanák egymással. A Betétbiztosítási Alap relatív hozzájárulása fokozatosan 100 százalékra emelkedne, ami négy év után teljesen kölcsönössé tenné a betétes kockázatot az egész bankunióban.
- (22) Az európai betétbiztosítási rendszerbe biztosítékokat kell beépíteni az erkölcsi kockázat korlátozására és annak biztosítására, hogy az európai betétbiztosítási rendszer csak akkor nyújtson kártalanítást, ha a nemzeti betétbiztosítási rendszerek prudens módon tevékenykednek. Először is a nemzeti betétbiztosítási rendszereknek meg kell felelniük az e rendeletben, a 2014/49/EU irányelvben, valamint az egyéb uniós jogszabályokban foglalt kötelezettségeiknek, különösen a pénzügyi eszközeik felépítésére vonatkozó, a 2014/49/EU irányelv 10. cikke szerinti kötelezettségüknek, amelyet e rendelet részletez. Annak érdekében, hogy részesüljenek az európai betétbiztosítási rendszer nyújtotta kártalanításban, a részt vevő betétbiztosítási rendszereknek előzetes hozzájárulást kell beszedniük a pontos finanszírozási pályával összhangban. Ez azt is jelenti, hogy a célszint 2014/49/EU irányelv 10. cikkének (6) bekezdése szerinti csökkentésének lehetősége többé nem áll

rendelkezésre, ha a betétbiztosítási rendszer részesülni kíván az európai betétbiztosítási rendszer előnyeiből. Másodszor, kifizetési esemény esetén, vagy ha pénzügyi eszközei szanálás során kerülnek igénybevételre, a veszteség méltányos részét a nemzeti betétbiztosítási rendszernek magának kell viselnie. A nemzeti betétbiztosítási rendszer ezért utólagos hozzájárulást köteles beszedni a tagjaitól pénzügyi eszközei pótlására, illetve az európai betétbiztosítási rendszer részére történő visszafizetés céljára, amelynek mértéke megegyezik azzal az összeggel, amennyivel az eredetileg kapott finanszírozás meghaladja az európai betétbiztosítási rendszer által viselendő veszteséget. Harmadszor, kifizetési eseményt követően a nemzeti betétbiztosítási rendszernek maximalizálnia kell a fizetéseképtelenségi eljárás alá vont vagyonból származó bevételeit és visszafizetést kell végeznie a Testület felé, a Testületnek pedig rendelkeznie kell a jogai megvédéséhez szükséges hatáskörökkel. Negyedszer, a Testületnek rendelkeznie kell arra vonatkozó hatáskörrel, hogy részben vagy egészben behajtsa a nyújtott finanszírozást, ha a részt vevő betétbiztosítási rendszer nem tett eleget alapvető kötelezettségeinek.

- (23) A Betétbiztosítási Alap lényeges elem, amely nélkül az európai betétbiztosítási rendszer fokozatos létrehozását nem lehet megvalósítani. A különböző nemzeti finanszírozási rendszerek nem biztosítanak egységes betétbiztosítást a bankunió egész területén. A három szakaszban a Betétbiztosítási Alapnak mindvégig elő kell segítenie a betétbiztosítási rendszerek stabilizáló szerepét, valamint – egy harmonizált keretrendszerben – valamennyi betétes egységesen magas szintű védelmét az egész Unióban, elkerülve, hogy akadályok alakuljanak ki az alapvető szabadságok gyakorlása előtt, illetve az eltérő szintű nemzeti védelem miatt torzuljon a belső piaci verseny.
- (24) A Betétbiztosítási Alapot a bankok közvetlen hozzájárulásaiból kell finanszírozni. Az európai betétbiztosítási rendszeren belül hozott döntések, amelyek a Betétbiztosítási Alap vagy a nemzeti betétbiztosítási rendszer igénybevételét teszik szükségessé, nem gyakorolhatnak hatást a tagállamok költségvetési hatáskörére. E tekintetben csak a rendkívüli állami pénzügyi támogatás tekintendő a tagállamok költségvetési szuverenitásával és költségvetési hatáskörével ütközőnek.
- (25) Ez a rendelet megállapítja a Betétbiztosítási Alap igénybevételére vonatkozó szabályokat, az előzetes és utólagos hozzájárulások rögzítésére és kiszámítására vonatkozó általános kritériumokat, valamint megállapítja a Testületnek a Betétbiztosítási Alap igénybevételére és igazgatására vonatkozó hatáskörét.
- (26) A hozzájárulásokat közvetlenül a bankokra vetnék ki a Betétbiztosítási Alap finanszírozása céljából. A Testület szedné be a hozzájárulásokat és kezelné a Betétbiztosítási Alapot, míg a nemzeti betétbiztosítási rendszerek folytatnák a nemzeti hozzájárulások beszedését és kezelnék a nemzeti pénzügyi eszközöket. Annak érdekében, hogy a részt vevő bankok számára tisztességes és harmonizált hozzájárulásokat biztosítsanak, illetve hogy arra ösztönözzék a bankokat, hogy egy kevesebb a kockázattal járó modell alapján működjenek, az európai betétbiztosítási rendszerhez és a nemzeti betétbiztosítási rendszerhez való hozzájárulásokat a biztosított betétek és a bankonkénti kockázatkorrekciónak tényező alapján kell kiszámítani. A viszontbiztosítási szakaszban a kockázat-korrekciónak tényezőnek figyelembe kell vennie a bank által az ugyanazon részt vevő betétbiztosítási rendszerhez csatlakozott összes egyéb bankhoz viszonyítva viselt kockázat mértékét. Az együttbiztosítási szakasz elérését követően a kockázat-korrekciónak tényezőnek figyelembe kell vennie a bank által a részt vevő tagállamok összes egyéb bankjához viszonyítva viselt kockázat mértékét. Ez biztosítaná, hogy az európai betétbiztosítási

rendszer összességében költségsemleges lenne a bankok és a nemzeti betétbiztosítási rendszerek számára, és elkerülhető lenne a hozzájárulások újraelosztása a Betétbiztosítási Alap felépítésének szakasza alatt.

- (27) Főszabály szerint a hozzájárulásokat bármilyen betétbiztosítási intézkedés előtt és attól függetlenül kell beszedni az ágazattól. Amikor az előzetesen beszedett pénzeszközök nem elégségesek a Betétbiztosítási Alap igénybevétele során felmerülő veszteségek vagy költségek fedezésére, a további költség vagy veszteség viselésére kiegészítő hozzájárulásokat kell beszedni. A Betétbiztosítási Alap számára ezenkívül lehetőséget kell biztosítani a hitelfelvételre vagy más formájú pénzügyi támogatás igénybevételére hitelintézetektől, pénzügyi intézményektől vagy egyéb harmadik felektől abban az esetben, ha az előzetes és utólagos hozzájárulások nem állnak azonnal rendelkezésre, vagy nem fedezik a Betétbiztosítási Alapnak a betétbiztosítási intézkedéssel összefüggésben történő igénybevétele során felmerülő kiadásokat.
- (28) A kritikus tömeg elérése és azon prociklikus hatások kiküszöbölése érdekében, amelyek akkor jelentkeznek, ha egy rendszerszintű válság során a Betétbiztosítási Alap kizárólag utólagos hozzájárulásokra támaszkodhatna, elengedhetetlen, hogy a Betétbiztosítási Alap előzetesen rendelkezésre álló pénzügyi eszközei elérjenek legalább egy bizonyos minimális célszintet.
- (29) A Betétbiztosítási Alap kezdeti és a végső célszintjét a részt vevő betétbiztosítási rendszerek minimális célszintjei összegének százalékában kell kifejezni. Fokozatosan kell elérnie a viszontbiztosítási időszak végére elérendő minimális célszintek négykilencedének 20 %-át, az együttbiztosítási időszak végére pedig a minimális célszintek összegét. Az alacsonyabb célszint engedélyezése iránti kérelem 2014/49/EU irányelv 10. cikkének (6) bekezdése szerinti lehetőségét a Betétbiztosítási Alap kezdeti és a végső célszintjének meghatározásakor nem lehet figyelembe venni. Megfelelő időkeretet kell meghatározni a Betétbiztosítási Alap célszintjének elérésére.
- (30) Az európai betétbiztosítási rendszer hitelessége szempontjából kiemelkedő fontossággal bír a Betétbiztosítási Alap eredményes és megfelelő finanszírozásának biztosítása. Bővíteni kell a Testület arra vonatkozó képességét, hogy alternatív finanszírozási módokat vegyen igénybe a Betétbiztosítási Alap számára, oly módon, hogy azok optimalizálják a finanszírozás költségeit és megőrizték a Betétbiztosítási Alap hitelképességét. Közvetlenül e rendelet hatálybalépését követően a Testületnek – a részt vevő tagállamokkal együttműködve – meg kell hoznia a Betétbiztosítási Alap hitelfelvevő képességének növelését lehetővé tévő módszerek és módzatok kidolgozásához szükséges intézkedéseket, mivel e módszereknek és szabályoknak e rendelet alkalmazásának időpontjában már rendelkezésre kell állniuk.
- (31) Biztosítani kell, hogy a Betétbiztosítási Alap a betétek biztosítása céljából teljes mértékben hozzáférhető legyen. Ezért a Betétbiztosítási Alapot elsősorban a betétbiztosítási követelmények és intézkedések hatékony végrehajtásához kell igénybe venni. Ezenkívül a Betétbiztosítási Alap kizárólag a vonatkozó betétbiztosítási célokkal és elvekkel összhangban vehető igénybe. Bizonyos feltételek mellett a Betétbiztosítási Alap finanszírozást is nyújthat, ha a betétbiztosítási rendszer rendelkezésre álló pénzügyi eszközeit e rendelet 79. cikkével összhangban bankszanálás céljára veszik igénybe.
- (32) A Betétbiztosítási Alapban levő összegek értékének megőrzése céljából ezeket az összegeket kellően biztonságos, diverzifikált és likvid eszközökbe kell befektetni.

- (33) Amennyiben egy olyan részt vevő tagállamnak, amelynek pénzneme nem az euró, az EKB-val folytatott szoros együttműködése az 1024/2013/EU rendelet 7. cikkével összhangban megszűnik, az érintett részt vevő tagállam által befizetett összes hozzájárulás méltányos felosztásáról az érintett részt vevő tagállam és a Betétbiztosítási Alap érdekeit egyaránt figyelembe véve kell határozni.
- (34) Annak érdekében, hogy biztosítható legyen a Testület e rendelet alapján hozott betétbiztosítási intézkedésekkel kapcsolatos teljes mértékű autonómiája és függetlensége, önálló költségvetést kell megállapítani számára, amelynek bevételei a részt vevő tagállamok intézményeitől származó kötelező hozzájárulásokból erednek. A rendelet nem érinti a tagállamok azon lehetőségét, hogy díjat vessenek ki nemzeti betétbiztosítási rendszereik vagy kijelölt hatóságaik adminisztratív kiadásainak fedezéséhez.
- (35) Ha a Betétbiztosítási Alap igénybevételeire vonatkozó valamennyi kritérium teljesül, a Testület biztosítja a nemzeti betétbiztosítási rendszernek a megfelelő finanszírozást és a veszteségek fedezését.
- (36) A Testület közös plenáris, plenáris és ügyvezetői testületben működik. A Testület ügyvezetői testületének elő kell készítenie a kifizetési eljárásokra vonatkozó összes határozatot, és a lehető legteljesebb mértékben el kell fogadnia e határozatokat. A Betétbiztosítási Alap felhasználásának tekintetében fontos, hogy az előbb érkezők nem részesülnek előnyben, és hogy nyomon követik a Betétbiztosítási Alapból történő pénzkiáramlást. Amint a Betétbiztosítási Alap megelőző 12 hónap tekintetében vett nettó összesített felhasználása eléri a végső célszint 25 %-át, a plenáris testületnek értékelnie kell a betétbiztosítási intézkedések alkalmazását, a szanálási intézkedésekben való részvételt, valamint a Betétbiztosítási Alap igénybevételeit, és iránymutatást kell megfogalmaznia, amelyet az ügyvezetői testületnek követnie kell a további határozatok tekintetében. Az ügyvezetői testületnek adott iránymutatásnak különösen a betétbiztosítás nem diszkriminatív alkalmazására és a bankszanálási intézkedésekben való nem diszkriminatív részvételre, valamint a Betétbiztosítási Alap kimerítésének elkerüléséhez szükséges intézkedésekre kell összpontosítania.
- (37) Valamennyi részt vevő tagállamban biztosítani kell a betétbiztosítási intézkedések eredményességét és egységességét. Ebből a célból, ha a részt vevő betétbiztosítási rendszer nem alkalmazta a Testület határozatát vagy nem tett annak eleget a rendelet értelmében, vagy oly módon alkalmazta azt, amely veszélyezteti a betétbiztosítási rendszer bármely célkitűzését vagy bármely betétbiztosítási intézkedés hatékony végrehajtását, a Testületet fel kell hatalmazni, hogy elrendelje azokat a szükséges intézkedéseket, amelyek megfelelően kezelik az európai betétbiztosítási rendszer céljaival kapcsolatos aggályokat vagy veszélyt. A részt vevő betétbiztosítási rendszerek minden olyan intézkedését ki kell zárni, amely korlátozza vagy befolyásolja a Testület hatásköreinek gyakorlását vagy működését.
- (38) Mindenekelőtt a részt vevő és részt nem vevő tagállamban egyaránt letelepedett szervezetekre vonatkozó döntések vagy intézkedések meghozatala során kell figyelembe venni az ezen tagállamokra – többek között a pénzügyi piacaik pénzügyi stabilitására és az e tagállamokban letelepedett szervezetekre – gyakorolt lehetséges negatív hatásokat.
- (39) A Testületnek, a kijelölt hatóságoknak, az illetékes felügyeleti hatóságoknak – az EKB-t is ideértve – és a szanálási hatóságoknak adott esetben egyetértési megállapodásokat kell kötniük, amelyek általánosságban tartalmazzák, hogy miként

fognak együttműködni egymással az uniós jog értelmében rájuk háruló feladatok elvégzése során. Az egyetértési megállapodásokat rendszeresen felül kell vizsgálni.

- (40) Az e rendelet alkalmazásában érintett szervezeteknek, szerveknek és hatóságoknak a Szerződésekben rögzített lojális együttműködés elvével összhangban kell együttműködniük.
- (41) A Testületnek és a részt nem vevő tagállamok kijelölt hatóságainak és illetékes felügyeleti hatóságainak is egyetértési megállapodásokat kell kötniük, amelyek általánosságban tartalmazzák, hogy miként fognak együttműködni egymással a 2014/49/EU irányelv értelmében rájuk háruló feladatok elvégzése során. Az egyetértési megállapodás többek között pontosíthatja a Testület azon döntéseivel kapcsolatos konzultációt, amelyek hatással vannak a részt nem vevő tagállamokban letelepedett azon hitelintézeti fióktelepekre, amely hitelintézetek egy részt vevő tagállamban telepedtek le. Az egyetértési megállapodásokat rendszeresen felül kell vizsgálni.
- (42) A Testület határozatainak elfogadásához kapcsolódó eljárás tiszteletben tartja a hatáskörök ügynökségekre ruházásának az Európai Unió Bíróságának értelmezése szerinti elvét.
- (43) Ez a rendelet tiszteletben tartja az alapvető jogokat és betartja a különösen a Chartában elismert jogokat, szabadságokat és elveket, különösen a tulajdonhoz, a személyes adatok védelméhez, a vállalkozás szabadságához, a hatékony jogorvoslathoz, a tisztességes eljáráshoz és a védelemhez való jogot; e rendeletet ezen jogokkal és elvekkel összhangban kell végrehajtani.
- (44) Mivel e rendelet céljait, nevezetesen a betétvédelem hatékonyabb és eredményesebb egységes európai keretének létrehozását, valamint a betétvédelemre vonatkozó szabályok következetes alkalmazását tagállami szinten nem lehet kielégítően megvalósítani, és ezért az uniós szinten jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (45) A Bizottságnak felül kell vizsgálnia e rendelet alkalmazását annak érdekében, hogy felmérje a rendelet belső piacra gyakorolt hatását, valamint hogy megállapítsa, hogy szükség van-e bármely módosításra vagy további fejlesztésekre az európai betétbiztosítási rendszer eredményességének és hatékonyságának javításához.
- (46) Az európai betétbiztosítási rendszer [...]tól/-től való hatékony működése érdekében a hozzájárulások Betétbiztosítási Alapba történő fizetésére, a vonatkozó eljárások létrehozására és az egyéb működési és intézményi szempontokra vonatkozó rendelkezéseket XX-től/-től kell alkalmazni.
- (47) A 806/2014/EU rendeletet módosítani kell, hogy tartalmazza és figyelembe vegye az európai betétbiztosítási rendszer létrehozását,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 806/2014/EU rendelet módosításai

A 806/2014/EU rendelet a következőképpen módosul:

1. A rendelet címének helyébe a következő szöveg lép:

„AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 806/2014/EU RENDELETE (2014. július 15.) az Egységes Szanálási Mechanizmusról és az európai betétbiztosítási rendszerről, valamint az 1093/2010/EU rendelet módosításáról”.

2. Az 1. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„1. cikk

Tárgy

- (1) Ez a rendelet egységes szabályokat és egységes eljárást ír elő a 4. cikk szerinti részt vevő tagállamokban letelepedett, 2. cikkben meghatározott szervezetek szanálására vonatkozóan.

Ezeket az egységes szabályokat és egységes eljárást a 42. cikkel összhangban létrehozott Egységes Szanálási Testület (a továbbiakban: a Testület) a Tanáccsal, a Bizottsággal és a nemzeti szanálási hatóságokkal együtt alkalmazza az e rendelet által létrehozott Egységes Szanálási Mechanizmus keretében. Az Egységes Szanálási Mechanizmust egy egységes szanálási alap (a továbbiakban: az Egységes Szanálási Alap) támogatja.

Az Egységes Szanálási Alap igénybevételének feltétele a részt vevő tagállamok között a nemzeti szinten beszédett források Egységes Szanálási Alaphoz történő átutalására, valamint az Egységes Szanálási Alap nemzeti részalapjaiba való befizetés céljából nemzeti szinten beszédett különböző források fokozatos összevonására vonatkozó megállapodás (a továbbiakban: a Megállapodás) hatálybalépése.

- (2) Emellett ez a rendelet három egymást követő szakaszban létrehozza az európai betétbiztosítási rendszert:

- viszontbiztosítási rendszer, amely – bizonyos mértékig – finanszírozást nyújt a részt vevő betétbiztosítási rendszereknek és megtéríti a veszteségeik egy részét, összhangban a 41a. cikkel;
- együttbiztosítási rendszer, amely – fokozatosan növekvő mértékben – finanszírozást nyújt a részt vevő betétbiztosítási rendszereknek és megtéríti a veszteségeiket, összhangban a 41c. cikkel;
- teljes biztosítási rendszer, amely finanszírozást nyújt a részt vevő betétbiztosítási rendszereknek és megtéríti a veszteségeiket, összhangban a 41e. cikkel.

Az európai betétbiztosítási rendszert a Testület igazgatja, együttműködésben a részt vevő betétbiztosítási rendszerekkel és a kijelölt hatóságokkal, összhangban a IIa. résszel. Az európai betétbiztosítási rendszert egy betétbiztosítási alap támogatja. ”

3. A 2. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„2. cikk

Hatály

(1) Az Egységes Szanálási Mechanizmus céljából ez a rendelet a következő szervezetekre alkalmazandó:

- a) a részt vevő tagállamokban letelepedett hitelintézetek;
- b) a részt vevő tagállamokban letelepedett anyavállalatok, beleértve a pénzügyi holdingtársaságokat és a vegyes pénzügyi holdingtársaságokat, amennyiben az 1024/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének g) pontjával összhangban az EKB által végrehajtott összevont alapú felügyelet alá tartoznak;
- c) a részt vevő tagállamokban letelepedett befektetési vállalkozások és pénzügyi vállalkozások, amennyiben az anyavállalatra vonatkozóan az 1024/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének g) pontjával összhangban az EKB által végrehajtott összevont alapú felügyelet alá tartoznak.

(2) Az európai betétbiztosítási rendszer céljából ez a rendelet a következő szervezetekre alkalmazandó:

- a) a 3. cikk (1a) bekezdésének 1. pontjában meghatározott részt vevő betétbiztosítási rendszerek;
- b) a részt vevő betétbiztosítási rendszerekhez csatlakozott hitelintézetek.

Amennyiben ez a rendelet a 2014/49/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 18. pontjában meghatározott kijelölt hatóság által igazgatott részt vevő betétbiztosítási rendszer részére hoz létre jogokat vagy kötelezettségeket, a jogokat vagy kötelezettségeket a kijelölt hatóság jogainak vagy kötelezettségeinek kell tekinteni.”

4. A 3. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés az alábbi 55., 56. és 57. pontokkal egészül ki:

„55. »részt vevő betétbiztosítási rendszerek«: a 2014/49/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott betétbiztosítási rendszerek, amelyeket valamely részt vevő tagállam bevezetett és hivatalosan elismert;

56. »kifizetési esemény«: a 2014/49/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 8. pontja szerinti befagyasztott betétek keletkezése a részt vevő betétbiztosítási rendszerhez csatlakozott hitelintézet vonatkozásában;

57. »a Betétbiztosítási Alap rendelkezésére álló pénzügyi eszközök«: készpénz, betétek és alacsony kockázatú eszközök, amelyek legkésőbb a 2014/49/EU irányelv 8. cikkének (1) bekezdésében meghatározott határidőn belül likviddé tehetők.”;

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Amennyiben az előző bekezdésekben nem található a megfelelő fogalommeghatározás, a 2014/49/EU irányelv 2. cikkében és a 2014/59/EU irányelv 2. cikkében foglalt fogalommeghatározások alkalmazandók.

Amennyiben sem a 2014/49/EU irányelv 2. cikkében, sem a 2014/59/EU irányelv 2. cikkében nem található a megfelelő fogalommeghatározás, a 2013/36/EU irányelv 3. cikkében foglalt fogalommeghatározások alkalmazandók.”

5. A 4. cikk (2), (3) és (4) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Amennyiben az 1024/2013/EU rendelet 7. cikkével összhangban felfüggesztésre vagy megszüntetésre kerül valamely tagállam és az EKB szoros együttműködése, a szoros együttműködés felfüggesztésére vagy megszüntetésére vonatkozó határozat alkalmazásának időpontjától kezdve ez a rendelet nem terjed ki az e rendelet 2. cikkében említett, az adott tagállamban letelepedett vagy elismert szervezetekre.

(3) Amennyiben az 1024/2013/EU rendelet 7. cikkével összhangban egy olyan tagállamnak, amelynek pénzneme nem az euró, megszűnik az EKB-val folytatott szoros együttműködése, a Testület a szoros együttműködés megszüntetéséről szóló határozat elfogadásától számított három hónapon belül e tagállammal megállapodva határoz az alábbiakkal kapcsolatos módzatokról és alkalmazandó feltételekről:

- a) az érintett tagállam által az Egységes Szanálási Alap részére átutalt hozzájárulások visszatérítése;
- b) azon hozzájárulásoknak az érintett tagállam által hivatalosan elismert betétbiztosítási rendszerek részére történő átutalása, amelyeket az ezekhez a betétbiztosítási rendszerekhez csatlakozott hitelintézetek fizettek a Betétbiztosítási Alapnak.

Az első albekezdés a) pontja alkalmazásában a visszatérítés részét kell képezze az érintett tagállam részalapjából az a rész, amelyet nem tettek közös felhasználásúvá. Ha a Megállapodás szerinti átmeneti időszakban a nem közös felhasználású rész visszatérítése nem elegendő ahhoz, hogy lehetővé tegye az érintett tagállam nemzeti finanszírozási rendszere létrehozásának finanszírozását a 2014/59/EU irányelvnek megfelelően, részben vagy egészben visszatérítendő még a tagállam részalapjából a Megállapodással összhangban közös felhasználásúvá tett rész is, illetve az átmeneti időszakot követően – szintén részben vagy egészben – az érintett tagállam által a szoros együttműködés ideje alatt átutalt hozzájárulások, olyan mértékben, amely lehetővé teszi az adott nemzeti pénzügyi konstrukció finanszírozását.

Annak megállapítása során, hogy a közös felhasználásúvá tett részből vagy az átmeneti időszakot követően milyen összegű pénzügyi eszközt kell visszatéríteni az Alapból, a következő további szempontokat kell figyelembe venni:

- a) az EKB-val folytatott szoros együttműködés megszűnésének módja, tehát hogy az 1024/2013/EU rendelet 7. cikkének (6) bekezdése szerint önkéntesen történt-e vagy sem;
- b) a megszűnés időpontjában folyamatban lévő szanálási intézkedések;
- c) a megszűnés által érintett tagállam gazdasági ciklusa.

A visszatérítéseket a szoros együttműködés időtartamával arányos korlátozott hosszúságú időtartamra kell elosztani. A szoros együttműködés során végrehajtott szanálási intézkedésekhez az Egységes Szanálási Alapból igénybe

vett pénzügyi eszközöknek az érintett tagállamot érintő részét a visszatérítésből le kell vonni.

Az első albekezdés b) pontja alkalmazásában az érintett tagállamban hivatalosan elismert egyes betétbiztosítási rendszereknek átutalt összeg egyenlő a Betétbiztosítási Alap rendelkezésére álló pénzügyi eszközök és az a) és b) pont szerinti összegek hányadosának szorzatával:

- a) az érintett betétbiztosítási rendszerhez csatlakozott hitelintézetek által a Betétbiztosítási Alapnak fizetett összes előzetes hozzájárulás összege;
- b) a Betétbiztosítási Alapnak fizetett összes előzetes hozzájárulás összege.

Az átutalt összeg nem haladhatja meg azt az összeget, amely ahhoz szükséges, hogy az érintett betétbiztosítási rendszer rendelkezésére álló pénzügyi eszközök elérjék a 2014/49/EU irányelv 10. cikke (2) bekezdésének első albekezdésében meghatározott célszint kétharmadát.

(4) E rendelet továbbra is alkalmazandó a (2) bekezdésben említett határozat alkalmazásának időpontjában folyamatban lévő szanalási és betétvédelmi eljárásokra.”

6. Az 5. cikk (2) bekezdése első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A Testület, a Tanács és a Bizottság, valamint adott esetben a nemzeti szanalási hatóságok és a részt vevő betétbiztosítási rendszerek, a vonatkozó uniós joganyagot figyelembe véve és annak megfelelően – ideértve különösen minden jogalkotási és nem jogalkotási aktust, így többek között az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. és 291. cikkében említett eszközöket – hozza meg döntéseit.”

7. A 6. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) és (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Testület, a Tanács, a Bizottság, a nemzeti szanalási hatóságok vagy a részt vevő betétbiztosítási rendszerek egyetlen intézkedése, javaslata vagy politikája sem lehet megkülönböztető a szervezetekkel, a betétesekkel, a befektetőkkel vagy az Unióban letelepedett egyéb hitelezőkkel szemben nemzeti hovatartozásuk vagy tevékenységük helye alapján.

(2) Az egységes szanalási mechanizmus vagy az európai betétbiztosítási rendszer keretében a Testület, a Tanács, a Bizottság, a nemzeti szanalási hatóságok vagy a részt vevő betétbiztosítási rendszerek valamennyi intézkedése, javaslata vagy politikája teljes mértékben figyelembe kell, hogy vegye a belső piac egységét és integritását.”;

- b) a (7) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(7) Amennyiben a Testület egy nemzeti szanalási hatósághoz vagy részt vevő betétbiztosítási rendszerhez címzett határozatot hoz, a nemzeti szanalási hatóságnak vagy a részt vevő betétbiztosítási rendszernek jogában áll részletesebben meghatározni a meghozandó intézkedéseket. E pontosításnak összhangban kell állnia a Testület szóban forgó határozatával.”

8. A II. rész címének helyébe a következő szöveg lép: „Egységes szanalási mechanizmus”.

9. A 19. cikk a következőképpen módosul:
- a) a (3) bekezdés első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:
„Amennyiben a Testület által javasolt szanálási intézkedés magában foglalja az Alapok (Egységes Szanálási Alap vagy Betétbiztosítási Alap) igénybevételét, a Testület értesíti a Bizottságot az Alapok javasolt igénybevételéről. A Testület értesítése tartalmaz minden olyan információt, amelyre a Bizottságnak szüksége van az e bekezdés szerinti értékelési elvégzéséhez.”;
 - b) a (3) bekezdés harmadik, ötödik és hetedik albekezdésében az „Alap” szó helyébe az „Alapok” szó lép, az esetlegesen szükséges nyelvtani módosításokkal;
 - c) az (5) bekezdés második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:
„A Testület az első albekezdés értelmében kapott valamennyi összeget befizeti a megfelelő Alapba (Egységes Szanálási Alap vagy Betétbiztosítási Alap), és a hozzájárulások 70. és 71. cikkel, illetve 74c. és 74d. cikkel összhangban történő megállapítása során figyelembe veszi ezeket az összegeket.”;
 - d) a (7) és (10) bekezdésben az „Alap” szó helyébe a „Alapok” szó lép, az esetlegesen szükséges nyelvtani módosításokkal.
10. A rendelet az alábbi IIa. résszel egészül ki:

„IIa. RÉSZ
EURÓPAI BETÉTBIZTOSÍTÁSI RENDSZER
I. CÍM: AZ EURÓPAI BETÉTBIZTOSÍTÁSI RENDSZER
SZAKASZAI
1. fejezet
Viszontbiztosítás

41a. cikk

Részleges finanszírozás és a többletveszteség fedezése

- (1) A rendelet alkalmazásának a 99. cikk (5a) bekezdésében meghatározott napjától kezdve a részt vevő betétbiztosítási rendszereket az európai betétbiztosítási rendszer e fejezettel összhangban hároméves időszakra viszontbiztosítja („vizontbiztosítási időszak”).
- (2) Ha egy részt vevő betétbiztosítási rendszer kifizetési eseménnyel szembesül vagy szanálás során veszik igénybe e rendelet 79. cikkével összhangban, a 41b. cikkben meghatározott likviditási hiány legfeljebb 20 %-os mértékéig finanszírozást kérhet a Betétbiztosítási Alaptól.
- (3) A Betétbiztosítási Alap a részt vevő betétbiztosítási rendszer 41c. cikkben meghatározott többletveszteségének 20 %-át is fedezi. A részt vevő betétbiztosítási rendszer köteles visszafizetni az e cikk 2. bekezdése szerint kapott támogatás összegét, csökkentve a többletveszteség fedezésére szolgáló összeggel, összhangban a 41o. cikkben meghatározott eljárással.

- (4) Sem a finanszírozás, sem a többletveszteség fedezete nem haladhatja meg a Betétbiztosítási Alap e rendelet 74b. cikke (1) bekezdésében meghatározott kezdeti célszintjének 20 %-a vagy a részt vevő betétbiztosítási rendszer 2014/49/EU irányelv 10. cikke (2) bekezdésének első albekezdésében meghatározott célszintjének tízszerese közül az alacsonyabbat.

41b. cikk

Likviditási hiány

- (1) Ha a részt vevő betétbiztosítási rendszer kifizetési eseménnyel szembesül, a likviditási hiány a 2014/49/EU irányelv 6. cikkének (1) bekezdése értelmében biztosított azon betétek teljes összege, amelyek a hitelintézet birtokában vannak a kifizetési esemény időpontjában, csökkentve
- a) azon rendelkezésre álló pénzügyi eszközök összegével, amelyekkel a részt vevő betétbiztosítási rendszernek a kifizetési esemény időpontjában rendelkeznie kellene, még akkor is, ha az előzetes hozzájárulásokat a 41j. cikkel összhangban beszédte;
 - b) a 2014/49/EU irányelv 10. cikkének (8) bekezdésében meghatározott rendkívüli hozzájárulások összegével, amelyeket a részt vevő betétbiztosítási rendszer a kifizetési eseményt követő három napon belül be tud szedni.
- (2) Amennyiben a részt vevő betétbiztosítási rendszert szanálási eljárásban igénybe veszik, likviditási hiánya az az összeg, amelyet a szanálási hatóság a 79. cikkel összhangban meghatároz, levonva abból azokat a rendelkezésre álló pénzügyi eszközöket, amelyekkel a részt vevő betétbiztosítási rendszernek a meghatározás időpontjában rendelkeznie kellene, ha a 41j. cikkel összhangban beszedi az előzetes hozzájárulásokat.

41c. cikk

Többletveszteség

- (1) Ha a részt vevő betétbiztosítási rendszer kifizetési eseménnyel szembesül, többletvesztesége a betéteseknek a 2014/49/EU irányelv 8. cikkével összhangban visszafizetett teljes összeg, csökkentve:
- a) azzal az összeggel, amelyet a részt vevő betétbiztosítási rendszer a 2014/49/EU irányelv 9. cikke (2) bekezdésének első mondata alapján a betéteseket a felszámolási vagy reorganizációs eljárásban megillető jogoknak a betétbiztosítási rendszerre történő átszállása révén behajtott;
 - b) a rendelkezésre álló azon pénzügyi eszközök összegével, amelyekkel a részt vevő betétbiztosítási rendszernek a kifizetési esemény időpontjában rendelkeznie kellene, ha a 41j. cikkel összhangban beszédte az előzetes hozzájárulásokat;
 - c) az utólagos hozzájárulások összegével, amelyeket a részt vevő betétbiztosítási rendszer a 2014/49/EU irányelv 10. cikke (8) bekezdésének első albekezdése első mondatával összhangban egy naptári éven belül beszédhet, amelynek tartalmaznia kell az e rendelet 41b. cikke (1) bekezdése b) pontjának megfelelően beszédett összeget.

- (2) Ha a részt vevő betétbiztosítási rendszer pénzügyi eszközeit szanálási eljárásban használják, a többletveszteség a szanálási hatóság által a 79. cikkel összhangban meghatározott összeg, csökkentve:
- a) a részt vevő betétbiztosítási rendszernek a 2014/59/EU irányelv 75. cikkének megfelelően fizetett különbözet összegével;
 - b) a rendelkezésre álló azon pénzügyi eszközök összegével, amelyekkel a részt vevő betétbiztosítási rendszernek a meghatározás időpontjában rendelkeznie kell, ha a 41j. cikkel összhangban beszedte az előzetes hozzájárulásokat.

2. fejezet

Együttbiztosítás

41d. cikk

Finanszírozás és a veszteségek fedezése

- (1) Az európai betétbiztosítási rendszer a viszontbiztosítási szakasz végétől a részt vevő betétbiztosítási rendszert e fejezettel összhangban négyéves időtartamra együttbiztosítás alá vonja („együttbiztosítási időszak”).
- (2) Ha egy részt vevő betétbiztosítási rendszer kifizetési eseménnyel szembesül vagy szanálás során igénybe veszik a 2014/59/EU irányelv 109. cikkével vagy e rendelet 79. cikkével összhangban, finanszírozást kérhet a Betétbiztosítási Alaptól az e rendelet 41b. cikkében meghatározott likviditási hiány bizonyos részéig. A részarány a 41e. cikkel összhangban növekszik.
- (3) A Betétbiztosítási Alap a részt vevő betétbiztosítási rendszer 41g. cikkben meghatározott veszteségének egy részét is megtéríti. A részarány a 41e. cikkel összhangban növekszik. A részt vevő betétbiztosítási rendszer köteles visszafizetni a (2) bekezdés szerint kapott finanszírozás összegét, lecsökkentve a veszteség megtérítésére szolgáló összeggel, összhangban a 41o. cikkben meghatározott eljárással.

41e. cikk

A finanszírozás és a veszteségek fedezésének növekedése

A 41d. cikk második és harmadik bekezdése szerinti kártalanítás aránya a következők szerint növekszik az együttbiztosítási időszak alatt:

- az együttbiztosítási időszak első évében 20 %;
- az együttbiztosítási időszak második évében 40 %;
- az együttbiztosítási időszak harmadik évében 60 %;
- az együttbiztosítási időszak negyedik évében 80 %;

41f. cikk
Likviditási igény

- (1) Ha a részt vevő betétbiztosítási rendszer kifizetési eseménnyel szembesül, a feltételezett likviditási igény a 2014/49/EU irányelv 6. cikkének (1) bekezdése értelmében biztosított betétek teljes összege, amely a kifizetési esemény időpontjában a hitelintézet birtokában van.
- (2) Ha a részt vevő betétbiztosítási rendszert szanálási eljárásban igénybe veszik, a likviditási igény a szanálási hatóság által a 2014/59/EU irányelv 109. cikkével vagy az e rendelet 79. cikkével összhangban meghatározott összeg.

41g. cikk
Veszteség

- (1) Ha a részt vevő betétbiztosítási rendszer kifizetési eseménnyel szembesül, a veszteség a 2014/49/EU irányelv 8. cikkével összhangban a betéteseknek visszafizetett teljes összeg, azzal az összeggel csökkentve, amelyet a részt vevő betétbiztosítási rendszer a betéteseket a 2014/49/EU irányelv 9. cikke (2) bekezdésének első mondata szerinti felszámolási vagy reorganizációs eljárásban megillető jogok rá való átszállása alapján behajtott.
- (2) Amennyiben a részt vevő betétbiztosítási rendszert szanálási eljárásban igénybe veszik, a veszteség a szanálási hatóság által a 2014/59/EU irányelv 109. cikkével vagy az e rendelet 79. cikkével összhangban meghatározott összeg, csökkentve bármely különbözet összegével, amelyet a részt vevő betétbiztosítási rendszernek a 2014/59/EU irányelv 75. cikkével összhangban fizetnek.

3. fejezet **Teljes biztosítás**

41h. cikk
Finanszírozás és a veszteségek fedezése

- (1) Az európai betétbiztosítási rendszer az együttbiztosítási szakasz végétől a részt vevő betétbiztosítási rendszereket e fejezettel összhangban teljes biztosítás alá vonja.
- (2) Ha egy részt vevő betétbiztosítási rendszer kifizetési eseménnyel szembesül vagy szanálás során igénybe veszik a 2014/59/EU irányelv 109. cikkével vagy e rendelet 79. cikkével összhangban, az e rendelet 41f. cikkében meghatározott likviditási hiány mértékéig finanszírozást kérhet a Betétbiztosítási Alaptól.
- (3) A Betétbiztosítási Alap a részt vevő betétbiztosítási rendszer 41g. cikkben meghatározott veszteségét is megtéríti. A részt vevő betétbiztosítási rendszer köteles visszafizetni a (2) bekezdés szerint kapott finanszírozás összegét, csökkentve a veszteség megtérítésére szolgáló összeggel, összhangban a 41o. cikkben meghatározott eljárással.

4. fejezet

Közös rendelkezések

41i. cikk

Az európai betétbiztosítási rendszer által biztosított kártalanításból való kizárás

- (1) Az európai betétbiztosítási rendszer nem kártalanítja a részt vevő betétbiztosítási rendszert a viszontbiztosítási, együttbiztosítási és teljes biztosítási szakaszban, ha a Bizottság – a Bizottság saját kezdeményezésére vagy a Testület vagy egy részt vevő tagállam kérésére – úgy határoz, és erről a Testületet megfelelően tájékoztatja, hogy az alábbi kizárási feltételek legalább egyike teljesül:
 - a) a részt vevő betétbiztosítási rendszer nem tett eleget az e rendelet vagy a 2014/49/EU irányelv 4., 6., 7. vagy 10. cikke szerinti kötelezettségeinek;
 - b) a részt vevő betétbiztosítási rendszer, a 2014/49/EU irányelv 3. cikke szerinti érintett közigazgatási hatóság, vagy az adott tagállam bármely egyéb illetékes hatósága az európai betétbiztosítási rendszer által biztosított kártalanításra vonatkozó kérelemmel kapcsolatban oly módon járt el, ami ellentétes az Európai Unióról szóló szerződés 4. cikkének (3) bekezdésében megállapított jóhiszemű együttműködés elvével.
- (2) Ha a részt vevő betétbiztosítási rendszer a finanszírozást már megkapta és az (1) bekezdésben említett legalább egyik kizáró körülmény teljesül a kifizetési eseménnyel vagy a szanálás során történő felhasználással kapcsolatban, a Bizottság elrendelheti a finanszírozás Betétbiztosítási Alap részére történő teljes vagy részleges visszafizetését.

41j. cikk

A részt vevő betétbiztosítási rendszerek által követendő finanszírozási pálya

- (1) A részt vevő betétbiztosítási rendszerek csak akkor részesülhetnek az európai betétbiztosítási rendszer keretében megvalósuló viszontbiztosításban, együttbiztosításban és teljes biztosításban az alább meghatározott időpontokat követő évben, amennyiben az ebben az időpontban rendelkezésre álló, a 2014/49/EU irányelv 10. cikkének (1) bekezdésében említett hozzájárulásokból származó pénzügyi eszközei eléri legalább a részt vevő betétbiztosítási rendszerhez csatlakozó összes hitelintézet biztosított betétei összegének alábbi százalékos értékeit:
 - 2017. július 3-ig: 0,14 %;
 - 2018. július 3-ig: 0,21 %;
 - 2019. július 3-ig: 0,28 %;
 - 2020. július 3-ig: 0,28 %;
 - 2021. július 3-ig: 0,26%;
 - 2022. július 3-ig: 0,20%;
 - 2023. július 3-ig: 0,11 %;
 - 2024. július 3-ig: 0 %.

- (2) A Bizottság – a Testülettel folytatott konzultációt követően – az (1) bekezdésben meghatározott követelményektől való eltérést engedélyezhet az adott tagállam üzleti ciklusával, a prociklikus hozzájárulások esetleges hatásával, vagy egy nemzeti szinten bekövetkező kifizetési eseménnyel összefüggő indokolt esetekben. Az ilyen eltérések csak ideiglenesek lehetnek, és bizonyos feltételek teljesülésétől lehet azokat függővé tenni.

II. CÍM

ELJÁRÁSI RENDELKEZÉSEK

41k. cikk

Előzetes információk

Ha valamely részt vevő betétbiztosítási rendszert az illetékes hatóság értesítette vagy más módon tudomást szerez olyan – az adott részt vevő betétbiztosítási rendszerhez csatlakozott valamely hitelintézetet érintő – körülményről, amely valószínűleg kifizetési eseményt vagy a betétbiztosítási rendszer szanálási eljárásban való igénybevitelét eredményezi, akkor haladéktalanul tájékoztatnia kell erről a Testületet, ha az európai betétbiztosítási rendszertől kártalanítást szándékozik kérni. Ebben az esetben a részt vevő betétbiztosítási rendszernek becslést kell adnia a Testület részére a várható likviditási hiányról vagy likviditási igényről.

41l. cikk

Értesítési kötelezettség

- (1) Ha a részt vevő betétbiztosítási rendszer kifizetési eseménnyel szembesül vagy szanálás során igénybe veszik a 2014/59/EU irányelv 109. cikkével vagy e rendelet 79. cikkével összhangban, haladéktalanul értesítenie kell a Testületet és be kell nyújtania az összes szükséges információt annak érdekében, hogy a Testület megvizsgálhassa, hogy a finanszírozás és a veszteségek fedezésének e rendelet 41a., 41d. és 41h. cikke szerinti feltételei teljesülnek-e.
- (2) A részt vevő betétbiztosítási rendszer köteles tájékoztatni a Testületet különösen:
- a) az érintett hitelintézetben elhelyezett biztosított betétek összegéről;
 - b) a kifizetési esemény vagy a szanálás során történő igénybevitel időpontjában rendelkezésére álló pénzügyi eszközökről;
 - c) kifizetési esemény esetén az eseményt követő három napon belül beszédhető rendkívüli hozzájárulások becsült összegéről;
 - d) minden olyan körülményről, amely megakadályozná a 2014/49/EU irányelvet átültető nemzeti jogszabályban foglalt kötelezettségei teljesítését, valamint a lehetséges korrekciós intézkedésekről.

41m. cikk

A finanszírozás összegének meghatározása

- (1) Miután megkapta a 41k. cikk szerinti értesítést, a Testület ügyvezetői testülete 24 órán belül dönt, hogy az európai betétbiztosítási rendszer általi kártalanítás feltételei teljesültek-e, és meghatározza a részt vevő betétbiztosítási rendszernek biztosítandó finanszírozás összegét.
- (2) Ha a Testületet – az (1) bekezdésben említett értesítést megelőzően, vagy azzal egyidejűleg – a 41k. cikkel összhangban egy vagy több egyéb valószínű kifizetési eseményről vagy szanálásban való igénybevételről tájékoztatták, akkor a Testület az (1) bekezdés szerinti időtartamot legfeljebb hét napra meghosszabbíthatja. Ha ez alatt az időszak alatt további kifizetési eseményeket vagy szanálásban történő igénybevételt jelentenek be a 41k. cikkel összhangban és a Betétbiztosítási Alaptól igényelhető teljes finanszírozás meghaladná a rendelkezésére álló pénzügyi eszközöket, a bejelentett egyes kifizetési eseményekhez vagy szanálásban történő igénybevételhez biztosított finanszírozás egyenlő a Betétbiztosítási Alap rendelkezésére álló pénzügyi eszközök és az a) és b) pontban meghatározott összegek hányadosának szorzatával:
 - a) az a finanszírozási összeg, amelyre az érintett részt vevő betétbiztosítási rendszer igényt tarthatna a kifizetési esemény vagy a szanálásban történő igénybevétel céljára, ha nem lenne egyéb bejelentett kifizetési esemény vagy szanálási felhasználás;
 - b) az összes finanszírozási összeg, amelyre az egyes érintett részt vevő betétbiztosítási rendszerek igényt tarthatnának az egyes kifizetési események vagy a szanálásban történő igénybevétel céljára, ha nem lenne egyéb bejelentett kifizetési esemény vagy szanálás keretében történő igénybevétel.
- (3) A Testület haladéktalanul tájékoztatja a részt vevő betétbiztosítási rendszert az (1) és (2) bekezdés szerinti határozatáról. A részt vevő betétbiztosítási rendszer a Testület határozatának felülvizsgálatát kérheti a határozat tudomására jutásától számított 24 órán belül. Meg kell indokolnia, hogy miért tartja szükségesnek a Testület határozatának módosítását, különösen az európai betétbiztosítási rendszer által nyújtott kártalanítás mértéke tekintetében. A Testület a kérelemről további 24 órán belül hoz határozatot.

41n. cikk

A finanszírozás biztosítása

A Testület a 41a. cikk (2) bekezdése, a 41d. cikk (2) bekezdése és a 41h. cikk (2) bekezdése szerinti finanszírozást az alábbi rendelkezésekkel összhangban biztosítja:

- a) a finanszírozást pénzbeli hozzájárulás formájában biztosítja a részt vevő betétbiztosítási rendszer részére;
- b) a pénzügyi eszközök a Testület által a 41m. cikk szerint történt meghatározást követően azonnal esedékesek.

41o. cikk

A finanszírozás visszafizetése és a többletveszteség és veszteség megállapítása

- (1) A részt vevő betétbiztosítási rendszer köteles visszafizetni a Testület által a 41n. cikk alapján biztosított finanszírozást, levonva bármely többletveszteséget a 41a. cikk

alapján történő kártalanítás esetén vagy bármely veszteséget a 41d. vagy 41h. cikk alapján történő kártalanítás esetén.

- (2) A fizetéseképtelenségi vagy szanálási eljárás befejezéséig a Testület évente meghatározza a részt vevő betétbiztosítási rendszer által a fizetéseképtelenségi eljárásban már behajtott összeget vagy azt az összeget, amelyet a részt vevő betétbiztosítási rendszernek a 2014/59/EU irányelv 75. cikkének megfelelően már kifizettek. A részt vevő betétbiztosítási rendszer minden szükséges információt megad a Testületnek e meghatározás elvégzéséhez. A részt vevő betétbiztosítási rendszer megfizeti a Testületnek ezen összeg egy részét, amely megfelel a 41a., 41d. vagy 41h. cikk szerint az európai betétbiztosítási rendszer alá tartozó hányadnak.
- (3) A 41a. cikk alapján történő kártalanítás esetén a részt vevő betétbiztosítási rendszer – a finanszírozás biztosítását követő első naptári év végén – befizeti a Testületnek azt az összeget is, amely megegyezik azoknak az utólagos hozzájárulásoknak az összegével, amelyet a részt vevő betétbiztosítási rendszer egy naptári éven belül be tud szedni, összhangban a 2014/49/EU irányelv 10. cikke (8) bekezdése első albekezdésének első mondatával, levonva ebből az e rendelet 41b. cikke (1) bekezdésének b) pontjának megfelelően beszedett utólagos hozzájárulások összegét.
- (4) Az érintett hitelintézet fizetéseképtelenségi vagy szanálási eljárásának befejezését követően a Testület haladéktalanul meghatározza a 41d. cikk szerinti többletveszteséget vagy a 41h. cikk szerinti veszteséget. Ha ez a meghatározás olyan visszafizetési kötelezettséget eredményez a részt vevő betétbiztosítási rendszer számára, amely eltér a második és harmadik bekezdés szerint visszafizetett összegektől, a különbséget a Testület és a részt vevő betétbiztosítási rendszer haladéktalanul elszámolja egymás között.

41p. cikk

A betéteseknek történő kifizetés és a szanálás során történő igénybevetel nyomon követése

- (1) Kifizetési esemény esetén a finanszírozás 41n. cikk szerinti biztosítása után a Testület szorosan nyomon követi a részt vevő betétbiztosítási rendszer által lefolytatott kifizetési eljárást és különösen a pénzbeli hozzájárulás felhasználását.
- (2) A részt vevő betétbiztosítási rendszer – a Testület által meghatározott rendszeres időközönként – pontos, megbízható és teljes körű tájékoztatást nyújt a kifizetési eljárásról, a rá átruházott jogok gyakorlásáról, vagy bármilyen más ügyről, amely lényeges a Testület e rendeletben előírt intézkedéseinek hatékony végrehajtása vagy a részt vevő betétbiztosítási rendszer 2014/49/EU irányelvben vagy e rendeletben előírt hatásköreinek gyakorlása tekintetében. A részt vevő betétbiztosítási rendszer napi rendszerességgel tájékoztatja a Testületet a betéteseknek visszafizetett teljes összegről, a pénzbeli hozzájárulás felhasználásáról és bármilyen felmerülő nehézségről.

41q. cikk

A fizetéseképtelenségi eljárás nyomon követése

- (1) Kifizetési esemény esetén a finanszírozás e rendelet 41n. cikke szerinti biztosítása után a Testület nyomon követi az érintett hitelintézet fizetéseképtelenségi eljárását és különösen a részt vevő betétbiztosítási rendszer által a rá a 2014/49/EU irányelv 9. cikke (2) bekezdésének első mondatával összhangban átszállott betéti követelések behajtására tett intézkedéseket.

- (2) A részt vevő betétbiztosítási rendszernek maximalizálnia kell a fizetéseképtelenségi eljárás alá vont vagyomból származó bevételeit és a Testület felé felelősséggel tartozik a gondosság elmulasztása miatt be nem hajtott minden összegért. A Testület a részt vevő betétbiztosítási rendszer meghallgatását követően úgy dönthet, hogy maga gyakorolja a betéti követelések alapján keletkezett és az (1) bekezdésben említett valamennyi jogot.”;
11. A 43. cikk a következőképpen módosul:
- a) az (1) bekezdésben a c) pont végén lévő pont helyébe pontosvessző lép, és azt követően a szöveg a következő d) ponttal egészül ki:
„d) az egyes részt vevő tagállamok által kinevezett, az adott tagállam kijelölt hatóságát képviselő tag.”;
 - b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:
„(2) Minden tag – többek között az elnök is – egy szavazattal rendelkezik, kivéve, ha a Testület a 49b. cikkel összhangban közös plenáris testületi ülést tart, amely esetben a részt vevő tagállam által az (1) bekezdés c) és d) pontja alapján kijelölt tagok együttesen egy szavazattal rendelkeznek.”;
 - c) a (3) bekezdés első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:
„A Bizottság és az EKB kijelöl egy-egy képviselőt, aki állandó megfigyelőként jogosult részt venni az ügyvezetői és plenáris testületben, valamint a közös plenáris testületben.”;
 - d) a (4) és (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:
„(4) Ha egy részt vevő tagállamban több nemzeti szanálási hatóság, illetve több nemzeti kijelölt hatóság is működik, egy második képviselőnek is lehetővé kell tenni, hogy szavazati joggal nem rendelkező megfigyelőként részt vegyen a testületekben.
(5) A Testület adminisztratív és igazgatási struktúrája az alábbiakból áll:
 - a) a közös plenáris testület, amelyen végrehajtásra kerülnek a 49b. cikkben említett feladatok;
 - b) a plenáris testület, összhangban a 49. és 49a. cikkel, amelyen végrehajtásra kerülnek az 50. és 50a. cikkben említett feladatok;
 - c) az ügyvezetői testület, amelyen végrehajtásra kerülnek az 54. cikkben említett feladatok;
 - d) az elnök, aki ellátja az 56. cikkben említett feladatokat;
 - e) a Titkárság, amely megadja a Testület valamennyi feladatának elvégzéséhez szükséges adminisztratív és technikai támogatást.”
12. A 45. cikk a következőképpen módosul:
- a) a (4) és (5) bekezdésben a „szanálási feladatok” szövegrész helyébe a „szanálási és betétbiztosítási feladatok” szövegrész kerül, az esetlegesen szükséges nyelvtani módosításokkal;
 - b) a (7) bekezdésben a „nemzeti szanálási hatósági” szövegrész helyébe a „nemzeti szanálási hatósági, nemzeti betétbiztosítási rendszeri vagy kijelölt hatósági” szövegrész kerül, az esetlegesen szükséges nyelvtani módosításokkal.

13. A 46. cikk (4) bekezdésében a „nemzeti szanálási hatóságok” szövegrész helyébe a „nemzeti szanálási hatóságok, nemzeti betétbiztosítási rendszerek vagy kijelölt hatóságok” szövegrész kerül, az esetlegesen szükséges nyelvtani módosításokkal.
14. A 47. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:
„(1) Az e rendelettel rájuk ruházott feladatok elvégzése során a Testület, a nemzeti szanálási hatóságok, a nemzeti betétbiztosítási rendszerek vagy a kijelölt hatóságok függetlenül és a közérdeknek megfelelően járnak el.”
15. A III. rész II. cím: „A plenáris testület” az „A közös plenáris testület és a plenáris testület” címre módosul.
16. A rendelet a következő 48a. cikkel egészül ki:
„48a. cikk
A közös plenáris testületben való részvétel
A Testületnek a 43. cikk (1) bekezdésében említett valamennyi tagja részt vesz a közös plenáris testületben.”
17. A 49. cikk helyébe a következő szöveg lép:
„49. cikk
Az egységes szanálási mechanizmus plenáris testületében való részvétel
A Testület 43. cikk (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában említett tagjai részt vesznek az egységes szanálási mechanizmus plenáris testületében.”
18. A rendelet a következő 49a. és 49b. cikkekkal egészül ki:
„49a. cikk
Az európai betétbiztosítási rendszer plenáris testületében való részvétel
A Testület 43. cikk (1) bekezdésének a), b) és f) pontjában említett tagjai részt vesznek az európai betétbiztosítási rendszer plenáris testületében.
49b. cikk
A közös plenáris testület feladatai
- (1) A Testület a közös plenáris testületben:
- a) az elnök által előterjesztett tervezet alapján minden év november 30-ig elfogadja a Testület következő évre vonatkozó éves munkaprogramját, és továbbítja azt az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, a Bizottságnak és az EKB-nak;
 - b) a 61. cikk (2) bekezdésének megfelelően elfogadja és nyomon követi a Testület éves költségvetését, valamint a 63. cikk (4) és (8) bekezdésének megfelelően elfogadja a Testület végleges elszámolását és mentesítést ad az elnöknek;
 - c) a 75. cikkel összhangban dönt a befektetésekről;
 - d) elfogadja a Testület tevékenységeiről szóló, a 45. cikkben említett éves tevékenységi jelentést, amely részletes magyarázatokkal szolgál a költségvetés végrehajtásáról;
 - e) a 64. cikknek megfelelően elfogadja a Testületre alkalmazandó pénzügyi szabályokat;
 - f) a csalási kockázatokkal arányos csalás elleni stratégiát fogad el, figyelembe véve a végrehajtandó intézkedések költségeit és előnyeit;

- g) a tagokkal kapcsolatos összeférhetetlenség megelőzésére és kezelésére vonatkozóan szabályokat fogad el;
 - h) e rendelet alapján elfogadja saját és a Testület plenáris és ügyvezetői testületének eljárási szabályzatát;
 - i) e cikk (3) bekezdésének megfelelően a Testület személyzete tekintetében gyakorolja a személyzeti szabályzat által a kinevező hatóságra, valamint az Európai Unió egyéb alkalmazottainak alkalmazási feltételeiről szóló, 259/68/EGK, Euratom, ESZAK tanácsi rendeletben („alkalmazási feltételek”) meghatározott feltételek által a munkaszerződés megkötésére jogosult hatóságra ruházott hatásköröket („kinevezési hatáskörök”);
 - j) a személyzeti szabályzat 110. cikkével összhangban megfelelő végrehajtási szabályokat fogad el a személyzeti szabályzat és az alkalmazási feltételek betartására vonatkozóan;
 - k) a személyzeti szabályzatnak és az alkalmazási feltételeknek megfelelően kinevez egy, a feladatai ellátását illetően hivatalában független, számvitelért felelős tisztviselőt;
 - l) biztosítja a belső vagy külső ellenőrzési jelentésekből és értékelésekből, valamint az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) vizsgálati jelentéseiből származó megállapítások és ajánlások megfelelő nyomon követését;
 - m) elfogadja az összes, a Testület belső struktúrájának kialakításával összefüggő határozatot és szükség esetén azok módosításait.
- (2) Határozathozatalkor a Testület közös plenáris testülete a 6. és 14. cikkben megfogalmazott célokkal összhangban jár el.
- (3) A Testület közös plenáris testületének ülésén a személyzeti szabályzat 110. cikkével összhangban a személyzeti szabályzat 2. cikkének (1) bekezdésén és az alkalmazási feltételek 6. cikkén alapuló határozatot fogad el a vonatkozó kinevezési hatásköröknek az elnökre történő átruházásáról, és meghatározza azokat a feltételeket, amelyek mellett a hatáskör-átruházás felfüggeszthető. Az elnököt fel kell hatalmazni e jogkörök továbbruházására.

Amennyiben rendkívüli körülmények szükségessé teszik, a Testület határozat útján közös plenáris testületének ülésén ideiglenesen felfüggesztheti az elnökre ruházott és ez utóbbi által adott esetben továbbruházott kinevezési hatásköröket, és azokat maga gyakorolhatja vagy tagjainak egyikére vagy az elnök kivételével valamely másik munkatársra ruházhatja.”

19. Az 50. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„50. cikk

Az egységes szanálási mechanizmus plenáris testületének feladatai

- (1) Az egységes szanálási mechanizmus plenáris testülete:
- a) a (2) bekezdésben említett eljárásra figyelemmel határoz az Alap felhasználásáról, amennyiben a konkrét szanálási intézkedés vonatkozásában szükség van az Alapból folyósított, az 5 000 000 000 eurós küszöböt meghaladó támogatásra, ahol a likviditási támogatás súlyozása 0,5;
 - b) amint az Alap a megelőző 12 hónap tekintetében vett nettó összesített felhasználása eléri az 5 000 000 000 eurót, értékeli a szanálási eszközök

alkalmazását – különösen az Alap igénybevétele –, és iránymutatásokat fogalmaz meg, amelyeket az ügyvezetői testületnek követnie kell a további szanálási határozatok tekintetében, különösen – adott esetben – megkülönböztetve egymástól a likviditást és a támogatás más formáit;

- c) a 71. cikk szerint döntést hoz az utólagos hozzájárulások révén történő forrásbevonás szükségességéről, a 72. cikknek megfelelően döntést hoz a finanszírozási rendszerek közötti önkéntes hitelnyújtásról, a 73. és 74. cikknek megfelelően az alternatív finanszírozási forrásokról és a 78. cikknek megfelelően a nemzeti finanszírozási rendszerek kölcsönössé tételéről, amely az Alapból folyósított, az e bekezdés c) pontjában említett küszöbértéket meghaladó támogatással jár;
 - d) jóváhagyja a 31. cikk (1) bekezdésében említett, a nemzeti szanálási hatóságokkal folytatott együttműködésre vonatkozó gyakorlati intézkedések megszervezésére vonatkozó keretet.
- (2) Határozathozatalkor a Testület plenáris testülete a 6. és 14. cikkben megfogalmazott célokkal összhangban jár el.

Az (1) bekezdés a) pontjának alkalmazásában az ügyvezetői testület által elkészített szanálási rendszer elfogadottnak tekintendő, kivéve, ha a tervezetnek az ügyvezetői testület által a plenáris testület részére történő megküldését követő három órán belül a plenáris testület legalább egy tagja összehívja a plenáris testületet. Ez utóbbi esetben a szanálási rendszerről szóló határozatot a plenáris testület hozza meg.”

20. A rendelet a következő 50a. cikkel egészül ki:

„50a. cikk

Az európai betétbiztosítási rendszer plenáris testületének feladatai

- (1) Az európai betétbiztosítási rendszer plenáris testülete:
- a) amint a Betétbiztosítási Alap megelőző 12 hónap tekintetében vett nettó összesített felhasználása eléri a végső célszint 25 %-át, értékeli az európai betétbiztosítási rendszer alkalmazását – különösen a Betétbiztosítási Alap igénybevétele –, és iránymutatásokat fogalmaz meg, amelyeket az ügyvezetői testületnek követnie kell a további kifizetési határozatok tekintetében, különösen – adott esetben – megkülönböztetve egymástól a finanszírozás biztosítása és a veszteségek fedezésének más formáit;
 - b) dönt a 41m. cikk (1) bekezdésében említett időszak meghosszabbításáról, összhangban a 41m. cikk (2) bekezdésével;
 - c) dönt a finanszírozási rendszerek közötti önkéntes hitelnyújtásról a 74f. cikkel összhangban, és az alternatív finanszírozási forrásokról a 74g. cikkel összhangban;
 - d) a 41i. cikk (1) vagy (2) bekezdése esetén az ügyvezetői testület felkérésére dönt, hogy teljesül-e a 41i. cikk (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott kizáró körülmény.
- (2) Határozathozatalkor a Testület plenáris testülete a 6. cikkben megfogalmazott célokkal összhangban jár el.”;
21. Az 51. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„51. cikk

A Testület közös plenáris testületének és az egységes szanálási mechanizmus és az európai betétbiztosítási rendszer plenáris testületének ülései

- (1) A közös plenáris testület, illetve az egységes szanálási mechanizmus és az európai betétbiztosítási rendszer plenáris testületének üléseit az 56. cikk (2) bekezdésének a) pontjával összhangban az elnök hívja össze és vezeti le.
 - (2) A Testület közös plenáris testülete évente legalább két rendes ülést tart. Ezen túlmenően a plenáris testület ülése összeül az elnök kezdeményezésére vagy tagjai legalább egyharmadának kérésére. A Bizottság képviselője felkérheti az elnököt, hogy hívja össze a Testület közös plenáris testületének, illetve az egységes szanálási mechanizmus vagy az európai betétbiztosítási rendszer plenáris testületének ülését. Az elnök írásban indokolja, amennyiben kellő időben nem hívja össze az ülést.
 - (3) Adott esetben a Testület a 43. cikk (3) bekezdésében említetteken kívül felkérhet megfigyelőket – ideértve az EBH valamely képviselőjét is –, hogy ad hoc jelleggel vegyenek részt a közös plenáris testület, illetve az egységes szanálási mechanizmus vagy az európai betétbiztosítási rendszer plenáris testületének ülésén.
 - (4) A Testület biztosítja a közös plenáris testület vagy a plenáris testület ülésének titkarságát.”
22. Az 52. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„52. cikk

A döntéshozatali folyamatra vonatkozó általános rendelkezések

- (1) A Testület közös plenáris testülete, illetve az egységes szanálási mechanizmus vagy az európai betétbiztosítási rendszer plenáris testülete a tagok egyszerű többségével hoz határozatot, amennyiben ez a rendelet másként nem rendelkezik. Minden szavazati joggal rendelkező tagnak egy szavazata van. Szavazategyenlőség esetén az elnök szavazata dönt.
- (2) Az (1) bekezdéstől eltérve az 50. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában és az 50. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett határozatokat, valamint a nemzeti finanszírozási rendszerek 78. cikk szerinti kölcsönössé tételére vonatkozó határozatokat, amelyek az Egységes Szanálási Alap, illetve a Betétbiztosítási Alap rendelkezésére álló pénzügyi eszközök igénybevételére korlátozódnak, a Testület tagjainak a hozzájárulások legalább 30 %-át képviselő egyszerű többségével kell elfogadni. Minden szavazati joggal rendelkező tagnak egy szavazata van. Szavazategyenlőség esetén az elnök szavazata dönt.
- (3) E cikk (1) bekezdésétől eltérve, az 50. cikk (1) bekezdésében vagy az 50a. cikk (1) bekezdésében említett határozatokat, melyek a 71. cikk vagy 74d. cikk szerinti utólagos hozzájárulások révén történő forrásbevonást, a finanszírozási rendszerek közötti, 72. cikk vagy 74f. cikk szerinti önkéntes hitelnyújtást, a 73., 74. vagy 74g. cikk szerinti alternatív finanszírozási forrásokat, valamint a nemzeti finanszírozási rendszerek 78. cikk szerinti kölcsönössé tételét érintik, és amelyek túlmutatnak az Egységes Szanálási Alap vagy a Betétbiztosítási Alap rendelkezésére álló pénzeszközök felhasználásán, a Testület tagjai kétharmados többséggel fogadhatják el, mely többség az Egységes Szanálási Alap teljes mértékben közös felhasználásúvá tételéig, illetve a Betétvédelmi Alap végső célszintjének eléréséig tartó átmeneti időszakban legalább a hozzájárulások 50 %-át képviseli, ezen időszak lejártát követően pedig e határozatokat a testületi tagoknak a hozzájárulások legalább 30 %-át képviselő kétharmados többségével lehet elfogadni. Minden szavazati joggal

rendelkező tagnak egy szavazata van. Szavazategyenlőség esetén az elnök szavazata dönt.

- (4) E cikk (1) bekezdésétől eltérve az 50a. cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett határozatot a Testület tagjainak kétharmados többségével kell meghozni. Minden szavazati joggal rendelkező tagnak egy szavazata van. Szavazategyenlőség esetén az elnök szavazata dönt.

- (5) A Testület elfogadja és közzéteszi eljárási szabályzatát. Az eljárási szabályzat részletesen rendelkezik a szavazás szabályairól és különösen arról, hogy egy tag milyen feltételek mellett járhat el egy másik tag nevében, valamint adott esetben a határozatképesség feltételeiről.”

23. Az 53. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés harmadik albekezdésében a „nemzeti szanálási hatóságok” szövegrész helyébe a „nemzeti szanálási hatóságok vagy kijelölt nemzeti hatóságok” szövegrész kerül, az esetlegesen szükséges nyelvtani módosításokkal;
- b) a (2) bekezdésben a 43. cikk (1) bekezdésének c) pontjára való hivatkozás helyébe a következő szöveg lép: „43. cikk (1) bekezdésének c) pontjában vagy adott esetben a 43. cikk (1) bekezdésének d) pontjában”;
- c) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:
- „(3) A csupán egyetlen részt vevő tagállamban letelepedett, a 2. cikkben említett szervezetről vagy szervezetsoporról, illetve egy betétbiztosítási intézkedésről vagy határozatról folytatott tárgyalások esetében a szóban forgó tagállam által a 43. cikk (1) bekezdésének c) pontja vagy a 43. cikk (1) bekezdésének d) pontja alapján kinevezett érintett tag is részt vesz a tárgyalásokon és a döntéshozatali folyamatban, és az 55. cikk (1) bekezdésében meghatározott szabályok alkalmazandók.”;
- d) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:
- „(5) A Testület 43. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában említett tagjai biztosítják, hogy a Testület különböző összetételű ügyvezetői testületi üléseinek szanálási és betétbiztosítási döntései és intézkedései – különösen az Egységes Szanálási Alap, illetve a Betétbiztosítási Alap igénybevétele tekintetében – következetesek, megfelelőek és arányosak legyenek.”

24. Az 54. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:
- „(1) A Testület ügyvezetői testületi ülésén:
- a) előkészíti a Testület által a közös plenáris testület ülésén vagy az egységes szanálási mechanizmus és az európai betétbiztosítási rendszer plenáris testületének ülésén elfogadandó összes határozatot;
- b) meghoz az e rendelet végrehajtásához szükséges minden határozatot, kivéve, ha ez a rendelet másképp rendelkezik.”;
- b) a (2) bekezdésben az e) pont végén lévő pont helyébe pontosvessző lép, és a bekezdés a következő pontokkal egészül ki:
- „f) meghatározza a finanszírozás összegét a 41l. cikkel összhangban;

- g) meghatározza a kifizetési veszteséget és a veszteségek fedezését a 41o. cikkel összhangban;
- h) dönt a 41q. cikk alapján keletkezett jogai gyakorlásáról.”;
- c) a (3) és (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:
- „(3) A Testület sürgős és indokolt esetben ügyvezetői testületi ülésén bizonyos ideiglenes határozatokat hozhat a Testület közös plenáris testületének vagy az Egységes Szanálási Mechanizmus és az európai betétbiztosítási rendszer plenáris testületének nevében, különösen igazgatási kérdésekben, ideértve a költségvetési kérdéseket is.
- (4) A Testület ügyvezetői testülete tájékoztatja a Testület közös plenáris testületét vagy az Egységes Szanálási Mechanizmus és az európai betétbiztosítási rendszer plenáris testületét a szanálási vagy betétbiztosítási ügyekben általa hozott határozatokról.”
25. Az 56. cikk a következőképpen módosul:
- a) az (1) bekezdésben:
- i. az a) pont helyébe a következő szöveg lép:
- „a) a Testület munkájának előkészítése a közös plenáris, plenáris és ügyvezetői testületi ülésekre, valamint az ülések összehívása és elnöklése;”;
- ii. a g) pontban a „szanálási tevékenységeiről” szövegrész helyébe a „szanálási és betétbiztosítási tevékenységeiről” szövegrész kerül, az esetlegesen szükséges nyelvtani módosításokkal;
- b) a (4) bekezdés első mondatában a „bankok szanálása” szövegrész helyébe a „bankok szanálása és a betétbiztosítás” szövegrész kerül, az esetlegesen szükséges nyelvtani módosításokkal.
26. Az 58. cikk (3) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:
- „(3) A költségvetés három részből áll: az I. rész a Testület igazgatására, a II. rész az Egységes Szanálási Alap, a III. rész a Betétbiztosítási Alap kezelésére vonatkozik.”
27. Az 59. cikk (3) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:
- „(3). Ez a cikk nem érinti a nemzeti szanálási hatóságoknak, a részt vevő betétbiztosítási rendszereknek és a kijelölt hatóságoknak azt a jogát, hogy a nemzeti joggal összhangban díjakat vessenek ki az (1) és (2) bekezdésben említettekhez hasonló jellegű igazgatási költségeik tekintetében, beleértve a Testülettel való együttműködés és a Testületnek történő segítségnyújtás költségeit.”
28. A rendelet a következő 60a. cikkel egészül ki:

„60a. cikk

A költségvetés III. része

- (1) A költségvetés III. részének bevételei elsősorban az alábbiakat tartalmazzák:
- a) a részt vevő betétbiztosítási rendszerekhez csatlakozott intézmények által a 74c. és 74d. cikkel összhangban fizetett hozzájárulások;

- b) a részt nem vevő tagállamokban működő egyéb betétbiztosítási rendszerektől a 74f. cikkel összhangban kapott kölcsönök;
 - c) pénzügyi vállalkozásoktól vagy egyéb harmadik felektől a 74g. cikkel összhangban kapott kölcsönök;
 - d) a Betétbiztosítási Alap tulajdonában lévő összegek 75. cikkel összhangban eszközölt befektetéséből befolyó hozam;
 - e) a részt vevő betétbiztosítási rendszerek által a 41o. cikkel összhangban visszafizetett finanszírozás.
- (2) A költségvetés III. részének kiadásai elsősorban az alábbiakat tartalmazzák:
- a) a részt vevő betétbiztosítási rendszereknek a 41a., 41d. vagy 41h. cikk szerinti célokra biztosított finanszírozás;
 - b) a 75. cikkel összhangban megvalósított befektetések;
 - c) a részt nem vevő tagállamokban működő egyéb betétbiztosítási rendszerektől a 74f. cikkel összhangban kapott kölcsönökre fizetett kamatok;
 - d) pénzügyi vállalkozásoktól vagy egyéb harmadik felektől a 74g. cikkel összhangban kapott kölcsönökre fizetett kamatok.”
29. A 61. cikk (2) bekezdésében a „plenáris testülete” szövegrész helyébe a „közös plenáris testülete” szövegrész kerül;
30. A 63. cikk (8) bekezdésében a „plenáris testülete” szövegrész helyébe a „közös plenáris testülete” szövegrész kerül.
31. A 65. cikk a következőképpen módosul:
- a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:
 „(1) A 2. cikk (1) bekezdésében, illetve a 2. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett szervezetek e rendeletnek és az e cikk (5) bekezdése értelmében elfogadott, hozzájárulásokról szóló felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak megfelelően hozzájárulnak a Testület költségvetésének I. részéhez.”;
 - b) az (5) bekezdés a) pontjának helyébe a következő szöveg lép:
 „a) a hozzájárulások típusa, azok felhasználási területei – figyelembe véve a Testületnek az egységes szanálási mechanizmus és az európai betétbiztosítási rendszer céljaival kapcsolatos e rendelet szerinti különböző feladatait –, valamint a hozzájárulások összegének kiszámítási és befizetési módja;”.
32. A III. rész V. címe 2. fejezetének címe helyébe az „Az Egységes Szanálási Alap és a Betétbiztosítási Alap” cím lép.
33. A III. rész V. címe 2. fejezete 1. szakaszának címe helyébe az „Az Egységes Szanálási Alap létrehozása” cím lép.
34. A III. rész V. címének 2. fejezete a következő szakasszal egészül ki:

„1A. SZAKASZ A BETÉTBIZTOSÍTÁSI ALAP LÉTREHOZÁSA

74a. cikk

Általános rendelkezések

- (1) E rendelettel létrejön a Betétbiztosítási Alap. A Betétbiztosítási Alapot a részt vevő betétbiztosítási rendszerekhez csatlakozott hitelintézetek Testületnek fizetett hozzájárulásaiból kell feltölteni. A hozzájárulásokat a részt vevő betétbiztosítási rendszerek számítják ki és számlázzák ki a Testület nevében.
- (2) A Testület a Betétbiztosítási Alapot csak a részt vevő betétbiztosítási rendszerek finanszírozására és veszteségeik fedezésére használhatja az 1. cikk (2) bekezdésében meghatározott különböző szakaszokban, összhangban az európai betétbiztosítási rendszer 6. cikkben említett céljaival és elveivel. Az Alap kiadásaiért és veszteségéért sem az uniós költségvetés, sem a nemzeti költségvetések semmilyen körülmények között nem tehetők felelőssé.
- (3) A Betétbiztosítási Alap a Testület tulajdonában van. A tagállamok költségvetési felelőssége semmilyen körülmények között nem terjed ki a Testület e rendelet szerinti tevékenységeinek finanszírozására.

74b. cikk

A Betétbiztosítási Alap célszintjei

- (1) A viszontbiztosítási időszak végére a Betétbiztosítási Alap rendelkezésére álló pénzügyi eszközöknek el kell érniük a részt vevő betétbiztosítási rendszerek által a 2014/49/EU irányelv 10. cikke (2) bekezdésének első albekezdésével összhangban elérendő minimális célszintek összege négykilencede 20 %-ának megfelelő kezdeti célszintet.
- (2) Az együttbiztosítási időszak végére a Betétbiztosítási Alap rendelkezésére álló pénzügyi eszközöknek el kell érniük azon minimális célszintek összegét, amelyeket a részt vevő betétbiztosítási rendszereknek a 2014/49/EU irányelv 10. cikke (2) bekezdésének első albekezdése értelmében el kell érniük.
- (3) A viszontbiztosítási és az együttbiztosítási időszakban a Betétbiztosítási Alaphoz befizetendő, a 74c. cikk szerint kiszámított hozzájárulásokat az adott célszint eléréséig időben a lehető legegyszerűsebben kell elosztani.
- (4) Ha egyszer a Betétbiztosítási Alap már elérte a (2) bekezdésben meghatározott célszintet, és ezt követően a rendelkezésére álló pénzügyi eszközök a célszint kevesebb mint kétharmadára csökkennek, a 74c. cikk szerint kiszámított hozzájárulásokat úgy kell meghatározni, hogy a célszintet hat éven belül el lehessen érni.
- (5) A 93. cikknek megfelelően a Bizottságot fel kell hatalmazni felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására az alábbiak részletes meghatározása érdekében:
 - a) a Betétbiztosítási Alapba irányuló, a (2) bekezdés szerint kiszámított hozzájárulásoknak az időszak során történő elosztására vonatkozó feltételek;
 - b) a (4) bekezdésben meghatározott éves hozzájárulások megállapítására vonatkozó feltételek.

74c. cikk
Előzetes hozzájárulások

- (1) A viszontbiztosítási és az együttbiztosítási időszak alatt minden évben a Testület – az EKB-vel és az illetékes nemzeti hatósággal folytatott konzultációt követően és szoros együttműködésben a részt vevő betétbiztosítási rendszerekkel és a kijelölt hatóságokkal – meghatározza az egyes részt vevő betétbiztosítási rendszerek számára az előzetes hozzájárulások teljes összegét, amelyet az adott részt vevő betétbiztosítási rendszerhez csatlakozott hitelintézetektől a 74b. cikkben előírt célszintek elérése céljából beszedhet. A hozzájárulások teljes összege nem haladhatja meg a 74b cikk (1) és (2) bekezdésében előírt célszinteket.

- (2) A viszontbiztosítási időszakban az egyes részt vevő betétbiztosítási rendszerek – a Testület által az (1) bekezdés szerint meghatározott teljes összeg alapján – számítják ki a hozzájuk csatlakozott egyes hitelintézetek hozzájárulását. Ennek során alkalmazzák az (5) bekezdés második albekezdésével összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktussal megállapított kockázatalapú módszert.

A viszontbiztosítási időszakot követően a Testület maga számítja ki a részt vevő betétbiztosítási rendszerekhez csatlakozott egyes hitelintézetek hozzájárulását. A Testület alkalmazza az (5) bekezdés harmadik albekezdésével összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktussal megállapított kockázatalapú módszert.

Az európai betétbiztosítási rendszer valamennyi szakaszában a részt vevő betétbiztosítási rendszerek számlázzák ki a Testület nevében az egyes hitelintézetek éves hozzájárulását. A hitelintézetek a kiszámlázott összeget közvetlenül a Testületnek fizetik meg. A hozzájárulás minden év május 31-én esedékes.

- (3) A 2. cikk (2) bekezdésében említett egyes hitelintézetektől szabályszerűen átvett hozzájárulásokat e szervezetek részére nem fizetik vissza.

- (4) A részt vevő betétbiztosítási rendszerekhez csatlakozott hitelintézetek által a Betétbiztosítási Alapba e cikkel összhangban fizetett hozzájárulások beleszámítanak a részt vevő betétbiztosítási rendszerek által a 2014/49/EU irányelv 10. cikke (2) bekezdésének első albekezdésével összhangban elérendő minimális célszintekbe. Amennyiben a részt vevő betétbiztosítási rendszer 2024. július 3-ig, vagy egy későbbi időpontig teljesíti a 41j. cikkben meghatározott finanszírozási pályát és a hozzá csatlakozó hitelintézetek maradéktalanul megfizették a Betétbiztosítási Alapnak 2024. július 3-ig járó előzetes hozzájárulásokat, ezek a hozzájárulások képezik a célszint elérése céljából a 2014/49/EU irányelv 10. cikke (2) bekezdésének első albekezdésével összhangban fizetendő hozzájárulás teljes összegét.

A tagállamok előírhatják, hogy a részt vevő betétbiztosítási rendszerek a hozzájuk csatlakozott hitelintézetek által fizetendő előzetes hozzájárulások szintjének meghatározásakor figyelembe vehetik a Betétbiztosítási Alapba fizetett hozzájárulásokat, illetve rendelkezésére álló pénzügyi eszközökből visszatérítést adhatnak ezeknek a hitelintézeteknek olyan mértékben, amennyivel a betétbiztosítási rendszer az adott időpontban túllépi a 41j. cikkben meghatározott összegeket.

- (5) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 93. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a hozzájárulások kiszámítására szolgáló kockázatalapú módszer részletes meghatározása érdekében, összhangban e cikk (2) bekezdésével.

A Bizottság elfogad egy felhatalmazáson alapuló jogi aktust, amely meghatározza a részt vevő betétbiztosítási rendszereknek és – a viszontbiztosítási időszakban – a

Betétbiztosítási Alapnak fizetendő hozzájárulások kiszámítására szolgáló módszert. Ebben a felhatalmazáson alapuló jogi aktusban a számítás alapja a biztosított betétek összege és az egyes hitelintézetnek által viselt kockázat mértéke az ugyanazon részt vevő betétbiztosítási rendszerhez csatlakozott összes egyéb hitelintézethez viszonyítva.

A Bizottság elfogad egy második felhatalmazáson alapuló jogi aktust, amely meghatározza a részt vevő betétbiztosítási rendszereknek az együttbiztosítási időszaktól kezdve fizetendő hozzájárulások kiszámítására szolgáló módszert. Ebben a második felhatalmazáson alapuló jogi aktusban a számítás alapja a biztosított betétek összege és az egyes hitelintézetnek által viselt kockázat mértéke a 2. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett összes egyéb hitelintézethez viszonyítva.

Mindkét felhatalmazáson alapuló jogi aktusnak tartalmaznia kell a számítási képletet, a fajlagos mutatókat, a tagok kockázati osztályait, az egyes kockázati osztályokhoz rendelt kockázati súlyozások küszöbértékeit és az egyéb szükséges elemeket. A kockázat szintjének értékelése az alábbi feltételek alapján történik:

- a) az intézmény veszteségviselő képességének szintje;
- b) az intézmény rövid és hosszú távú kötelezettségek teljesítésére vonatkozó képessége;
- c) az intézmény finanszírozási forrásainak, valamint tehermentes magas likviditású eszközeinek stabilitása és változatossága;
- d) az intézmény eszközeinek minősége;
- e) az intézmény üzleti modellje és igazgatása;
- f) az intézmény eszközei megterheltségének mértéke.

74d. cikk

Rendkívüli utólagos hozzájárulások

- (1) Ha a viszontbiztosítási időszak után a rendelkezésre álló pénzügyi eszközök nem elegendőek a Betétbiztosítási Alap kifizetési esemény után történő igénybevétele kapcsán felmerült veszteségek, költségek vagy egyéb kiadások fedezéséhez, a hiányzó összegek fedezésére rendkívüli utólagos hozzájárulások beszedésére kerül sor a részt vevő betétbiztosítási rendszerekhez csatlakozott hitelintézetektől. A (2) és (3) bekezdéstől eltérve, a beszedésre kerülő utólagos hozzájárulások összegének meg kell egyeznie a rendelkezésre álló pénzügyi eszközök hiányával, de nem haladhatja meg az európai betétbiztosítási rendszer hatálya alá tartozó valamennyi hitelintézet összes biztosított betéteinek a Bizottság által az (5) bekezdéssel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktussal meghatározott maximális arányát.
- (2) A Testület maga számítja ki az egyes részt vevő betétbiztosítási rendszerekhez csatlakozott egyes hitelintézetek hozzájárulását. Alkalmaznia kell a Bizottság által a 74c. cikk (5) bekezdésének harmadik albekezdésével összhangban, felhatalmazáson alapuló jogi aktussal meghatározott kockázat-alapú módszert.

A 74c. cikk (2) bekezdésének harmadik albekezdését hasonlóan alkalmazni kell.
- (3) A Testület saját kezdeményezésre, az érintett illetékes hatósággal való egyeztetést követően vagy az érintett illetékes hatóság javaslata alapján a (4) bekezdésben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak megfelelően részlegesen vagy

teljesen haladékot adhat egy intézménynek a rendkívüli utólagos hozzájárulások megfizetésére, amennyiben arra az intézmény pénzügyi helyzetének megóvása érdekében szükség van. Ilyen haladék legfeljebb hat hónapos időtartamra adható, azonban az intézmény kérésére megújítható. Az e bekezdés szerint elhalasztott hozzájárulást később, egy olyan időpontban kell befizetni, amikor a kifizetés már nem veszélyezteti az intézmény pénzügyi helyzetét.

- (4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 93. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az (1) bekezdésben említett éves limitek és azon körülmények és feltételek meghatározása céljából, amelyek fennállása esetén a 2. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett szervezet általi utólagos hozzájárulásokra az e cikk (3) bekezdése szerint részleges vagy teljes haladék alkalmazható.

74e. cikk

Az e rendelet szerinti határozatok végrehajtása

- (1) A részt vevő betétbiztosítási rendszer megteszi a szükséges intézkedéseket az e rendeletben említett határozatok végrehajtására.

E rendeletre figyelemmel a részt vevő betétbiztosítási rendszer a nemzeti jogban meghatározott feltételeknek megfelelően gyakorolja a 2014/49/EU irányelvet átültető nemzeti jogszabályok szerinti hatásköreit. A részt vevő betétbiztosítási rendszer teljes körűen tájékoztatja a Testületet az említett hatáskörök gyakorlásáról.

- (2) Ha a részt vevő betétbiztosítási rendszer nem alkalmazta a Testület e rendelet értelmében hozott határozatát vagy nem tett eleget annak, vagy olyan módon alkalmazta azt, amely veszélyezteti az európai betétbiztosítási rendszer hatékony alkalmazását és e rendelet céljait, a Testület elrendelheti a részt vevő betétbiztosítási rendszernek a szóban forgó határozatnak való megfeleléséhez szükséges intézkedések elfogadását.
- (3) Ha a részt vevő betétbiztosítási rendszer határozatot címzett a hozzá csatlakozott hitelintézethez, beleértve a hozzájárulások kiszámlázását, és ezt a határozatot a hitelintézet szándékosan vagy gondatlanságból nem teljesíti, a Testület a 38. cikknek megfelelően a hitelintézetre bírságot kiszabó határozatot hoz.

74f. cikk

Önkéntes hitelnyújtás és hitelfelvétel a részt nem vevő betétbiztosítási rendszerek tekintetében

- (1) A Testület a részt nem vevő tagállamokon belüli betétbiztosítási rendszerektől hitelnyújtást kérelmez a Betétbiztosítási Alap javára, amennyiben:
- a) a 74c. cikkel összhangban beszedett összegek nem fedezik a Betétbiztosítási Alap szanálási intézkedések keretében történő igénybevétele kapcsán felmerült veszteségeket, költségeket vagy egyéb kiadásokat;
 - b) a 74d. cikkben előírt rendkívüli utólagos hozzájárulások nem állnak azonnal rendelkezésre;
 - c) a 74g. cikkben előírt alternatív források nem állnak azonnal, ésszerű feltételek mellett rendelkezésre.
- (2) E kérelemről a betétbiztosítási rendszerek a 2014/49/EU irányelv 12. cikkével összhangban döntenek.

- (3) A Testület kérés esetén a részt nem vevő tagállamokon belüli egyéb betétbiztosítási rendszerek részére történő hitelnnyújtás mellett dönthet. A 2014/49/EU irányelv 12. cikkét a hitelfeltételek tekintetében is hasonlóképpen alkalmazni kell.

74g. cikk

Alternatív finanszírozási források

- (1) A Testület a finanszírozás költségének optimalizálása és jó hírnevének megőrzése szempontjából a legmegfelelőbb időpontban szerződést köthet a Betétbiztosítási Alap javára történő hitelfelvétel vagy más típusú pénzügyi támogatás igénybevétele céljából jobb pénzügyi feltételeket kínáló intézményekkel, pénzügyi vállalkozásokkal vagy egyéb harmadik felekkel. Az ilyen hitelfelvételből származó bevételt a Testület kizárólag arra használja fel, hogy teljesítse a részt vevő betétbiztosítási rendszerek felé fennálló fizetési kötelezettségét abban az esetben, ha a 74c. és 74d. cikkel összhangban beszedett összegek nem azonnal hozzáférhetők, vagy nem fedezik a Betétbiztosítási Alaptól kifizetési eseményekkel kapcsolatban igényelt összegeket.
- (2) Az (1) bekezdésben említett hitelt, illetve más típusú pénzügyi támogatásokat a 74c. és 74d. cikknek megfelelően teljes egészében vissza kell fizetni.
- (3) Az (1) bekezdésben meghatározott hitelfelvétel igénybevétele során felmerült költségek a Testület költségvetésének III. részét terhelik, nem pedig az uniós költségvetést vagy a részt vevő tagállamokat.
- (4) A Testület a 75. cikkel összhangban a hitelfelvételből származó bevételek befektetése mellett dönthet annak érdekében, hogy megóvja azok valós értékét.”;
35. a III. rész V. címe 2. fejezete 2. szakaszának címe helyébe „Az Egységes Szanálási Alap és a Betétbiztosítási Alap kezelése” cím lép.
36. A 75. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„75. cikk

Befektetések

- (1) A Testület e rendeletnek megfelelően, valamint a (4) bekezdés szerint elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal összhangban kezeli az Egységes Szanálási Alapot és a Betétbiztosítási Alapot.
- (2) A szanálás alatt álló intézménytől vagy áthidaló intézménytől kapott összegek, a kamatok és a befektetések utáni egyéb jövedelmek, valamint bármely más jövedelem kizárólagos kedvezményezettje az Egységes Szanálási Alap és a Betétbiztosítási Alap.
- (3) A Testület az e cikk (4) bekezdése szerint elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban előírt körültekintő és biztonságos befektetési stratégiával rendelkezik, és az Egységes Szanálási Alapban és a Betétbiztosítási Alapban tartott összegeket tagállamok vagy kormányközi szervezetek által vállalt kötelezettségekbe, vagy nagy hitelképességgel bíró, magas likviditású eszközökbe fekteti be, figyelembe véve az 575/2013/EU rendelet 460. cikkében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktust és az említett rendelet egyéb kapcsolódó rendelkezéseit. A befektetéseknek ágazati szempontból, földrajzilag és arányait tekintve kellőképp diverzifikálnak kell lenniük. A befektetések hozamát az Egységes Szanálási Alap és a Betétbiztosítási Alap javára kell jóváírni.

- (4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 93. cikkben meghatározott eljárásnak megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az Egységes Szanálási Alap és a Betétbiztosítási Alap kezelésére vonatkozó részletes szabályok, valamint a befektetési stratégiájukra vonatkozó általános elvek és kritériumok megállapítása céljából.”

37. A rendelet a következő 77a. cikkel egészül ki:

„77a. cikk

A Betétbiztosítási Alap igénybevétele

- (1) A viszontbiztosítási időszakban a Testület a Betétbiztosítási Alapot a 41a. cikk (2) bekezdésével összhangban finanszírozás biztosítására és a 41a. cikk (3) bekezdésével összhangban a többletveszteség egy részének fedezésére használja.
- (2) Az együttbiztosítási időszak alatt és azt követően a Testület a Betétbiztosítási Alapot a 41d. cikk (2) bekezdésével és a 41h. cikk (2) bekezdésével összhangban finanszírozás biztosítására és a 41d. cikk (3) bekezdésével a 41h. cikk (3) bekezdésével összhangban a veszteség fedezésére használja.
- (3) A Betétbiztosítási Alapnak a részt vevő betétbiztosítási rendszerhez csatlakozott hitelintézet tekintetében történő igénybevétele attól függ, hogy ez a hitelintézet megfelel-e a részt vevő betétbiztosítási rendszer tagjaként rá háruló, az e rendeletben és a 2014/49/EU irányelvben meghatározott kötelezettségeknek.”;

38. a III. rész VI. címe 81. cikke (4) bekezdésében, 83. cikke (2) és (3) bekezdésében, 87. cikke (4) bekezdésében, valamint 88. cikke (2) és (6) bekezdésében a „nemzeti szanálási hatóság” szövegrész helyébe a „nemzeti szanálási hatóság, adott esetben a részt vevő betétbiztosítási rendszer vagy a kijelölt hatóságok” szövegrész kerül, és a „nemzeti szanálási hatóságok” szövegrész helyébe a „nemzeti szanálási hatóságok, adott esetben a részt vevő betétbiztosítási rendszer vagy a kijelölt hatóságok” szövegrész kerül.

39. A 93. cikk a következőképpen módosul:

- a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A 19. cikk (8) bekezdésében, a 65. cikk (5) bekezdésében, a 69. cikk (5) bekezdésében, a 71. cikk (3) bekezdésében, a 74b. cikk (5) bekezdésében, a 74c. cikk (5) bekezdésében, a 74d. cikk (4) bekezdésében és a 75. cikk (4) bekezdésében említett felhatalmazás a 99. cikkben említett vonatkozó időpontoktól kezdődő határozatlan időtartamra szól.”;

- b) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 19. cikk (8) bekezdésében, a 65. cikk (5) bekezdésében, a 69. cikk (5) bekezdésében, a 71. cikk (3) bekezdésében, a 74b. cikk (5) bekezdésében, a 74c. cikk (5) bekezdésében, a 74d. cikk (4) bekezdésében és a 75. cikk (4) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.”;

- c) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) A 19. cikk (8) bekezdése, a 65. cikk (5) bekezdése, a 69. cikk (5) bekezdése, a 71. cikk (3) bekezdése, a 74b. cikk (5) bekezdése, a 74c. cikk (5) bekezdése, a 74d. cikk (4) bekezdése és a 75. cikk (4) bekezdése értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az értesítést követő három hónapos időtartamon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt kifogást felhatalmazáson alapuló jogi aktus, vagy ha az Európai Parlament és a Tanács az időtartam leteltét megelőzően egyaránt arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem emel kifogást. Ezen időtartam az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére három hónappal meghosszabbodik.”

40. A 99. cikk a következő (5a) bekezdéssel egészül ki:

„(5a) A (2) bekezdéstől eltérve, az 1. cikk (2) bekezdését, a IIa. részt és a III. részt, az V. cím 2. fejezetének 1a. szakaszát *[illessze be e rendelet hatálybalépésének dátumát]*-tól/-től kell alkalmazni.”

41. Az „Alap” szó helyébe az „Egységes Szanálási Alap” szavak lépnek az egész 806/2014/EU rendeletben.

2. cikk

Ez a rendelet az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, -án/-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

PÉNZÜGYI KIMUTATÁS

1. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS FŐBB ADATAI

- 1.1. A javaslat/kezdeményezés címe
- 1.2. A tevékenységalapú irányítás / tevékenységalapú költségvetés-tervezés keretébe tartozó érintett szakpolitikai terület(ek)
- 1.3. A javaslat/kezdeményezés típusa
- 1.4. Célkitűzés(ek)
- 1.5. A javaslat/kezdeményezés indoklása
- 1.6. Az intézkedés és a pénzügyi hatás időtartama
- 1.7. Tervezett irányítási módszer(ek)

2. IRÁNYÍTÁSI INTÉZKEDÉSEK

- 2.1. A nyomon követésre és a jelentéstételre vonatkozó rendelkezések
- 2.2. Irányítási és kontrollrendszer
- 2.3. A csalások és a szabálytalanságok megelőzésére vonatkozó intézkedések

3. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS BECSÜLT PÉNZÜGYI HATÁSA

- 3.1. A többéves pénzügyi keret mely fejezetét/fejezeteit és a költségvetés mely kiadási tételét/tételeit érintik a kiadások?
- 3.2. A kiadásokra gyakorolt becsült hatás
 - 3.2.1. *A kiadásokra gyakorolt becsült hatás összegzése*
 - 3.2.2. *Az operatív előirányzatokra gyakorolt becsült hatás*
 - 3.2.3. *Az igazgatási előirányzatokra gyakorolt becsült hatás*
 - 3.2.4. *A jelenlegi többéves pénzügyi kerettel való összeegyeztethetőség*
 - 3.2.5. *Harmadik felek részvétele a finanszírozásban*

3.3. A bevételre gyakorolt becsült hatás

PÉNZÜGYI KIMUTATÁS

6. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS FŐBB ADATAI

6.1. A javaslat/kezdemenyezés címe

Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a 806/2014/EU rendeletnek az európai betétbiztosítási rendszer létrehozása érdekében történő módosításáról

6.2. A tevékenységalapú irányítás / tevékenységalapú költségvetés-tervezés keretében tartozó érintett szakpolitikai terület(ek)¹⁴

Pénzügyi szolgáltatások és tőkepiacok.

A pénzügyi stabilitás, a pénzügyi szolgáltatások és a tőkepiaci unió szakpolitikai stratégiája és koordinálása.

A Pénzügyi Stabilitás, a Pénzügyi Szolgáltatások és a Tőkepiaci Unió Főigazgatóságának igazgatása.

6.3. A javaslat/kezdemenyezés típusa

☒ A javaslat/kezdemenyezés **új intézkedésre** irányul

☐ A javaslat/kezdemenyezés **kísérleti projektet / előkészítő intézkedést követő új intézkedésre** irányul¹⁵

☐ A javaslat/kezdemenyezés **jelenlegi intézkedés meghosszabbítására** irányul

☐ A javaslat/kezdemenyezés **új intézkedésnek megfelelően módosított intézkedésre** irányul

6.4. Célkitűzés(ek)

6.4.1. A javaslat/kezdemenyezés által érintett többéves bizottsági stratégiai célkitűzés(ek)

1) A pénzügyi rendszer stabilitásának fenntartása a betétesek bankrendszerbe vetett bizalmának erősítése révén az egész Unióban.

2) A tőke szabad áramlása elé háruló akadályok csökkentése és egyenlő feltételek biztosítása valamennyi hitelintézet részére az Európai Unió egész területén belül.

3) Az államháztartás védelme a hitelintézetek pénzügyi helyzetétől való függésének csökkentése révén.

6.4.2. Konkrét célkitűzés(ek) és a tevékenységalapú irányítás/tevékenységalapú költségvetés-tervezés keretében tartozó érintett tevékenység(ek)

... sz. konkrét célkitűzés

A fenti általános célkitűzésekre figyelemmel a következő konkrét célkitűzések fogalmazhatók meg:

1) A bankunió kiteljesítése az egységes felügyeleti mechanizmust, valamint az egységes szanálási mechanizmust kiegészítő európai betétbiztosítási rendszer elindításával.

¹⁴ Tevékenységalapú irányítás: ABM (Activity Based Management), Tevékenységalapú költségvetés-tervezés: ABB (Activity Based Budgeting).

¹⁵ A költségvetési rendelet 54. cikke (2) bekezdésének a) vagy b) pontja szerint.

2) Betétbiztosítási Alap létrehozása az Egységes Szanálási Testület („Egységes Szanálási Testület” vagy „Testület”) költségvetésén belül, amely segít csillapítani a pénzügyi szolgáltatások uniós belső piacán földrajzilag aszimmetrikusan jelentkező sokkokat, javítva a betétesek védelmét az egész Unióban.

3) Az államháztartás védelme a betétbiztosítás költségeinek az unió összes bankja közötti megosztásával.

A következő rész célkitűzések fogalmazhatók meg:

a) Az első szakaszban (viszontbiztosítási szakasz) a Betétbiztosítási Alap egy bizonyos mértékig finanszírozást nyújt a részt vevő betétbiztosítási rendszereknek, amennyiben a részt vevő betétbiztosítási rendszernek a 2014/49/EU irányelv szerint a betétesek vagy a szanálási hatóság felé fennálló fizetési kötelezettségének teljesítéséhez szükséges pénzügyi eszközök összege meghaladja a pénzügyi forrásai mértékét.

b) A második szakaszban (együttbiztosítási időszak) a Betétbiztosítási Alap fokozatosan növekvő mértékben finanszírozást nyújt a részt vevő betétbiztosítási rendszereknek és megtéríti a veszteségeiket az a) pontban leírt esetben.

c) A harmadik szakaszban (teljes biztosítás) a Betétbiztosítási Alap finanszírozást teljes körű finanszírozást nyújt a részt vevő betétbiztosítási rendszereknek és megtéríti összes veszteségüket az a) pontban leírt esetben.

A tevékenység alapú irányítás / tevékenység alapú költségvetés-tervezés keretében tartozó érintett tevékenység(ek)

Pénzügyi szolgáltatások és tőkepiacok.

A pénzügyi stabilitás, a pénzügyi szolgáltatások és a tőkepiaci unió szakpolitikai stratégiája és koordinálása.

A Pénzügyi Stabilitás, a Pénzügyi Szolgáltatások és a Tőkepiaci Unió Főigazgatóságának igazgatása.

6.4.3. Várható eredmény(ek) és hatás(ok)

- 1) A javaslat jelentősen csökkenti a részt vevő tagállamok államháztartása és az adott tagállamban alapított hitelintézetek közötti kölcsönhatást.
- 2) A javaslat csökkenti a pénzügyi szolgáltatások belső piacának széttöredezettségét, és egyenlő feltételeket biztosít a részt vevő tagállamokban alapított valamennyi hitelintézetnek.
- 3) A javaslat valamennyi részt vevő tagállamban jelentősen növeli a betétbiztosításba vetett bizalmat.

6.4.4. Eredmény- és hatásmutatók

- 1) Csökken a betétek áramlása az olyan részt vevő tagállamokban alapított hitelintézetekből, amelyek államháztartásának megítélése kedvezőtlen, az olyan részt vevő tagállamokban alapított hitelintézetekbe, amelyek államháztartásának megítélése kedvező.
- 2) A betéti kamatban a különböző tagállamokban alapított bankok között jelentkező különbség csökkentése.
- 3) Azon hitelintézetek számbeli és méretbeli növekedése, amelyek tekintetében a részt vevő betétbiztosítási rendszer a betétesek vagy a szanálási hatóság felé fennálló kötelezettségét teljesíteni tudja abban az esetben, ha az adott hitelintézetben elhelyezett betétek nem hozzáférhetőek vagy a hitelintézetet szanálási eljárás alá vonják.

6.5. A javaslat/kezdeményezés indoklása

6.5.1. Rövid vagy hosszú távon kielégítendő szükséglet(ek)

2012-ben a Bizottság bankunió létrehozására hívott fel, amely a gazdasági és költségvetési integrációt célzó hosszabb távú elképzelés részeként szilárd alapokra helyezné a bankszektort és visszaállítaná az euróba vetett bizalmat. A bankuniót a felügyelet európai szintre történő áthelyezésével, az integrált banki válságkezelés és – ami ugyanilyen fontos – a közös betétvédelmi rendszer létrehozásával kell megvalósítani. Míg az első két lépés az egységes felügyeleti mechanizmussal, valamint az egységes szanálási mechanizmussal megvalósult, a közös betétvédelmi rendszer még nem jött létre.

Az öt elnök jelentése és a Bizottság azt követő közleménye világos tervet határozott meg a gazdasági és monetáris unió (GMU) elmélyítésére, beleértve a pénzügyi stabilitási kockázatok további csökkentésére irányuló lépéseket. A bankunió kiteljesítése elengedhetetlen lépés a teljes és szoros GMU megteremtése felé. A közös valuta szempontjából az egységes és teljes mértékben integrált pénzügyi rendszer kulcsfontosságú a monetáris politika hatékony transzmissziója, a kockázatok tagállamok közötti megfelelő diverzifikációja és az euróövezeti bankrendszerrel szembeni általános bizalom érdekében.

Az öt elnök jelentése a teljes értékű banki unió harmadik pilléréként – hosszú távon – konkrétan egy európai betétbiztosítási rendszer létrehozását javasolja a bankfelügyelet mellett, amelyet az egységes felügyeleti mechanizmusra bízta, illetve a banki szanálás mellett, amelyet az Egységes Szanálási Testületre (SRB) bízta.

6.5.2. *Az uniós részvételből adódó többletérték*

Az öt elnök jelentése rámutat, hogy mivel a nemzeti betétbiztosítási rendszereken alapuló jelenlegi modell kiszolgáltatott a jelentős helyi sokkoknak (különösen, ha a tagállami költségvetés és banki ágazat helyzete instabilnak tűnik), a közös betétbiztosítás növelné a jövőbeni válságokkal szembeni ellenálló képességet. A közös rendszer esetében valószínűbb az is, hogy az idők folyamán költségvetési szempontból semleges marad, mint a nemzeti betétbiztosítási rendszerek esetében, mivel a kockázatok szélesebb körben oszlanak meg, és a magán-hozzájárulásokat jóval több pénzügyi intézmény adja össze. Az öt elnök jelentése szerint az európai gazdasági és monetáris unió 1. szakasza részeként köztes lépéseket már most, 2017 közepéig meg kellene tenni, például a viszontbiztosítási mechanizmus formájában. Az európai betétbiztosítási rendszert magánforrásokból, a tagállamok valamennyi részt vevő bankja által fizetett előzetes kockázatalapú díjakból finanszíroznák, és oly módon alakítanák ki, hogy megakadályozzák az erkölcsi kockázatokat.

6.5.3. *Hasonló korábbi tapasztalatok tanulsága*

Kevés publikus információ áll rendelkezésre a nemzeti betétbiztosítási rendszerek személyzetére vonatkozóan. A nemzeti betétbiztosítási rendszerek különböző szervezeti formában működnek és különböző mértékű személyzeti támogatást kapnak pl. a bankszövetségektől vagy a felügyeleti hatóságoktól, illetve különböző mértékben osztanak meg szolgáltatásokat azokkal. A Betétbiztosítók Európai Fóruma által készített felmérés szerint a közvetlen (azaz támogató funkciók nélküli) munkatársak száma 10 és 40 teljes munkaidős egyenérték között mozog.

6.5.4. *Egyéb pénzügyi eszközökkel való összeegyeztethetőség és lehetséges szinergia*

Az egységes felügyeleti mechanizmus 1024/2013/EU tanácsi rendelet, illetve az egységes szanálási mechanizmus 806/2014/EU rendelet által történt megalapítását követően össze kell egyeztetni egyrészt a részt vevő tagállamok bankjainak uniós felügyeletét és szanálását, másrészt a nemzeti betétbiztosítási rendszerek hatékonyságát és hitelességét ugyanezen bankoknak a 2012/49/EU irányelv szerinti csődje esetén. Az európai betétbiztosítási rendszer létrehozása a bankfelügyelet és a szanálás mellett lényeges lépés a teljes értékű bankunió harmadik pillérének kiteljesítése irányában.

Ez a rendeletjavaslat épít a 2014/49/EU irányelv (a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelv) által szabályozott nemzeti betétbiztosítási rendszerek meglévő keretrendszerére. Az európai betétbiztosítási rendszer létrehozása szerves része a betétgaranciák 2014/49/EU irányelv alapján történő további harmonizációs folyamatának. A rendeletjavaslat eredményeként javulna a betétbiztosítási keretrendszernek az európai betétbiztosítási rendszerben részt vevő tagállamokban történő egységes alkalmazása a betétbiztosítási keretrendszerrel kapcsolatos döntéshozatali, ellenőrzési és végrehajtási hatásköröknek az Egységes Szanálási és Betétbiztosítási Testületre (a „Testület”) történő átruházása révén. Ez a megközelítés egyenlő védelmet nyújt a biztosított betéteseknek, és támogatja a belső piac megfelelő működését. Annak érdekében, hogy valamennyi részt vevő tagállam teljes bizalommal legyen a betétek európai betétbiztosítási rendszer általi védelmének minősége és pártatlansága tekintetében, illetve a betétbiztosítás hatékonyságának fokozása érdekében a rendeletjavaslat létrehozza a Betétbiztosítási Alapot. Az Egységes Szanálási Testület szedné be a hozzájárulásokat közvetlenül az intézményektől, illetve igazgatná és kezelné a Betétbiztosítási Alapot.

6.6. Az intézkedés és a pénzügyi hatás időtartama

- ☐ A javaslat/kezdeményezés határozott **időtartamra** vonatkozik
 - ☐ A javaslat/kezdeményezés időtartama: ÉÉÉÉ [HH/NN]-tól/-től ÉÉÉÉ [HH/NN]-ig
 - ☐ Pénzügyi hatás: ÉÉÉÉ-től/-től ÉÉÉÉ-ig
- ☒ A javaslat/kezdeményezés **határozatlan időtartamra** vonatkozik
 - Beindítási időszak: 2017-től/-től 2024-ig
 - azt követően: rendes ütem.

6.7. Tervezett irányítási módszer(ek)¹⁶

- ☐ Bizottság általi **közvetlen irányítás**
 - ☐ a Bizottság szervezeti egységein keresztül, ideértve az uniós küldöttségek személyzetét
 - ☐ végrehajtó ügynökségen keresztül
- ☐ **Megosztott irányítás** a tagállamokkal
- ☐ **Közvetett irányítás**, a végrehajtási feladatokat az alábbiaknak delegálva:
 - ☐ harmadik országok vagy az általuk kijelölt szervek;
 - ☐ nemzetközi szervezetek és ügynökségeik (nevezze meg);
 - ☐ az EBB és az Európai Beruházási Alap;
 - ☒ a költségvetési rendelet 208. és 209. cikkében említett szervek;
 - ☐ közjogi szervek;
 - ☐ magánjog alapján működő, közfeladatot ellátó szervek, olyan mértékben, amennyiben megfelelő pénzügyi garanciákat nyújtanak;
 - ☐ a valamely tagállam magánjoga alapján működő, köz- és magánszféra közötti partnerség végrehajtásával megbízott és megfelelő pénzügyi garanciákat nyújtó szervek;
 - ☐ az EUSZ V. címének értelmében a KKBP terén konkrét fellépések végrehajtásával megbízott, és a vonatkozó alapjogi aktusban meghatározott személyek.

¹⁶ Az egyes irányítási módszerek ismertetése, valamint a költségvetési rendeletre való megfelelő hivatkozások megtalálhatók a Költségvetési Főigazgatóság honlapján: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

7. IRÁNYÍTÁSI INTÉZKEDÉSEK

7.1. A nyomon követésre és a jelentéstételre vonatkozó rendelkezések

A rendelet 45. cikke előírja, hogy a Testület elszámolással tartozik az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak a rendelet végrehajtása tekintetében és többek között évente jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, a Bizottságnak és az Európai Számvevőszéknek az e rendelettel rá ruházott feladatok végrehajtásáról.

7.2. Irányítási és kontrollrendszer

7.2.1. Felismert kockázat(ok)

A javaslat nem jelent új kockázatokat a költségvetési előirányzatok jogszerű, gazdaságos, hatékony és eredményes felhasználása tekintetében.

A belső kockázatkezelési rendszernek azonban figyelembe kell vennie az Egységes Szanálási Testület finanszírozási mechanizmusának különleges jellegét. Az Unió által létrehozott számos más szervtől eltérően a Testület által nyújtott szolgáltatások finanszírozása kizárólag pénzügyi intézmények által történik.

A Testület lesz felelős a Betétbiztosítási Alap irányításának biztosításáért. Ezzel összefüggésben ki kell dolgozni és meg kell valósítani a belső kontroll eljárásrendszerét.

7.2.2. A működő belső kontrollrendszerrel kapcsolatos információk

A belső kontrollrendszer keretének és szabályainak követnie kell a Bizottság által létrehozott egyéb hatóságok által alkalmazott mintát. Ez alól kivételt jelent az Egységes Szanálási Alap irányítása, amelyhez külön szabályrendszer létrehozására van szükség.

7.2.3. Az ellenőrzések költsége és haszna, a várt hibaarány értékelése

A belső kontrollt be kell illeszteni a Testület azon eljárásaiba, amelyek hatáskörének ellátása és a rá ruházott feladatok végrehajtása szempontjából relevánsak. Az említett eljárások költsége nem haladhatja meg az általuk a lényeges hibák elkerülése terén elérhető hasznot.

7.3. A csalások és a szabálytalanságok megelőzésére vonatkozó intézkedések

A rendelet megállapítja, hogy a részt vevő betétbiztosítási rendszerre nem terjed ki az európai betétbiztosítási rendszer által biztosított fedezet a viszontbiztosítási, együttbiztosítási vagy a teljes biztosítási szakaszban, ha a részt vevő betétbiztosítási rendszer vagy az adott tagállam bármely más illetékes hatósága nem tesz eleget a rendelet vagy a betétbiztosítási rendszerekről szóló 2014/49/EU irányelv szerinti kötelezettségeinek.

A csalás, vesztegetés és egyéb jogellenes tevékenységek elleni fellépés érdekében a Testület vonatkozásában is megszorítás nélkül alkalmazandók az Európai Csaláselleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról szóló, 1999. május 25-i 1073/1999/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet előírásai.

A Testület csatlakozik az Európai Csaláselleni Hivatal (OLAF) belső vizsgálatairól szóló, az Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa és az Európai Községek Bizottsága között létrejött, 1999. május 25-i intézményközi megállapodáshoz, és

haladéktalanul meghozza a Testület egész személyzetére vonatkozó megfelelő rendelkezéseket.

A finanszírozási határozatokban és a megállapodásokban, valamint a belőlük következő végrehajtási aktusokban kifejezetten ki kell kötni, hogy a Számvevőszék és az OLAF szükség esetén helyszíni ellenőrzésnek vetheti alá a Testület által kifizetett pénzeszszegek kedvezményezettjeit, valamint a személyzet azon tagjait, akik az említett pénzeszszegek allokációjáért felelnek.

A rendelet 61–66. cikke meghatározza a Testület költségvetésének végrehajtására és ellenőrzésére vonatkozó rendelkezéseket és az alkalmazandó pénzügyi szabályokat.

8. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS BECSÜLT PÉNZÜGYI HATÁSA

Az alábbi elemzés becsléseket tartalmaz a Testület és igazgatása általános költségeire vonatkozóan. Az uniós költségvetést várhatóan nem terhelik költségek, mivel a Testület kiadásait teljes mértékben az európai betétvédelmi rendszer által biztosított körülbelül 6 000 pénzügyi intézmény finanszírozza. A számítási módszer a méreten fog alapulni, és felhatalmazáson alapuló jogi aktus fogja meghatározni 2016-ban. A következetesség érdekében ugyanazt a módszert kell alkalmazni az európai betétbiztosítási rendszer keretein belül.

A Testület feladatköre a betétbiztosítás tekintetében korlátozva lesz. Az európai betétbiztosítási rendszer a következő három szakaszban fog kialakulni: i. viszontbiztosítás, ii. együttbiztosítás és iii. teljes biztosítás. A Testület valamennyi szakaszban értékeli, hogy a kérelmet benyújtó betétbiztosítási rendszer megfelel-e a 2012/49/EU irányelv rendelkezéseinek, különösen hogy felépítette-e a nemzeti alapot. A Testület szanálással kapcsolatos funkciójától eltérően e döntésnek nincs mérlegelési eleme, mivel a részt vevő betétbiztosítási rendszer betétesek felé fennálló fizetési (kártérítési) kötelezettségét, illetve a szanálási hatóság felé fennálló fizetési (szanáláshoz való hozzájárulási) kötelezettségét közigazgatási hatóság vagy bíróság állapítja meg.

Az első szakaszban a Testület értékeli a viszontbiztosítási kérelmeket, és biztosítja a szükséges finanszírozást a nemzeti betétbiztosítási rendszernek a kártalanítási összeghatár keretein belül történő kártalanításához. A feladatok ugyanazok maradnak az együttbiztosítási szakaszban is, de azonos feltételek mellett nagyobb számú potenciális esetre lehet számítani, mivel a biztosítási fedezetre való jogosultság előfeltételei kevésbé szigorúak a viszontbiztosítási időszakhoz képest. A teljes biztosítási szakaszban a Testület feladatai jelentősen megnövekednének. Amellett, hogy válaszolnia kell a kártalanítási igényekre, a Testületnek ki kell számítania és be kell szednie az egyes bankok hozzájárulásait és irányítania kell az Európai Betétbiztosítási Alapot is. Ezek a feladatok hasonlóak az egységes szanálási mechanizmus keretében ellátandó feladatokhoz. Ezért jelentős méretgazdaságossági hatásra lehet számítani, és a feladatok mennyiségének növekedése nem eredményez arányosan nagyobb emberierőforrás-igényt.

A betétbiztosítási rendszer személyi állományának nagysága a beavatkozások körétől függ. Egyes betétbiztosítási rendszereknek lehetőségük van pénzeszközeiket olyan intézkedésekre használni, amelyek megakadályozzák az intézmények csődjét, pl. a kifizetési események elkerülése révén. Az ilyen lehetőséggel rendelkező betétbiztosítási rendszereknek szélesebbek a kockázatellenőrzési és irányítási képességei is, mint azoknak a betétbiztosítási rendszereknek, amelyek inkább csak egy „kifizető dobozként” szolgálnak a betétesek kártalanítására. Az európai

betétbiztosítási rendszer hatálya arra korlátozódna, hogy ilyen kifizető dobozként pénzügyi támogatást nyújtson a nemzeti betétbiztosítási rendszereknek.

Kevés publikus információ áll rendelkezésre a nemzeti betétbiztosítási rendszerek személyi állományára vonatkozóan. A Betétbiztosítók Európai Fóruma által készített felmérés szerint a közvetlen (támogató funkciók nélküli) munkatársak száma az európai betétbiztosítási rendszerhez hasonló funkciókkal rendelkező betétbiztosítási rendszerek esetében 10 és 40 teljes munkaidős egyenérték között mozog.

Tekintettel az európai betétbiztosítási rendszer korlátozott, de fokozatosan növekvő feladataira, a Bizottság a következő teljes munkaidős személyzetet javasolja közvetlen funkciók ellátására

- A viszontbiztosítási időszak alatt: 5 teljes munkaidős egyenérték (+ 0,5 teljes munkaidős egyenérték rezsiköltség)
- Az együttbiztosítási időszak alatt: 10 teljes munkaidős egyenérték (+1 teljes munkaidős egyenérték rezsiköltség)
- A teljes biztosítási időszak alatt: 20 teljes munkaidős egyenérték (+2 teljes munkaidős egyenérték rezsiköltség)

Táblázat: Tájékoztató a teljes munkaidős egyenérték alakulásáról

Humánerőforrás	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024
A létszámtervben szereplő állások: AD	4	4	4	4	8	8	8	16
A létszámtervben szereplő állások: AST	0,5	0,5	0,5	0,5	1	1	1	2
A létszámtervben szereplő állások: AST/SC	0	0	0	0	0	0	0	0
A létszámtervben szereplő álláshelyek összesen	4,5	4,5	4,5	4,5	9	9	9	18
Szerződéses alkalmazott	0,5	0,5	0,5	0,5	1	1	1	2
Kirendelt nemzeti szakértők	0,5	0,5	0,5	0,5	1	1	1	2
Összes alkalmazott	5,5	5,5	5,5	5,5	11	11	11	22

A Pénzügyi Stabilitás, a Pénzügyi Szolgáltatások és a Tőkepiaci Unió Főigazgatósága esetében a rezsiköltség és a személyi állománnyal kapcsolatos költségek aránya jelenleg 11,2 százalék. Várható, hogy az európai betétbiztosítási rendszer esetében jelentős méretgazdaságossági előny érhető el a Testület szanálási funkcióival, különösen a humánerőforrás-gazdálkodás, a hozzájárulások kiszámítása és beszedése, valamint az alap igazgatása területén. A rezsiköltségek 9 %-os aránya tehát teljesíthetőnek tűnik.

Táblázat: A kiadások tájékoztató alakulása

Kiadások	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024
1. cím: Személyzeti kiadások	658	658	658	658	1 315	1 315	1 315	2 631
2. cím: Infrastrukturális és működési kiadások	50	50	50	50	110	110	110	220
3. cím: Működési kiadások	116	116	116	116	232	232	232	464
Összesen	824	824	824	824	1 657	1 657	1 657	3 315

Fő feltételezések

Az Egységes Szanálási Testület szanálási funkciójának kiértékelésére alapozva a személyi állomány megoszlására vonatkozó javaslat a következő:

- 80 % ideiglenes alkalmazott (68 % AD és 12 % AST);
- 10 % kirendelt nemzeti szakértő (END);
- 10 % szerződéses alkalmazott (CA).

Az uniós intézmények személyzeti szabályzata kerül alkalmazásra, amely tükröződik az alkalmazott egy főre eső mértékekben:

- az ideiglenes alkalmazottak átlagos éves költsége: 131 000 EUR;
- az END-k átlagos éves költsége: 78 000 EUR;
- a CA-k átlagos éves költsége: 70 000 EUR.

A fizetések mellett ez a költség közvetett, így az épületekkel, képzéssel, informatikával, valamint a szociális és egészségügyi infrastruktúrával összefüggő költségeket is tartalmaz.

Tekintettel arra, hogy a Testület székhelye Brüsszelben van, a fizetésre vonatkozóan alkalmazott korrekciók együttható 1.

Működési kiadások várhatóan a Testület teljes költségének 15 %-át teszik ki. Ez lényegesen alacsonyabb, mint a szanálási funkció tekintetében becsült 25 %, mert várható, hogy az információs rendszerek és a belső szolgáltatások fejlesztési és karbantartási költségeit meg lehet osztani a szanálási funkcióval.

8.1. A többéves pénzügyi keret mely fejezetét/fejezeteit és a költségvetés mely kiadási tételét/tételeit érintik a kiadások?

Nem érinti az uniós költségvetést.

- Jelenlegi költségvetési tételek

A többéves pénzügyi keret fejezetei, azon belül pedig a költségvetési tételek sorrendjében.

A többéves pénzügyi keret fejezete	Költségvetési tétel	Kiadás típusa	Hozzájárulás			
	Szám [Cím.....]	diff./nem diff. ¹⁷	EFTA- országokt ól ¹⁸	tagjelölt országoktól ¹⁹	harmadik országokt ól	a költségvetési rendelet 21. cikke (2) bekezdésének b) pontja értelmében
	[XX.YY.YY.YY]	diff./nem diff.	IGEN/ NEM	IGEN/N EM	IGEN/ NEM	IGEN/NEM

• Létrehozandó új költségvetési tételek

A többéves pénzügyi keret fejezetei, azon belül pedig a költségvetési tételek sorrendjében.

A többéves pénzügyi keret fejezete	Költségvetési tétel	Kiadás típusa	Hozzájárulás			
	Sorszám [Fejezet..... ...]	diff./nem diff.	EFTA- országokt ól	tagjelölt országoktól	harmadik országokt ól	a költségvetési rendelet 21. cikke (2) bekezdésének b) pontja értelmében
	[XX.YY.YY.YY]		IGEN/ NEM	IGEN/N EM	IGEN/ NEM	IGEN/NEM

¹⁷ Diff. = Differenciált előirányzatok / Nem diff. = Nem differenciált előirányzatok.

¹⁸ EFTA: Európai Szabadkereskedelmi Társulás.

¹⁹ Tagjelölt országok és adott esetben a nyugat-balkáni potenciális tagjelölt országok.

8.2. A kiadásokra gyakorolt becsült hatás

Nem érinti az uniós költségvetést.

8.2.1. A kiadásokra gyakorolt becsült hatás összegzése

millió EUR (három tizedesjegyre)

A többéves pénzügyi keret fejezete	Sorszám	[Fejezet.....]
---	---------	----------------

Főigazgatóság: <.....>			N. év ²⁰	N+1. év	N+2. év	N+3. év	A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekkel bővíthető			ÖSSZESEN
• Operatív előirányzatok										
Költségvetési tétel száma	Kötelezettségvállalási előirányzatok	(1)								
	Kifizetési előirányzatok	(2)								
Költségvetési tétel száma	Kötelezettségvállalási előirányzatok	(1a)								
	Kifizetési előirányzatok	(2a)								
Bizonyos egyedi programok keretéből finanszírozott igazgatási előirányzatok ²¹										
Költségvetési tétel száma		(3)								
A[z] <...> Főigazgatósághoz tartozó előirányzatok ÖSSZESEN	Kötelezettségvállalási előirányzatok	=1+1a +3								
	Kifizetési előirányzatok	=2+2a +3								

²⁰ Az N. év a javaslat/kezdeményezés végrehajtásának első éve.

²¹ Technikai és/vagy igazgatási segítségnyújtás, valamint uniós programok és/vagy intézkedések végrehajtásához biztosított támogatási kiadások (korábban: BA-tételek), közvetett kutatás, közvetlen kutatás.

• Operatív előirányzatok ÖSSZESEN	Kötelezettség vállalási előirányzatok	(4)								
	Kifizetési előirányzatok	(5)								
• Bizonyos egyedi programok keretéből finanszírozott igazgatási előirányzatok ÖSSZESEN		(6)								
A többéves pénzügyi keret <....> FEJEZETÉHEZ/ALFEJEZETÉHEZ tartozó előirányzatok ÖSSZESEN	Kötelezettség vállalási előirányzatok	=4+ 6								
	Kifizetési előirányzatok	=5+ 6								

Amennyiben a javaslat/kezdeményezés több fejezetet is érint:

• Operatív előirányzatok ÖSSZESEN	Kötelezettségvállalási előirányzatok	(4)								
	Kifizetési előirányzatok	(5)								
• Bizonyos egyedi programok keretéből finanszírozott igazgatási előirányzatok ÖSSZESEN		(6)								
A többéves pénzügyi keret 1–4. FEJEZETÉHEZ tartozó előirányzatok ÖSSZESEN (Referenciaösszeg)	Kötelezettségvállalási előirányzatok	=4+ 6								
	Kifizetési előirányzatok	=5+ 6								

A többéves pénzügyi keret fejezete	5	„Igazgatási kiadások”
---	----------	-----------------------

millió EUR (három tizedesjegyre)

		N. év	N+1. év	N+2. év	N+3. év	A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekkkel bővíthető			ÖSSZESEN
Főigazgatóság: <.....>									
• Humán erőforrás									
• Egyéb igazgatási kiadások									
<...> Főigazgatóság ÖSSZESEN	Előirányzatok								

A többéves pénzügyi keret 5. FEJEZETÉHEZ tartozó előirányzatok ÖSSZESEN	(Összes kötelezettségvállalási előirányzat = Összes kifizetési előirányzat)								
--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

millió EUR (három tizedesjegyre)

		N. év²²	N+1. év	N+2. év	N+3. év	A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekkkel bővíthető			ÖSSZESEN
A többéves pénzügyi keret 1–5. FEJEZETÉHEZ tartozó előirányzatok ÖSSZESEN	Kötelezettségvállalási előirányzatok								
	Kifizetési előirányzatok								

²²

Az N. év a javaslat/kezdemenyezés végrehajtásának első éve.

8.2.2. Az operatív előirányzatokra gyakorolt becsült hatás

- ☐ A javaslat/kezdeményezés nem vonja maga után operatív előirányzatok felhasználását.
- ☐ A javaslat/kezdeményezés az alábbi operatív előirányzatok felhasználását vonja maga után:

Kötelezettségvállalási előirányzatok, millió EUR (három tizedesjegyre)

Tüntesse fel a célkitűzéseket és a teljesítéseket ↓			N. év		N+1. év		N+2. év		N+3. év		A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekkel bővíthető						ÖSSZESEN	
	TELJESÍTÉSEK																	
	Típus ₂₃	Átlagos költség	Szám	Költség	Szám	Költség	Szám	Költség	Szám	Költség	Szám	Költség	Szám	Költség	Szám	Költség	Összesített szám	Összköltség
1. számú KONKRÉT CÉLKITŰZÉS ²⁴ ...																		
- Teljesítés																		
- Teljesítés																		
- Teljesítés																		
Az 1. számú konkrét célkitűzés részösszege																		
2. számú KONKRÉT CÉLKITŰZÉS ...																		
- Teljesítés																		
Az 2. számú konkrét célkitűzés részösszege																		
ÖSSZKÖLTSÉG																		

²³

A teljesítés a nyújtandó termékekre és szolgáltatásokra vonatkozik (pl. finanszírozott diákcserék száma, épített utak hossza kilométerben stb.).

²⁴

Az 1.4.2. pontban leírtak szerint. „Konkrét célkitűzés(ek)...”:

8.2.3. Az igazgatási előirányzatokra gyakorolt becsült hatás

8.2.3.1. Összefoglalás

- ☐ A javaslat/kezdeményezés nem vonja maga után igazgatási előirányzatok felhasználását.
- ☐ A javaslat/kezdeményezés az alábbi igazgatási előirányzatok felhasználását vonja maga után:

millió EUR (három tizedesjegyre)

	N. év ²⁵	N+1. év	N+2. év	N+3. év	A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekké bővíthető	ÖSSZESEN
--	------------------------	------------	------------	------------	--	----------

A többéves pénzügyi keret 5. FEJEZETE								
Humánerőforrás								
Egyéb igazgatási kiadások								
A többéves pénzügyi keret 5. FEJEZETÉNEK részösszege								

A többéves pénzügyi keret 5. FEJEZETÉBE ²⁶ nem tartozó előirányzatok részösszege								
Humánerőforrás								
Egyéb igazgatási kiadások								
A többéves pénzügyi keret 5. FEJEZETÉBE nem tartozó előirányzatok részösszege								

ÖSSZESEN								
-----------------	--	--	--	--	--	--	--	--

8.2.3.2. A humánerőforrással és más igazgatási kiadásokkal kapcsolatos előirányzat-igényeket az adott főigazgatóság rendelkezésére álló, az intézkedés irányításához rendelt előirányzatokkal és/vagy az adott főigazgatóságon belüli átcsoportosítással kell teljesíteni. A források adott esetben a költségvetési korlátok betartása mellett

²⁵ Az N. év a javaslat/kezdeményezés végrehajtásának első éve.

²⁶ Technikai és/vagy igazgatási segítségnyújtás, valamint uniós programok és/vagy intézkedések végrehajtásához biztosított támogatási kiadások (korábban: BA-tételek), közvetett kutatás, közvetlen kutatás.

kiegészíthetők az éves elosztási eljárás keretében az irányító főigazgatósághoz
rendelt további juttatásokkal.

Becsült humánerőforrás-szükségletek

- ☐ A javaslat/kezdeményezés nem igényel humánerőforrást.
- ☐ A javaslat/kezdeményezés az alábbi humánerőforrás-igénnyel jár:

A becsléseket teljes munkaidős egyenértékben kell kifejezni

	N Év	N+1. év	N+2 Év	N+ 3 Év	A tábláza t a hatás időtarta mának megfel elően (vö. 1.6. pont) további évekke l bővíthe tő		
• A létszámtervben szereplő álláshelyek (tisztviselők és ideiglenes alkalmazottak)							
XX 01 01 01 (a központban és a bizottsági képviselőket)							
XX 01 01 02 (a küldöttségeknél)							
XX 01 05 01 (közvetett kutatás)							
10 01 05 01 (közvetlen kutatás)							
• Külső munkatársak teljes munkaidős egyenértékben (FTE) kifejezve ²⁷							
XX 01 02 01 (AC, END, INT a teljes keretből)							
XX 01 02 02 (AC, AL, END, INT és JED a küldöttségeknél)							
XX 01 04 éé ²⁸	- a központban						
	- a küldöttségeknél						
XX 01 05 02 (AC, END, INT - Közvetett kutatásban)							
10 01 05 02 (AC, END, INT - Közvetlen kutatásban)							
Egyéb költségvetési tétel (kérjük megnevezni)							
ÖSSZESEN							

XX az érintett szakpolitikai terület vagy költségvetési cím.

A humánerőforrás-igényeknek az adott főigazgatóság rendelkezésére álló, az intézkedés irányításához rendelt és/vagy az adott főigazgatóságon belül átcsoportosított személyzettel kell eleget tenni. A források adott esetben a meglévő költségvetési korlátok betartása mellett kiegészíthetők az éves elosztási eljárás keretében az irányító főigazgatósághoz rendelt további juttatásokkal.

Az elvégzendő feladatok leírása:

Tisztviselők és ideiglenes alkalmazottak	
Külső munkatársak	

²⁷ AC = szerződéses alkalmazottak; AL = helyi alkalmazottak; END = kirendelt nemzeti szakértő; INT = ügynökség munkatársai; JED = fiatal szakértők a küldöttségekben.

²⁸ Az operatív előirányzatokból finanszírozott külső munkatársakra vonatkozó részleges felső határérték (korábban: BA-tételek).

8.2.4. A jelenlegi többéves pénzügyi kerettel való összeegyeztethetőség

- ☐ A javaslat/kezdemenyezés összeegyeztethető a jelenlegi többéves pénzügyi kerettel.
- ☐ A javaslat/kezdemenyezés miatt szükséges a többéves pénzügyi keret vonatkozó fejezetének átprogramozása.

Fejtse ki, miként kell átprogramozni a pénzügyi keretet: tüntesse fel az érintett költségvetési tételeket és a megfelelő összegeket.

[...]

- ☐ A javaslat/kezdemenyezés miatt szükség van a rugalmassági eszköz alkalmazására vagy a többéves pénzügyi keret felülvizsgálatára.

Fejtse ki a szükségleteket: tüntesse fel az érintett fejezeteket és költségvetési tételeket és a megfelelő összegeket.

[...]

8.2.5. Harmadik felek részvétele a finanszírozásban

- A javaslat/kezdemenyezés nem irányoz elő harmadik felek általi társfinanszírozást.
- A javaslat/kezdemenyezés az alábbi becsült társfinanszírozást irányozza elő:

előirányzatok, millió EUR (három tizedesjegyig)

	N. év	N+1. év	N+2. év	N+3. év	A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekkkel bővíthető			Összesen
Tüntesse fel a társfinanszírozó szervet								
Társfinanszírozott előirányzatok ÖSSZESEN								

8.3. A bevételre gyakorolt becsült hatás

Nem érinti az uniós költségvetést.

- ☐ A javaslatnak/kezdemenyezésnek nincs pénzügyi hatása a bevételre.
- ☐ A javaslatnak/kezdemenyezésnek van pénzügyi hatása – a bevételre gyakorolt hatása a következő:
 - ☐ a javaslat a saját forrásokra gyakorol hatást
 - ☐ a javaslat az egyéb bevételekre gyakorol hatást

millió EUR (három tizedesjegyig)

Bevételi költségvetési tétel:	Az aktuális költségvetési évben rendelkezésre álló előirányzatok	A javaslat/kezdemenyezés hatása ¹						
		N. év	N+1. év	N+2. év	N+3. év	A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekkkel bővíthető		
Cikk:								

Az egyéb címzett bevételek esetében tüntesse fel az érintett kiadáshoz tartozó költségvetési tétel(ek)e)t.

[...]

Ismertesse a bevételre gyakorolt hatás számításának módszerét.

[...]

¹ A tradicionális saját források (vámok, cukorilletékek) tekintetében nettó összegeket, vagyis a 25 %-kal (beszedési költségek) csökkentett bruttó összegeket kell megadni.